

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

6 december 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2001**

BELEIDSBRIEF

**Cultuur
Beleidsprioriteiten 2000-2001**

BELEIDSBRIEF

**Jeugd
Beleidsprioriteiten 2000-2001**

BELEIDSBRIEF

**Monumenten – Landschappen – Archeologie
Beleidsprioriteiten 2000-2001**

BELEIDSBRIEF

**Media
Beleidsprioriteiten 2000-2001**

BELEIDSBRIEF

**Sport
Beleidsprioriteiten 2000-2001**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

de heer Joachim Coens, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Freddy Sarens ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Namen eveneens deel aan de vergaderingen (Regl. 21.3) :

de heren André Denys, Dirk Holemans ; mevrouw Sonja Becq.

Zie ook :

444 (2000-2001)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

445 (2000-2001)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

450 (2000-2001)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

455 (2000-2001)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

440 (2000-2001)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

Zie :

12-A (1999-2000)

– Nr. 1 : Advies van de SERV over het begrotingsbeleid 2001 van de Vlaamse Gemeenschap

13 (2000-2001)

– Nrs. 1-A tot C : Toelichtingen

14 (2000-2001)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

15 (2000-2001)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen + Errata bij de bijlagen

– Nrs. 2 tot 5 : Amendementen

– Nr. 6-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

– Nr. 6-B : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

– Nr. 6-C : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

16 (2000-2001)

– Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

Blz.

DEEL I : CULTUUR

I.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	10
I.1.1. Toelichting bij de beleidsbrief Jeugd – beleidsprioriteiten 2000 – 2001	10
I.1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Cultuur – beleidsprioriteiten 2000 – 2001	11
I.2. Algemene bespreking	13
I.2.1. Algemene opmerkingen	13
– Advies van de Raad voor Cultuur op de uitgavenbegroting	13
– Heroverweging van de middelen van de cultuursector	13
– Aanzienlijke verhoging van de culturele middelen	13
– Decretale verankering van subsidies en de keuze van beoordelingscriteria	13
– Nood aan concrete doelstellingen betreffende cultuurparticipatie en cultuurcommunicatie	14
– Verdeling van de loterijsubsidies	14
– De plaats van de film in het cultuurbeleid	14
– Afbakening van de begrippen cultuurparticipatie, publieksbereik, culturele competentie en democratisering van cultuur, en het belang van resultaatverbintenissen	15
– Steunpunten en beheersovereenkomsten	16
I.2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport	17
– Toelichting van het programma door de heer minister	17
– Bereiken van de niet-georganiseerde jeugd	17
– Onzekerheid bij de jeugdconsulenten en jeugdwerkers en begeleiding door de Afdeling Jeugd	17
– Jeugdwerkbeleidsplan – Jeugdbeleidsplan	18
– Participatieprojecten	18
– Organiseren van deeltijdse vorming	18
– Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap	19
– Europees Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt	19
– Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme	19
I.2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en Bibliotheken	20
– Toelichting van het programma door de minister	20
– Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB)	20
– Plaatselijke Openbare Bibliotheken (POB)	20
– Vergoedingen voor adviesorganen	21

– Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk	21
– Afbouw van de Nederlandstalige koepels voor beleidsvoorbereidend werk	22
– Vormingswerk in politieke vormingsinstellingen	22
– Privaatrechtelijke Nederlandstalige Archief- en Documentatiecentra	22
– Subsidies voor sociaal-artistieke projecten	23
– Nieuwe decreten i.v.m. lokaal cultuurbeleid en culturele centra	24
I.2.4. Programma 45.3 Beeldende Kunst en Musea	25
– Toelichting van het programma door de minister	25
– Reproductiefonds Vlaamse Musea	25
– Subsidies aan musea	25
– Architectuurbeleid	25
– Steunpunt beeldende kunst en nieuwe media	25
– Steunpunt erfgoedconvenants	26
– Initiatieven op het vlak van participatie	26
– Convenants roerend cultureel patrimonium	27
I.2.5. Programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten	27
– Toelichting van het programma door de minister	27
– Rol van de provincies in het cultuurbeleid	27
– Stichting Ons Erfdeel en het Nieuw Wereldtijdschrift	28
– Hertekening van het orkestenlandschap	28
– Populaire muziekuitingen	28
– Nederlands Toneel Gent (NTG)	29
– Vlaams Fonds voor de Letteren	29
I.2.6. Programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid	29
– Toelichting van het programma door de minister	29
– Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie	30
– ICT	30
– Intercommunale maatschappij Opera voor Vlaanderen (in vereffening)	30
– Fonds Culturele Infrastructuur	30
I.3 Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	31
I.3.1. Decreetbepalingen	31
I.3.2. Begrotingstabel	31
<u>Afdeling I</u>	
45.10 Jeugd en Sport (behalve b.a. 12.21, 12.22, 12.23, 33.33, 52.01, 63.01)	31

45.20 Volksontwikkeling en Bibliotheken	32
45.30 Beeldende Kunst en Musea	33
45.40 Muziek, Letteren en Podiumkunsten	33
45.50 Algemeen Cultuurbeleid	34
Afdeling III Diensten voor Afzonderlijk Beheer (DAB's)	34
Afdeling V Vlaamse Openbare Instellingen	34
Bijlage : Instellingen van Openbaar Nut sui generis (ION)	35

DEEL II : MEDIA

II.1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, bij de beleidsbrief Media – Beleidsprioriteiten 2000-2001	35
II.1.1. Context van het Vlaamse medialandschap	35
II.1.2. De verdere ontwikkeling en liberalisering van het Vlaamse radiolandschap	35
– Een nieuw frequentieplan voor Vlaanderen	35
– Een nieuw regelgevend kader	36
II.1.3. Het kabelaanbod in Vlaanderen	36
– Integratie van de kabel en verticale concentratiebewegingen	36
– De Vlaamse regelgeving inzake “must-carry”	36
– De evenementenregeling	37
II.1.4. De openbare omroep	37
– Een nieuwe beheersovereenkomst	37
– Een eigen culturele identiteit	38
– Reclame-arme VRT	38
– Aanwezigheid van de openbare omroep op het digitale platform	38
– Kwaliteit van de openbare omroep	39
II.1.5. Deelname aan de stichting BVN (Het Beste van Vlaanderen en Nederland)	39
II.1.6. Initiatieven tot ondersteuning van de journalistiek	39
– Het Fonds Pascal Decroos voor bijzondere journalistiek	39
– Internationaal Perscentrum en de opleiding van journalisten	39
II.1.7. Toezicht op de regelgeving	40
II.1.8. Vlaanderen in de informatiemaatschappij	40
II.1.9. Film in Vlaanderen	40

II.1.10. Toelage voor de Openbare Omroep	41
II.2. Algemene bespreking	41
II.2.1. Algemene Opmerkingen	41
– Felicitaties met de heldere beleidsbrief	41
– Late indiening van de aangepaste functionele VRT-begroting	41
– Concentratiebewegingen in het medialandschap	42
II.2.2. Uitbreiding van het kabelaanbod	42
II.2.3. Toezichtsorganen	43
– Rationalisatie van de toezichtsorganen	43
– Vlaamse Mediaraad	43
– BIPT	43
II.2.4. Televisie algemeen	44
– Criteria voor de must-carryregeling	44
– Stichting het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN)	44
– Opstellen van een evenementenlijst en het uitzenden van sportmanifestaties	44
II. 2.5. De openbare omroep	45
– Aanpassing van de dotatie van de VRT in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst	45
– Kwaliteit van de uitzendingen van de openbare omroep	45
– Reclamevrije of reclame-arme VRT	45
– Uitzendingen politieke derden	46
II.2.6 Regionale televisie	46
– Financieren van de regionale televisie	46
– Afbakenen van zendgebieden voor regionale televisiezenders	47
II.2.7. Landelijke commerciële radio	47
II.2.8. Het Vlaams Filmbeleid	48
II.2.9. Journalistenopleiding en valoriseren van journalistiek werk	49
II.3 Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	49
II.3.1. Decreetsbepalingen	49
II.3.2. Begrotingstabel	49

DEEL III : MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

III.1. Toelichting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, bij de beleidsbrief Monumenten – Landschappen – Archeologie, Beleidsprioriteiten 2000-2001	50
III.1.1. Overzicht 2000	50
A. Monumentenzorg	50
– Analyse en evaluatie	50
– Uitgaven	50
– Wet- en regelgeving	50
– Open Monumentendag	50
B. Landschapszorg	50
– Atlas van relictten	50
– Aflijnen waardevolle landschappen	51
– Nieuwe impuls voor landschapsbeschermingen	51
– Wet- en regelgeving	51
C. Archeologie	51
III.1.2. Erfgoedzorg bij de aanvang van de 21 ^e eeuw	51
– Inleiding	51
– Beschermingsgericht inventariseren en restaureren	51
– Uitbouwen van een kenniscentrum	52
– Onderhoud	52
– Open Monumentendag	52
– Landschapsinventarisatie	52
– Een duurzaam archeologisch bodembeheer	53
– Scheepsarcheologie	53
– Een publieksgerichte archeologische monumentenzorg	53
III.2. Algemene bespreking	53
– Algemene bemerkingen	53
– BTW-tarief voor restauraties en fiscale aftrekbaarheid	53
– Kasteel van Beaulieu te Machelen	54
– Zorg voor coördinatieproblematiek bij versnelde inventarisering	54
– Kerkelijk erfgoed	54
– Sociale huisvesting in gerestaureerde monumenten	55
– Rollend en vliegend erfgoed	55
– Toekomstig beleid inzake belforten en begijnhoven	55
– Samenwerking met provincies en gemeenten	56
– Huisvesting en taakafbakening van het kenniscentrum	57

– Opleiding van vakkundige restaurateurs	57
– Projectsubsidies voor vrijwilligerswerk	58
– Benadrukken van de Vlaamse eigenheid en identiteit in restauratiedossiers	58
– Voorleggen van aangekondigde ministeriële besluiten aan de commissie	59
III.3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	59
III.3.1. Decreetsbepalingen	59
III.3.2. Begrotingstabel	59
Afdeling I	59
Afdeling III – Diensten met Afzonderlijk Beheer	61

DEEL IV : SPORT

IV.1. Toelichting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, bij de beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2000-2001	62
– Algemene inleiding	62
– Gerealiseerde projecten 2000 en beleidsinvulling 2001	62
– Activering en responsabilisering van het lokale jeugdsportbeleid	62
– Actieplan Medisch Verantwoorde Sportbeoefening	62
– Georganiseerde sport in Vlaanderen – sportfederaties en sportclubs	63
– Sportinfrastructuur in Vlaanderen	63
– Topsportbeleid	64
– Lichamelijke opvoeding	64
– Internationaal sportbeleid	65
IV.2. Algemene bespreking	65
– Algemene bemerkingen betreffende het sportbudget	65
– Overlappende bevoegdheden van het programma Jeugd en Sport met Bloso	66
– Regionalisering van het sportbeleid	67
– Vlaamse Trainersschool	67
– Niet-professionele sportbeoefenaar	67
– Achteruitgang van de fysieke conditie van jongeren	67
– Medisch Verantwoorde Sportbeoefening	68
– IK-sport en de nood aan samenwerking met het departement Onderwijs	68
– Milieubelastende sporten	69
– Topsportbeleid en de plaats van de sportfederaties	70
– Psychologische begeleiding bij topsport	71

– Sport en het Belgische voorzitterschap van de EU	71
– Mensenhandel in de sport	72
– Verlaging van de leeftijd voor deelname aan wielervedstrijden en wielervedproeven .	72
– Decreet op de gemeentelijke sportdiensten	72
– Decreet op de sportfederaties	73
– Inventaris sportinfrastructuur	73
– Topsporthal Vlaanderen en Bloso-centra	74
– Sportpromotieplan Vlaanderen	74
– Vacatures bij de administratie Jeugd en Sport	74
– Raad van bestuur van Bloso	74
IV.3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	75
IV.3.1. Decreetsbepalingen	75
IV.3.2. Begrotingstabel	75
Bijlage bij de begroting cultuur	78

DAMES EN HEREN,

De commissie voor Cultuur, Media en Sport behandelde op 16, 20, 22 en 23 november 2000 het voorstel van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001.

De bespreking werd onderverdeeld in 4 grote lussen die ook in dit commissieverslag zijn terug te vinden.

Een eerste deel betreft de bevoegdheid Cultuur, met de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Een tweede deel betreft de bevoegdheid Media, met de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Een derde en vierde deel betreffen Monumenten en Landschappen, en Sport, met de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

DEEL I: CULTUUR

1.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

1.1.1. Toelichting bij de beleidsbrief Jeugd – beleidsprioriteiten 2000 – 2001

De minister wijst erop dat de beleidsbrief Jeugd in het verlengde ligt van de beleidsnota van vorig jaar, en de realisaties ervan in 2000. In de beleidsnota werd immers een **jeugdwerkbeleidsplan** aangekondigd dat inmiddels heeft vorm gekregen. Het vormt de basis van verder te ondernemen acties op het vlak van het jeugdwerkbeleid. Dit jaar staat het **jeugdbeleidsplan** op de agenda, dat talrijke te ondernemen punctuele acties moet stroomlijnen. Na het advies van de Inspectie van Financiën en het standpunt van de Vlaamse regering, zal het aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

De minister herinnert eraan dat het reglement op het **experimenteel jeugdwerk** op 18 februari door de regering werd goedgekeurd. Momenteel draait dit op volle toeren. Het reglement zal op basis van de opgedane ervaring worden verfijnd en ter goedkeuring aan de regering worden voorgelegd.

De **internationale jeugdwerking** is dit jaar trager gegaan dan verwacht, vooral door de complexiteit van het dossier. Op dit moment wordt een stuurgroep samengesteld die tegen begin 2001 een afgewerkt reglement moet hebben. Dat grote schoonmaak in deze sector nodig was, wordt bewezen door de traagheid van de vorderingen. Het aantal professionelen dat hier volgens de minister nog zijn weg in vindt, is op twee handen te tellen.

De herwerking van het **decreet lokaal jeugdwerk** was reeds aangekondigd in de beleidsnota. De fundamenteën zijn gelegd in het jeugdwerkbeleidsplan. De minister deelt mee dat het aangepaste decreet zeer spoedig aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd, waarna het Vlaams Parlement hierover zal worden geraadpleegd.

Wat het **landelijk jeugdwerk** betreft, stelt de minister dat een nieuw decreet in voorbereiding is. Dat moet volgend jaar aan het parlement worden voorgelegd. Momenteel wordt hard gewerkt aan een reeks overgangsproblemen, waarbij het ordewoord ook hier communicatieve planning is. Een stuurgroep is reeds aan het werk. Er werd ook reeds via een werkgroep van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap een denkoefening gedaan voor de bovenbouw, en meer bepaald betreffende de oprichting van een steunpunt jeugd en de samenstelling van de koepels in dit verhaal, is ook een aparte werkgroep met hen – en met hen alleen – aan het werk. Het is de bedoeling om gefaseerd te werk te gaan, en in een eerste fase alvast een steunpunt klaar te hebben met het nieuwe decreet op het landelijk jeugdwerk op 1 januari 2002.

Met betrekking tot de **jeugdcultuur** stelt de minister dat vanaf 2001 meer aandacht zal worden besteed aan infrastructuursubsidies, tussenkomsten op het vlak van bijvoorbeeld billijke vergoeding, portierswetgeving en dergelijke. Met minister Dua zullen gesprekken worden gevoerd in verband met milieuconvenanten in het kader van de problematiek van fuiven.

Er komt een reglement in verband met jeugdcultuursubsidies, maar de minister wacht al meer dan een half jaar op een antwoord van de federale regering in verband met mogelijke effecten ervan op de belastingen van de ouders.

Aandachtspunt is hier de afstemming met het cultuurbeleid op het vlak van onder meer popmuziek en amateuristische kunstbeoefening.

Er werden ook belangrijke middelen vrijgemaakt voor de ontwikkeling van **participatieprojecten**. Een aantal projecten uit het experimentele jeugdwerk zullen volgens de minister zelfs vermoedelijk naar deze basisallocatie verhuizen. De participatie van het jeugdwerk zelf bij de beleidsuitwerking is reeds zeer sterk gerealiseerd en blijft aangehouden. Daarnaast begint een groot project met het werkveld in verband met inspraak. Het is de bedoeling om de jongeren te stimuleren om zelf voorstellen te doen, en ze te begeleiden in het uitwerken ervan, tot en met het in contact brengen met betrokken beleidsverantwoordelijken en de opvolging van de resultaten.

Ook voor **wetenschappelijk onderzoek** worden middelen vrijgemaakt. Er loopt bijvoorbeeld een onderzoek rond de vereenvoudiging van wetgeving en regelgeving in verband met fuiven. Op termijn moet een steunpunt betere stroomlijning brengen rond deze problematiek.

Tot slot vraagt de minister aandacht voor de **personeelsproblematiek in de afdeling jeugd**, waar steeds meer bijkomend werk wordt vericht. Er wordt in het algemeen met steeds minder personeel aan steeds meer bijkomende opdrachten gewerkt. De personeels-implementatie- en personeels-evaluatieplannen (PIP's en PEP's) zijn in een vergevorderd stadium en gaan eind januari naar de regering. Op basis van die plannen kan de minister de nood aan bijkomend personeel verantwoorden. Als bepaalde leemten dan nog niet ingevuld zijn, zal de minister dat op regeringsvlak aankaarten. Het enige probleem is dat er dan compensaties binnen de begroting van de minister moeten worden gezocht.

1.1.2. Toelichting bij de beleidsbrief Cultuur – beleidsprioriteiten 2000 – 2001

Op termijn wil de minister in een zogenaamd **schotloos kunstendecreet** alle kunstuitingen onderbrengen en behandelen op grond van gelijkheid, maar met respect voor de specifieke noden van elke sector. Dit is een immense uitdaging. De discussie wordt in 2001 aangevat.

Er zijn voldoende werkingsmiddelen uitgetrokken voor de podiumkunsten, evenwel met een gedeeltelijke integratie van voorheen structurele internationale middelen en geleidelijk ook met middelen van de Nationale Loterij. Er gaat vanaf de tweede helft van 2001 dus een aanzienlijk bedrag naar de 75 gezelschappen, ensembles en instellingen. Bovendien kunnen projectmatige internationale uit-

straling en participatie-initiatieven op ondersteuning blijven rekenen.

Met betrekking tot **muziek** worden bijzondere accenten gelegd op de populaire muziek. In 2001 komt er een betere ondersteuning van de muziekclubs, van de muziekpodia voor hun infrastructuurkosten, van vormingsinitiatieven voor promotionele activiteiten in binnen- en buitenland. Er komt één infocel populaire muziek, het orkestenschap wordt grondig geanalyseerd en de infrastructurele noden van kunstencentra en muziekclubs worden opgevangen. Hier rond wordt door de minister een reglement opgemaakt

De middelen van het **Vlaams Fonds voor de Letteren** stijgen met 15 miljoen frank. In 2001 wordt met het fonds de aanpak van de internationale uitstraling van de letteren uitgeklaard en een nieuw beleid op de sporen gezet. Vanaf 2002 zullen ook de internationale middelen naar het fonds worden overgeheveld. Die zijn supplementair aan de voor 2004 vooropgestelde 180 miljoen frank. Ook de aandacht voor het stripbeleid gaat verder.

Voor de **beeldende kunst** zal de minister in 2001 een predecretaie regeling uitwerken. In een nieuwe regeling voor beeldende kunstencentra krijgen een tiental instellingen op grond van hun landelijke en internationale positionering een structurele basis. Ook de beheersovereenkomsten met het Muhka en het Smak worden afgestemd op dit kader. De middelen voor steun aan de Creatie worden voor de tweede keer verhoogd. De minister wil hiermee een beleidsverbreding realiseren. Een steunpunt voor beeldende kunst en nieuwe media wordt opgestart.

Het **Vlaams Architectuurinstituut en het Vlaams Architectuurarchief** moeten bij de bevolking de gevoeligheid voor architectuur aanzienlijk doen toenemen.

De discussie over de kwaliteitscomponent in het **mediabeleid** behoudt de volle aandacht van de minister. De aandacht wordt toegespitst op de nieuwe VRT-beheersovereenkomst.

Wat het **geïntegreerd erfgoedbeleid** betreft, wil de minister deze legislatuur werken aan een coherent beleid rond roerend en immaterieel cultureel erfgoed. In 2001 dient de blauwdruk klaar te zijn. De erfgoedconvenanten krijgen een doorgroei tot een landelijke regeling. Er wordt een landelijk coördinator aangesteld. Tegelijkertijd worden expertisepunten ontwikkeld en komt er een nieuw decreet

op de uitvoer van erfgoedtopstukken en een reglement voor de erfgoedcentra.

In 2001 dient het discussiekader voor het **cultureel archiefbeleid** scherpgesteld. De minister richt een vraag naar de vier decretaal verankerde archieven om daarin een voortrekkersrol te spelen. Zij krijgen hoe dan ook bijkomende middelen. De minister hoopt echter op de expertise van deze instellingen te kunnen rekenen om tot een verbreding en ondersteuning van de culturele component in de hele archiefsector te komen. Daarnaast blijven of worden thema-archieven ondersteund, zoals het Pro Museo Judaico, het Vlaams Architectuurarchief en het Centrum voor Teksteditie en Bronnenstudie binnen de Koninklijke Academie voor Taal- en Letterkunde. Vanaf 2001 worden de beheersovereenkomsten met hen omgevormd tot resultaatsovereenkomsten.

De middelen voor de **musea** worden aanzienlijk verhoogd. Begin 2001 komt er een eerste aanpassing van de uitvoeringsbesluiten. Er moet een verbetering worden aangebracht in de procedures. De landelijk en regionaal ingedeelde musea moeten in een duidelijker hiërarchie komen, maar hebben een gelijkwaardigheid met verschillende finaliteit. De aanzet moet gegeven worden voor een beleidskader voor de bovenlandelijke werking van de Vlaamse kunsthistorische musea. De Vlaamse museumvereniging zal omgebouwd worden tot het Steunpunt Musea. Het beleid inzake **volkscultuur** zal onverminderd worden voortgezet. De volkscultuur wordt echter geïntegreerd in het erfgoedbeleid.

In 2001 wordt in een aantal **gebouwen voor de kunsten en het erfgoed** – het KMSKA is daar een voorbeeld van – de veiligheid, beveiliging en klimaatregeling verbeterd. De werken aan het kasteel van Gaasbeek worden voortgezet. In Brussel wordt de renovatie van de Beursschouwburg gestart. Men verwacht dat die werken twee jaar zullen duren. Er wordt ook een project opgestart ter renovatie van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde te Gent. Het ambitieuze project loopt van 2001 tot 2004. In 2001 verwacht de minister ook een studie over de eventuele bouw van een forum voor muziek, dans en beeldcultuur in Gent.

De minister herinnert eraan dat de commissie voor Cultuur, Media en Sport het, binnen de **educatieve activiteiten en omkadering**, reeds gehad heeft over de leescultuur, cultuur op school en kunsteducatie.

Binnen het onderdeel **culturele participatie van achtergestelde groepen**, wordt extra aandacht ge-

schonken aan de socio-culturele achterstelling. Het budget voor sociaal-artistische projecten wordt verhoogd. Daarmee worden een aantal experimenten opgestart in samenwerking met de sector. Maar in heel dit verhaal is volgens de minister niet alleen geld van belang. Het belang van begeleiding mag evenmin onderschat worden.

Het beleid rond **culturele manifestaties** zal volgens de minister volledig worden herdacht. Daarnaast wordt samen met een werkgroep een **circusbeleid** opgestart. De minister denkt dat terzake snel een gedragscode kan worden ondertekend. Het overleg **over nieuwe vormen van cultuurparticipatie** is reeds van start gegaan en moet begin 2001 leiden tot een specifiek beleid.

Binnen het **sociaal-culturele werk** zal het nieuwe decreet inzake **amateurkunsten** een belangrijke functie vervullen. Dat decreet (*Parl. St. VI. Parl.*, 2000-2001, 482/1). zal een vernieuwing inluiden en daartegenover staat dat de middelen al fors zijn opgetrokken. Het debat over het **volksontwikkelingswerk** is opgestart. Eind dit jaar of ten laatste begin volgend jaar beginnen de gesprekken met de sector die moeten leiden tot een nieuw kaderdecreet. Dat decreet zou idealiter in werking moeten treden op 1 januari 2002.

De minister wijst erop dat hij inzake het **evenementen- en communicatiebeleid** alvast nieuwe criteria wil vastleggen voor grootschalige en internationale projecten als Brugge 2002, Anno 02 en de Gentse Quadriënnale. De culturele relevantie, de kwaliteit van de programma's, de blijvende meerwaarde, de communicatie en beeldvorming, de gevolgen voor het profiel van Vlaanderen en het publieksbereik moeten belangrijke criteria worden.

Het **Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie** zal vanaf 2001 werkzaam zijn op het vlak van de cultuurparticipatie, het centraliseren en bekend maken van het culturele aanbod, het verhogen van de culturele competentie, de promotie van Vlaanderen in het buitenland. Het zal daarbij gebruik maken van nieuwe technologische middelen.

De minister wil **het decreet op de raden** aanpassen zodat de dialoog eenvoudiger verloopt. De gesprekken terzake zijn al gestart met raden voor Cultuur, Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en Kunsten.

In het kader van het **lokale cultuurbeleid** wordt gewerkt aan een ontwerp van decreet inzake het gemeentelijk cultuurbeleid. De herziening van de decreten voor de culturele centra en voor het

openbaar bibliotheekwerk wordt in dat perspectief gebracht en eerstdaags ter discussie gesteld en mét het decreet inzake het gemeentelijk cultuurbeleid in de Commissie ingeleid.

Ten slotte vindt de minister dat **beleidsovereenkomsten** essentieel zijn. Hij werkt ook voort aan het sociaal en fiscaal statuut voor de kunstenaar en buigt zich over het leenrecht, de billijke vergoeding en een vaste boekenprijs.

I.2. Algemene bespreking

I.2.1. Algemene opmerkingen

– Advies van de Raad voor Cultuur op de uitgavenbegroting

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt net als bij de begrotingsbesprekingen van de uitgavenbegroting 2000 op dat het advies van de Raad voor Cultuur niet werd gevraagd.

De minister stelt dat wel degelijk advies werd aangevraagd. De nota met opmerkingen wordt aan het parlementsliden voorgelegd.

– Heroverweging van de middelen van de cultuursector

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar de betekenis van de uitspraak van minister-president Patrick Dewael in de Septemберverklaring. Hij kondigde heroverwegingen ter waarde van één miljard frank aan in de cultuursector.

De minister antwoordt dat het de aankondiging betrof van de toename van de begroting cultuur met 10 percent. De heroverwegingen in de theoretische betekenis van het woord althans, namelijk verschuivingen binnen de basisallocaties, zijn goed voor ongeveer 1 miljard frank.

– Aanzienlijke verhoging van de culturele middelen

Alle commissieleden zijn het erover eens dat de middelen voor de cultuurbegroting aanzienlijk zijn toegenomen. Dit stemt tot grote tevredenheid binnen de commissie.

De heer Dany Vandenbossche juicht de groei van het budget voor cultuur ten zeerste toe. Hij beseft echter wel dat de groei nooit zal kunnen voldoen aan de ook weer steeds toenemende vragen die aan het beleid worden gesteld.

De heer Marino Keulen gaat ervan uit dat iedereen deze begroting als een goede begroting omschrijft. Niemand kan immers de exponentiële verhoging loochenen. Daarnaast sluiten de begrotingscijfers nauw aan bij de state of the union : kunst en cultuur versterken het kritische zelfbeeld van de mensen. Het blijft dus niet bij woorden : er wordt geld voor uitgetrokken en er steekt een filosofie achter. Het bewijst daarvan vindt de spreker terug in de aangekondigde decretale initiatieven. Het stemt hem dan ook tevreden dat de aangekondigde decreten erop gericht zijn cultuur dichterbij de mensen te brengen. De heer Marino Keulen is wel benieuwd naar de manier waarop de begrotingscijfers in decentraliserende decreten zullen worden omgezet.

De heer Jos Stassen vindt de begroting cijfermatig schitterend. De culturele sector kan in Vlaanderen eenvoudig niet sneller groeien zonder de pedalen kwijt te raken. Maar tegelijk rijst de vraag of de begroting niet te ambitieus is. Gaan de ontwikkelingen niet te snel, en is alles wel uitvoerbaar op een jaar tijd ? Spreker heeft het daarbij niet zozeer over het museum- of het podiumkunstdecreet, dan wel over de doelstellingen inzake cultuurcommunicatie en -participatie. Bovendien dienen de doelstellingen betreffende cultuurcommunicatie nauwkeuriger te worden geformuleerd, om te vermijden dat men achteraf moet vaststellen dat middelen onzorgvuldig werden besteed.

De minister vindt de opmerking dat hij te snel gaat, een compliment. In 2000 is men op één vlak te snel gegaan, namelijk bij de opmaak van de begroting voor wat betreft de internationale kredieten voor jongeren. De middelen zijn echter niet verloren gegaan want men zal ze besteden voor de aankoop van kampeertenten, waaraan reeds lang behoefte bestond. De minister zal een specifieke nota over het internationale cultuurbeleid aan de commissieleden bezorgen. Op het einde van 2001 zal een evaluatie moeten uitmaken of de ambities niet te hoog liggen. De minister heeft vier jaar nodig om een onomkeerbare vernieuwing in te voeren. Het is een ambitieus plan maar hij denkt het waar te maken. De minister dankt de parlementsliden voor het vertrouwen dat uitgesproken wordt bij de begroting.

– Decretale verankering van subsidies en de keuze van beoordelingscriteria

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar pagina 4 van de beleidsbrief Cultuur, waar de minister inzake subsidiëring voorstander is van “weg met alle potjes” om te komen tot een transparant beleid.

Dit voornemen staat echter in schril contrast met het concreet gevoerde beleid van de minister, met allerlei nieuwe reglementjes, projectsubsidies, en subsidiepotjes die als paddestoelen uit de grond rijzen. Spreker meent dat, indien de minister nieuwe klemtonen wil leggen in het beleid, hij de decreten en uitvoeringsbesluiten moet wijzigen in de plaats van ze te omzeilen. Dit is immers allesbehalve transparant, en bovendien niet zindelijk tegenover de subsidie-aanvrager. Samen met het Rekenhof (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2000-2001, nr.16/1, p. 25) meent mevrouw Mieke Van Hecke dat subsidies die niet gereguleerd zijn, conform artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 (Cultuurpact), nominatim moeten worden ingeschreven in de begroting

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft ook vragen bij de doeltreffendheid van de criteria die worden gehanteerd door de beoordelingscommissies. Het afstappen van kwantitatieve criteria lijkt op het eerste zicht te kunnen inspelen op het evalueren van de creativiteit in de kunst, maar anderzijds kan de vraag worden gesteld naar de objectiviteit ervan. Bovendien grijpt de subsidiërende overheid op deze wijze rechtstreeks in op de inhoudelijke werking van kunst en cultuur. Kwaliteit beoordelen is immers altijd subjectief, en wordt daarom geobjectiveerd door de synthese van de subjectieve meningen. Dit gebeurt echter zonder concrete meetinstrumenten en parameters aan te geven.

De minister is akkoord dat er een evenwicht moet worden gevonden tussen decreten en reglementen. Alleen met decreten werken kan echter verstarring in de hand werken. Hij wil de piste van de Cultuurpactwet echter wel volgen. Hij wil de filosofie van het Cultuurpact echter wel volgen. Daarover bestaat een vrij grote consensus. Het zal echter altijd moeilijk blijven om in de kunst- en cultuursector objectieve en meetbare criteria vast te leggen die bovendien de creativiteit niet uithollen. Het evenwicht tussen kwalitatieve, en dus subjectieve, en kwantitatieve criteria, is volgens de minister ook belangrijk voor het sociaal-cultureel werk en het jeugdwerk. Voor de kunsten mag echter alleen rekening gehouden worden met kwalitatieve normen.

– Nood aan concrete doelstellingen betreffende cultuurparticipatie en cultuurcommunicatie

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft vragen bij de grote bedragen die in de begroting worden vastgelegd voor cultuurparticipatie en cultuurcommunicatie. Elke afdeling in de begroting krijgt 15 miljoen frank voor cultuurparticipatie, zonder concreet afgelijnde opdrachten. Bovendien wordt er

ook nog 150 miljoen frank voorzien voor cultuurcommunicatie binnen het programma 45.5, algemeen cultuurbeleid, waarvan 50 miljoen frank voor de oprichting van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie. Spreker mist trouwens concrete doelstellingen rond de geplande samenwerking met andere steunpunten en met Toerisme Vlaanderen.

De heer Jos Stassen sluit zich aan bij de vraag om de doelstellingen betreffende cultuurcommunicatie nauwkeuriger te formuleren, gezien de grote bedragen die hieraan worden besteed.

De minister meent dat het Centrum voor Cultuurcommunicatie duidelijk moet opteren voor een samenspel met alle andere actoren. Hierover zal echter nog uitgebreid kunnen gesproken worden in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport. Er ligt trouwens een nota voor die snel aan de commissie kan bezorgd worden.

– Verdeling van de loterijsubsidies

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar de lijst van subsidies die in 1999 en in 2000 werden toegekend via de loterijsubsidies. Verder signaleert zij dat in de sector grote ongerustheid bestaat over de verdeling van deze subsidies. De oude criteria zouden minder stringent worden toegepast en er zou aan defederalisering gedacht worden. Deze problemen komen bovenop het verwachte wegvallen van bepaalde internationale subsidies. Zullen de middelen voortaan bij de algemene middelen worden ondergebracht of blijven zij gereserveerd voor cultuur ?

De minister belooft om betreffende de verdeling van de loterijsubsidies : nog voor 2001 duidelijkheid te brengen. Aan de commissieleden zal een overzicht worden bezorgd van de verdeling van de loterijsubsidies voor de jaren 1999 en 2000 (bijlage 1).

– De plaats van de film in het cultuurbeleid

De heer Jo Vermeulen wijst op een belangrijke kunstuiting die in de beleidsbrief niet vermeld werd, met name de film. Hij beseft wel dat de film in principe bij het bevoegdheidsdomein media hoort, maar toch meent hij dat er vanuit cultuur structurele maatregelen moeten genomen worden. Op dit ogenblik zijn de financiële middelen voor de filmsector voor een deel afkomstig vanuit economie, en dit omwille van de werkgelegenheid. Voor een ander deel zijn ze afkomstig vanuit het beleidsdomein media, omdat de film behoort tot de

audiovisuele sector. Spreker meent dat er vanuit cultuur een inhaalbeweging moet gedaan worden voor de film, zoals dat de voorbije jaren ook voor andere kunsten gebeurd is. Deze inspanning moet groter zijn dan de sporadische initiatieven die nu al genomen worden. Wanneer volgend jaar het Filmfonds gecreëerd is, zullen volgens hem de omstandigheden daarvoor aanwezig zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke betwijfelt of het Filmfonds volgend jaar reeds functioneel zal zijn, waarop de heer Jo Vermeulen repliceert dat de meningen daarover verschillen.

De minister heeft begrip voor de stelling van de heer Jo Vermeulen. Gesprekken met minister Van Mechelen moeten de basis leggen voor het benadrukken van de culturele component en van de kwaliteit in het opzetten van het Filmfonds. Hij wijst er ook op dat sommige vormen van film ook vanuit cultuur ondersteund worden. Hij hoopt dat met de reorganisatie van de Vlaamse administratie eens en voor goed duidelijk zal gemaakt worden dat film bij cultuur behoort.

De heer Jo Vermeulen verwijst naar de vaste boekenprijs en het statuut van de kunstenaar, initiatieven waarmee de minister zijn eigenlijke bevoegdheidsdomein overschrijdt. Spreker meent dat soortgelijke initiatieven ook voor de filmsector zouden moeten genomen worden. In de beleidsbrief cultuur moet geëxpliciteerd worden welke input er vanuit cultuur kan gegeven worden aan de film en welke financiële consequenties dit zal hebben. Spreker meent dat hiervoor ook belangrijke middelen moeten worden vrijgemaakt. Het betreft immers een belangrijke kunstvorm. De film wordt niet voor niets de zevende kunst genoemd

De minister neemt zich voor om met deze opmerking rekening te houden

— **Afbakening van de begrippen cultuurparticipatie, publieksbereik, culturele competentie en democratisering van cultuur, en het belang van resultaatverbintenissen**

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de beleidsnota, de state of the union, de inleiding van de beleidsbrief en een aantal stukken in tijdschriften, waarin termen gehanteerd worden zoals cultuurparticipatie, publieksbereik, culturele competentie en democratisering van cultuur. Dit laatste is een oude discussie, maar deze democratisering is nooit helemaal gerealiseerd. In het gebruik van deze termen zijn drie centrale dimensies terug te vinden.

Cultuur wordt geconcipieerd als een middel voor een groot maatschappelijk debat. Dat moet leiden tot de emancipatie van mensen in hun totaliteit. De positie van de kunstenaar speelt een centrale rol. De autonomie van de kunstenaar moet beschermd worden, maar het beleid kan inhoudelijke aspecten aanbrengen. Het hoeft niet louter om subsidiëring te gaan, ook sturing is mogelijk.

De heer Dany Vandenbossche waarschuwt voor een verkeerde invulling van de begrippen “publieke participatie” en “democratisering”. De overheid moet hier voorwaarden-scheppend optreden. Dat betekent onder meer dat men de kunstenaar een goed statuut moet geven. Een adviescommissie moet bepalen wie kunstenaar is en wie niet. Er zijn immers erg veel mensen die zich kunstenaar noemen.

De democratisering van cultuur verwijst volgens spreker ook naar een streven naar gelijkwaardigheid, naar het feit dat ieder op eenzelfde wijze moet kunnen deelnemen. Vaak worden verschillende zaken, zoals culturele competentie, publieke participatie en democratisering door elkaar gehaald.

Wanneer men stelt dat de culturele competentie verhoogd moet worden, gaat men er volgens de heer Dany Vandenbossche van uit dat het gaat over cultuur met een grote “c”. Men moet de mensen dus competent maken om van deze kunsten te kunnen genieten. Iemand die een schilderij kan uitleggen is dus cultureel zeer competent, maar iemand die bezig is met populaire muziek, is dat niet. De heer Vandenbossche meent dat men alle kunstuitingen als een geheel moet beschouwen. Hij stelt ook dat men het onderscheid tussen hoge en lage cultuur eigenlijk niet kan maken.

De heer Dany Vandenbossche dringt vooral aan op een werkbare definitie van de term kwaliteit. Hij verwijst naar een aantal artikels waarin de 'state of the union' naast de beleidsbrief werd gelegd, en waarin vragen werden gesteld rond de definitie van kwaliteit.

De minister wijst erop dat de termen cultuurcompetentie, cultuurparticipatie en cultuurcommunicatie niet alleen in de inleiding van de beleidsbrief worden gebruikt. Het zijn geen holle termen. Ze worden in de beleidsbrief ook verder uitgewerkt en toegepast.

De heer Marino Keulen onderstreept in dit kader het belang van een resultaatverbintenis. Enerzijds moet de sector kunnen aantonen dat een breed pu-

bliek kan worden bereikt, en anderzijds moet de sector ook verantwoorden hoe het belastinggeld wordt besteed. Spreker is het trouwens eens met het belang dat de minister hecht aan de communicatie. De sector moet zelf inspanningen doen om een groter publiek aan te spreken. De afstand tussen de sector en het publiek moet zo snel mogelijk overbrugd worden.

De heer Jos Stassen pleit voor een duidelijk onderscheid tussen cultuur- en kunstenbeleid, teneinde verwarring en nodeloze discussies te vermijden. De podiumkunsten bijvoorbeeld kunnen dan in een andere context dan de culturele centra behandeld worden. Van de eerstgenoemde kan men wel een publiekswerking eisen, maar geen gegarandeerde publiekswerving als bij de laatstgenoemde. Op die manier kan men debatten over het publieksbereik tot hun essentie herleiden. Spreker sluit zich aan bij de vraag naar het afsluiten van resultaatverbintenissen.

De heer Marino Keulen is het daarmee eens, al vindt hij tegelijk dat men aan de instellingen in de kunstensector, die toch aanzienlijke overheidsmiddelen ontvangen, geen absolute vrijblijvendheid kan toekennen. Voor individuele kunstenaars ligt dat anders.

De minister onderstreept dat hij wel degelijk probeert een onderscheid te maken tussen kunst en cultuur. Dit onderscheid mag echter geen alibi zijn. Participatie is veel ruimer dan publieksbereik. In de beleidsnota, de beleidsbrief en de state of the union wordt een zeer ruime definitie gehanteerd. Publiekswerking is niet hetzelfde als publiekswerking.

Ook de kunstensector moet oog hebben voor dit soort participatie. De minister zegt zeer veel belang te hechten aan de rol van de kunstenaar in de samenleving. Niet elke instelling die werkt met kunstenaars mag echter hetzelfde statuut krijgen. Er moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen kunstenaars en instellingen. Het gaat om een complexe en dynamische aangelegenheid. Het debat is niet gediend met een afschuiven van verantwoordelijkheid.

Daarom wil de minister de formulering van de doelstellingen in de inleiding van de beleidsbrief handhaven. Een betere samenvatting is volgens hem niet mogelijk. Er zijn vier belangrijke doelstellingen: het cultuurlandschap rijker maken; de cultuurcompetenties en cultuurparticipatie verhogen; de stad herwaarderen als ruimte voor cultuur en een internationaal cultuurbeleid voeren.

Daarnaast zijn er nog tal van nevendoelstellingen die in het concrete cultuurbeleid worden uitgewerkt. Een van deze nevendoelstellingen bestaat erin om meer verantwoordelijkheid te geven aan o.a. steden en gemeenten. Deze deconcentratie van het cultuurbeleid komt duidelijk tot uiting in de drie voorliggende voorontwerpen van decreet, betreffende het gemeentelijk cultuurbeleid, de culturele centra en de openbare instellingen.

– Steunpunten en beheersovereenkomsten

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt de oprichting van een aantal steunpunten geen slechte evolutie, maar ze mist een duidelijke en essentiële taakafbakening met de belangenbehartiging. Spreker wijst erop dat deze steunpunten een nieuw middenveld lijken te vormen in de culturele sector. De officiële adviesraden worden slechts marginaal geraadpleegd, de belangenbehartigers – inderdaad de koepels – worden monddood gemaakt door ze af te schaffen of ze in te kapselen in een “staatsstructuur” zoals het FOV, of in een Steunpunt, zoals o.a. Fevecc en de Vlaamse museumvereniging, ... Hierdoor is er geen organisatie meer die de belangen van het veld behartigt. Bovendien is er door de proliferatie van steunpunten haast nood aan de oprichting van het nieuw steunpunt ter coördinatie van al die sectoriële steunpunten.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst er aanvullend op dat bij het afsluiten van beheersovereenkomsten met de nieuwe stichtingen en steunpunten, het parlement deels buiten spel wordt gezet. Slechts in een zeer beperkt aantal gevallen – zoals bij het Vlaams Fonds voor de Letteren waar dit decretaal werd verplicht – krijgt het parlement immers inzage in de beheersovereenkomst. Op deze manier wordt de parlementaire controle ondermijnd.

De minister spreekt liever over beleidsovereenkomsten dan over beheersovereenkomsten. Hij vindt het goed dat de grote lijnen van dergelijke overeenkomsten in de commissie besproken worden, zonder evenwel de inhoudelijke details te sterk te behandelen. Er is wel een duidelijke taakafbakening tussen de structuren die bezig zijn met advisering, ondersteuning en belangenbehartiging. Door deze duidelijk af te bakenen verhoogt de doorzichtigheid. De minister is het er niet mee eens dat dit tot vervaging zal leiden. Belangenbehartiging moet groeien en gedragen worden door de sector, en kan slechts onrechtstreeks door de overheid ondersteund worden. Dit is echter geen waardeoordeel of een onderschatting van het belang ervan.

I.2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport

– Toelichting van het programma door de heer minister

De minister deelt mee dat belangrijke inspanningen, die in het jaar 2000 werden gedaan voor het jeugdbeleid, zullen worden voortgezet. Wel zijn er enkele belangrijke wijzigingen.

Op het vlak van de deeltijdse vorming waren er structurele problemen : in 2000 werd dat opgevangen door bijkredieten toe te staan voor de voorgaande jaren. In deze begroting worden de middelen van de basisallocatie 33.02 betreffende deeltijdse vorming opgetrokken van 142 tot 155 miljoen frank, waardoor het decreet volledig kan worden uitgevoerd.

Voor experimenten en vernieuwing komt er tegenover de begrotingscontrole 2000 op de b.a. 33.03 een stijging met 5 miljoen frank, naast een lichte stijging van de middelen voor jeugdculturele initiatieven.

De minister wijst erop dat er een belangrijke nieuwe begrotingspost ingeschreven werd voor participatieprojecten. Deze post kan in elke afdeling worden teruggevonden. Het gaat immers om een fundamentele beleidsoptie. Jongeren en kinderen moeten meer bij het beleid betrokken worden. Voor Volksontwikkeling en Bibliotheken (VOB), Beeldende Kunst en Musea (BKM) en Muziek, Letteren en Podiumkunsten (MLP) wordt in dit verband telkens 15 miljoen frank uitgetrokken. Deze 45 miljoen frank zal vooral aangewend worden voor ondersteuning van de culturele participatie. Er zijn echter nog geen definitieve keuzes gemaakt. Eerst moet hierover overleg gepleegd worden met de sector.

Binnen het jeugdwerk werd voor subsidies aan de social profit op b.a. 33.08 een bedrag uitgetrokken van 14,1 miljoen frank. Dit moet volgens de minister samengelezen worden met het bedrag van 28,9 miljoen frank op b.a. 33.16 in het programma VOB. Een en ander moet trouwens gezien worden in het groeipad waarvoor geopteerd werd naar aanleiding van de problematiek van de witte woede.

De subsidies op b.a. 33.25 voor de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme stijgen met 19,2 miljoen frank tegenover de middelen na de begrotingscontrole 2000, tot 68,6 miljoen frank. Voor subsidies aan de vzw JINT is er een lichte stijging, ten gevolge van samenvoeging van middelen. Daarnaast worden meer middelen uitgetrokken voor de aankoop van kampeermateriaal. Er zullen wellicht nog

meer middelen voor worden vastgelegd, onder meer in het kader van projecten voor jeugduitwisseling.

– Bereiken van de niet-georganiseerde jeugd

De heer Marino Keulen vraagt of er nieuwe concrete initiatieven zullen worden genomen om ook de niet-georganiseerde jeugd te bereiken.

De minister antwoordt dat hij liever spreekt over de niet-erkende jeugdorganisaties. Hij wijst erop dat dit een belangrijk onderdeel zal vormen van het jeugdbeleidsplan waar in 2001 aan zal worden gewerkt. Drie basisallocaties zijn hierbij van zeer groot belang : de inspraakprojecten, de experimenten en de jeugdcultuur. Er moet gezorgd worden voor een goede communicatiestrategie. Scholen en gemeenten kunnen hier een belangrijke bijdrage aan leveren.

– Onzekerheid bij de jeugdconsulenten en jeugdwerkers en begeleiding door de Afdeling Jeugd

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt de minister of hij op de hoogte is van de onzekerheid die er heerst bij de jeugdconsulenten en jeugdwerkers over de concrete invulling van de decreten op het lokale, provinciale en landelijke jeugdwerk die zullen worden aangepast en gewijzigd. Zij dringt aan op het tijdig verschaffen van zekerheid aan de betrokkenen.

Mevrouw Mieke Van Hecke vermoedt dat de minister via een wijziging van het decreet op het landelijk jeugdwerk denkt alle problemen te kunnen oplossen. De problemen liggen echter niet in het decreet zelf, maar in de uitvoering en toepassing ervan door de administratie jeugd. Dit zal men met een nieuw decreet niet kunnen oplossen. Spreker betreurt dat men van het oorspronkelijke idee is afgegleeden, dat de administratie aan begeleiding zou doen en waar nodig bijsturing zou geven en de doelgerichtheid van de decreten zou toetsen bij de controle. Er moeten dringend meer “begeleiders” komen in de plaats van “inspecteurs”. Hierbij moet men de rol van de administratie grondig evalueren.

Dat zal volgens haar ook één van de achillespezen van de nieuwe regelgeving worden. Ze heeft bedenkingen bij de passage in de beleidsnota dat de toegankelijkheid en de goede service van de Afdeling Jeugd volgens een klantentevredenheidsonderzoek zeer goede resultaten boekt. De administratie heeft haar opdracht niet kunnen invullen en moet doelgericht werken. Mevrouw Van Hecke vraagt hoe de minister rust wil brengen in het veld tijdens

de planningsperiode die voorligt. Ze wil ook weten hoe de afdeling Jeugd binnen de administratie zal ingevuld worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat bij de totstandkoming van het decreet Lokaal Jeugdwerk uitdrukkelijk geëist werd dat er tenminste vijf begeleiders-inspecteurs voor het lokale jeugdwerk werkzaam zouden zijn. Momenteel is dat niet het geval. Ze stelt dat het lokale jeugdwerk nood heeft aan een correcte personeelsinvulling. Men dient er immers over te waken dat de bestaande dynamiek niet verloren gaat.

De heer Jos Stassen merkt op dat de gevraagde aanwerving nog een hele tijd kan duren als de personeelsvervanging onderworpen is aan de PIP- en PEP-evaluaties.

De minister meent dat de PEP-operatie eind januari 2001 klaar zal zijn. Men staat dus dicht bij een oplossing zodat de aanwervingsprocedure volgend jaar kan starten. Hij vult aan dat hij ook middelen heeft ingeschreven voor aanwervingen die eventueel niet door de PIP verantwoord kunnen worden.

De minister vindt de opmerkingen van Mevrouw Van Hecke terecht. Een werkgroep bereidt de vorming en communicatie naar de gemeentebesturen voor. Er zijn provinciale hoorzittingen gepland om informatie te geven over de nieuwe decreten. Ook wat betreft het decreet op het lokale cultuurbeleid, de nieuwe decreten op de culturele centra en de bibliotheken zijn trouwens al afspraken gemaakt, met onder meer de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG).

De minister merkt op dat de afdeling Jeugd met steeds minder personeel, steeds meer bijkomend werk moet verrichten. Door op louter kwantitatieve criteria controles te organiseren, blijft er weinig tijd over voor het begeleiden, coördineren en bijsturen. Er zal via bijsturing van de beleidsplannen meer verantwoordelijkheid bij de gemeenten gelegd worden. Het proces van inspraak is immers een belangrijk element van die beleidsplannen. De administratie zal meer werken met en controle uitvoeren op basis van een aantal doelstellingen, die door de gemeenten zelf kunnen worden bepaald. Op die manier komt er meer ruimte rond begeleiding, omdat ook het landelijk jeugdwerk niet louter meer op basis van kwantitatieve criteria zal geëvalueerd worden.

– Jeugdwerkbeleidsplan – Jeugdbeleidsplan

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft vernomen dat het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan klaar is. Zij wil

weten wanneer de commissie inzage krijgt van dit stuk en wat er nu verder mee wordt gedaan.

De minister antwoordt dat het jeugdwerkbeleidsplan in de beleidsnota aangekondigd was voor 2000 en het jeugdbeleidsplan voor 2001. Het jeugdwerkbeleidsplan zit nu bij de inspectie Financiën en zal binnenkort aan de regering worden voorgelegd. De timing blijft dus overeind.

– Participatieprojecten

De heer Chokri Mahassine merkt op dat op basisallocatie 33.07 een nieuw krediet werd vastgelegd voor subsidies voor participatieprojecten. Hij mist daarin de eigenlijke promotie van het jeugdwerk.

De minister repliceert dat participatie precies één van de hoofddoelstellingen van het georganiseerde jeugdwerk is. Een nieuw tijdschrift voor jeugdwerkers is bijvoorbeeld pas gelanceerd. Als het betrekken van zoveel mogelijk jongeren de hoofdtaak is van het jeugdwerk, is het toch wat gek om hiervoor specifieke subsidies uit te trekken.

Volgens de heer Chokri Mahassine bestaan er toch bepaalde moeilijkheden om jongeren te laten aansluiten bij jeugdwerk. Waarom hiervoor dan geen actie op het getouw zetten, naar analogie met de ondersteuning door de Vlaamse Gemeenschap van de sportorganisaties in bijvoorbeeld de campagne 'Als het kriebelt moet je sporten'?

Daar is de minister het wel mee eens. Belangrijk is daarbij de reorganisatie van de bovenbouw: het steunpunt zal een belangrijke promotionele rol moeten spelen, in samenspraak met het centrum voor cultuurcommunicatie. Waar nodig zal in midelen voor die promotie worden voorzien, maar die worden niet uit de bewuste pot van 15 miljoen frank gehaald.

– Organiseren van deeltijdse vorming

De heer Chokri Mahassine vraagt of de vorming van werkende jongeren nog thuishoort in de jeugdsector en niet beter naar Onderwijs zou overgeheveld worden, temeer omdat er op het ministerie niemand is die dit opvolgt.

De minister maakt er geen geheim van dat dit één van de punten is die hij al besproken heeft met zijn collega voor Onderwijs, minister Vanderpoorten. Hij stelt dat de sector zelf niet vraagt om overgeheveld te worden naar de administratie Onderwijs. Hij heeft begrip voor hun argumenten, maar anderzijds vallen de betrokken jongeren wel degelijk

onder de leerplicht. Voor beide scenario's zijn er argumenten aan te halen. In het akkoord dat eind vorig jaar met de sector werd afgesloten, werd aangedrongen op een open debat, dat momenteel volop aan de gang is. Het team Landelijk Jeugdwerk van de Afdeling Jeugd en Sport volgt deze sector van nabij.

Mevrouw Mieke Van Hecke gelooft niet dat de sector Deeltijdse vorming erop aandringt overgeheveld te worden naar het departement Onderwijs. De sector volgt immers een methodiek die afwijkt van de methodes gehanteerd in het departement Onderwijs.

– Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap

De heer Strackx heeft de indruk dat de jeugdraad minder actief is dan vroeger.

De heer Keulen is het daar niet mee eens. Hij meent dat de jeugdraad juist heel ambitieus is. De jeugdraad ziet zijn taak heel breed. Er worden continu adviezen geproduceerd over alles en nog wat, ook over aspecten die alleen indirect met jeugd te maken hebben.

De heer Strackx besluit dat de communicatie tussen hemzelf en de jeugdraad blijkbaar heel stroef verloopt. Hij meent dat hij uit het adressenbestand geschrapt is. Hij meent dat Vlaamse Jeugdraad blijkbaar selectief is in zijn communicatie met de leden van het Vlaams Parlement. De voorzitter stelt voor de Vlaamse Jeugdraad een adressenlijst te bezorgen van de effectieve en de plaatsvervangende leden van de commissie voor Cultuur, Media en Sport.

De heer Felix Strackx informeert naar de intentie van de minister, verwoord in de beleidsnota, om de jeugdraad te hervormen in een jeugdwerkraad. Hij vraagt zich af hoe ver het daarmee staat.

De minister verwijst daarvoor naar de algemene toelichting, waarin hij reeds een uiteenzetting gaf over de jeugdraad. De hervorming gebeurt in overleg met de jeugdraad zelf. Hij meent dat het mogelijk moet zijn de hervorming in 2002 door te voeren. Hij wijst er voor alle duidelijkheid op dat het de jeugdraad betreft, en niet de jeugdwerkraad. Het oprichten van een jeugdwerkraad ligt niet in de bedoeling. De minister wijst erop dat hij alleen gezegd heeft dat de jeugdraad teveel functioneerde als een jeugdwerkraad. Hij ontkent dat hij een dergelijk decreet in het vooruitzicht gesteld heeft.

De heer Strackx wijst erop dat het mandaat van de huidige jeugdraad spoedig afloopt, en vraagt zich af of het mandaat van de jeugdraad vernieuwd zal worden. Wil men niet liever wachten op het nieuwe decreet ?

De minister verstuurde reeds een brief naar het werkveld om te vragen of iedereen het eens is met een verlenging van het mandaat met een jaar. Tegelijk heeft hij ook naar nieuwe kandidaturen gevraagd.

– Europees Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt

De heer Chokri Mahassine vraagt zich af waarom het Europees Muziekfestival voor de Jeugd te Neerpelt (b.a. 33.22) en het Europees Jeugdorkest (b.a. 33.23) afzonderlijk opgenomen zijn in de begroting.

De minister vindt dit een terechte opmerking. Dergelijke opsplitsingen zijn meestal historisch gegroeid. Ze zijn ook goed voor de transparantie. Voor sommige organisaties is dit echter noodzakelijk, gezien ze niet onder een bepaald decreet kunnen worden gevat, en enkel ad nominatim subsidiëerbaar zijn.

De heer Marino Keulen wijst op de verdienste van het Europees Muziekfestival voor de Jeugd. Hierdoor krijgen jongeren de kans om voor een breed publiek op te treden. Dit initiatief bereikt veel volk en het is ook belangrijk voor de regio.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat het nominatim opnemen in de begroting van sommige initiatieven en organisaties op zich geen probleem is. Er rijst pas een probleem wanneer deze organisaties aan iedere vorm van evaluatie ontsnappen. Ze meent dat dergelijke organisaties zichzelf moeten verantwoorden door aan te tonen dat ze aan bepaalde doelstellingen beantwoorden én dat ze geëvalueerd worden.

In dit kader kondigt de minister aan dat grote instellingen vanaf 2001 zullen onderworpen worden aan de adviezen van de beoordelingscommissies. Hij heeft het Europees Muziekfestival voor de Jeugd nog niet laten beoordelen. De middelen zijn wel verhoogd omdat het een waardevol initiatief is.

– Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme

De heer Jo Vermeulen heeft vernomen dat de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme afstapt van de vijfjarenplannen en voortaan met jaarlijkse plan-

nen zal werken. In de toelichting bij de begroting wordt er evenwel verwezen naar de meerjarenbegroting van de vereniging. Hij stelt de vraag of men al dan niet verder werkt met het vijfjarenplan.

De minister bevestigt dat de ADJ nog met meerjarenplannen werkt, maar dat men eerst de relatie wil onderzoeken met het op te richten steunpunt en andere nominatumverenigingen die in de begroting zijn voorzien. In 2001 zal dan de keuze gemaakt worden omtrent de begrotingsmatige gevolgen.

I.2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en Bibliotheken

– Toelichting van het programma door de minister

Voor Volksontwikkeling en Bibliotheken (VOB) meldt de minister enkele belangrijke wijzigingen. In het algemeen is er, buiten de stijging van de middelen, een belangrijke heroriëntering van ongeveer 10 procent van de middelen. Omdat deze middelen over verschillende posten verdeeld zijn, is het moeilijk om hiervan een globaal overzicht te geven. Er zijn de middelen voor de amateurkunsten, voor cultuurparticipatie, voor de social-profit sector, het samenvoegen van subsidies in het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB en subsidies voor de VZW Progebraille, die een bijzondere rol speelt bij de bibliotheken voor de blinden. Er is ook een specifieke basisallocatie voor de werking en het personeel van de speciale bibliotheken.

De minister verwijst specifiek naar de subsidie van 197,6 miljoen frank voor het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten, op de basisallocatie 33.03 .

De heer Jos Stassen merkt als commissievoorzitter op dat het ontwerp van decreet op de amateurkunsten op zeer korte termijn in de commissie zal worden besproken, waardoor een decretale basis zal worden gelegd voor deze middelen.

De minister verwijst ook naar de b.a. 33.09, met een subsidie van 59,9 miljoen frank voor privaatrechtelijke Nederlandstalige Archief- en Documentatiecentra. Daarnaast is er de bijzondere basisallocatie 33.17 voor subsidies aan Archief- en Documentatiecentra, waar nog eens 10 miljoen frank wordt uitgetrokken voor de vier privaatrechtelijke archieven. Doel is te komen tot meer geformaliseerde samenwerkingsverbanden die in de praktijk reeds bestaan. De minister benadrukt dat deze 10 miljoen frank onvoorwaardelijk wordt toegekend.

Los daarvan zal de minister vragen of de private archief- en documentatiecentra mee een voorttrekkersrol willen vervullen bij de oprichting van een nieuw steunpunt. In de toekomst zouden in dat kader dan meer middelen kunnen worden vrijgemaakt.

Wat betreft de sociaal-artistieke projecten is er op b.a. 33.14 een verhoging van 75 miljoen frank ; 53 miljoen frank hiervan zijn nieuwe middelen en 21 miljoen frank werd overgeheveld van andere basisallocaties. Er is ook voorzien in een stijging van de middelen voor het ICCM, het Intercultureel Centrum voor Migranten. Er zijn ook subsidies van 10 miljoen frank voor de VZW Cultuur voor bijzondere doelgroepen. Voor de VZW Kwasimodo, verantwoordelijk voor kwaliteitsbewaking, is voorzien in een aantal bijkomende, afzonderlijke basisallocaties. Dit bevordert volgens de minister de doorzichtigheid. Er is tot slot ook een belangrijke bijkomende input voor de DAB's Alden Biesen en de Brakke Grond.

– Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB)

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of de bijkomende middelen voor het VCOB zullen worden aangewend voor informatisering en gemeenschappelijk informaticabeheer in opvolging van de studie van prof. Pameleire.

De minister bevestigt dit. In december 2000 zal er in dit verband een plan voorgelegd worden. Hij wijst erop dat er vooral een verschuiving is gebeurd vanuit de DAB voor het VCOB in basisallocatie 41.03. Anderzijds worden er reserves opgebouwd waarop in 2001 aanspraak kan worden gemaakt.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt waarom er een opsplitsing wordt gemaakt tussen privaatrechtelijke en speciale openbare bibliotheken. Is dit enkel een begrotingstechnisch gegeven ?

De minister antwoordt dat door de opsplitsing eventuele tekorten alleen voor de privaatrechtelijke en niet voor de speciale openbare bibliotheken gevolgen zullen hebben.

– Plaatselijke Openbare Bibliotheken (POB)

De heer Marino Keulen vraagt zich af of de beheersorganen in de bibliotheken nog zin hebben. Deze zijn in het midden van de jaren '70 opgericht om te waken over het pluralisme en om klachten over de aankopen of de miskening van bepaalde

ideologische strekkingen te behandelen. Hij is van mening dat de beheersorganen momenteel weinig zinvol zijn.

De minister deelt mee dat hij nog geen klachten over de werking heeft ontvangen. De beheersorganen krijgen een andere invulling en hun werking wordt versterkt. Zo staan ze in voor de promotie van de bibliotheken en de ondersteuning van de gebruiker. Omdat de pluralistische geest in de maatschappij over het algemeen meer aanwezig is dan vroeger, dienen ze niet langer te waken over het pluralisme.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Dany Vandebossche merken op dat de meerwaarde van de beheersorganen sterk afhankelijk is van de personen die er deel van uitmaken. Deze zijn in vele gevallen zeer toegewijd.

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar eventuele nieuwe initiatieven ten aanzien van onwillige gemeentebesturen die geen openbare bibliotheek willen oprichten.

De minister meent dat het lijstje van de enkele onwillige gemeenten gekend is. Een deel van deze gemeenten zijn faciliteitengemeenten, en de Vlaamse regering beschikt niet over de mogelijkheid om bestraffend op te treden. Het zelf oprichten van een bibliotheek en het presenteren van de factuur is volgens de minister geen echte straf. Hij oppert de mogelijkheid dat hier misschien nieuwe kansen worden gecreëerd door de overheveling van de gemeentewet. De minister erkent dat hij er ook nog niet in geslaagd is om bij de onwillige gemeenten voor een doorbraak te zorgen, ondanks veelvuldig aandringen.

– Vergoedingen voor adviesorganen

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of in de basisallocatie 12.20 ook de bijkomende vergoedingen voor adviesorganen opgenomen zijn, antwoordt de minister bevestigend. Hij wijst er echter op dat dit bedrag niet voldoende is voor alle adviesorganen van de Vlaamse Gemeenschap. Hij kondigt een gewijzigd besluit van de Vlaamse regering aan waarin de algemene opwaardering van de vergoedingen voor adviesraden aangepakt zal worden. De huidige vergoedingen zijn immers haast symbolisch te noemen voor de gevraagde deskundigheid en inzet.

– Verenigingen voor Volksontwikkelingswerk

Mevrouw Mieke Van Hecke meldt de bezorgdheid vanuit de sector over het aangekondigde kaderde-

creet (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, 481/1). De comotie valt niet enkel te reduceren tot een communicatieprobleem, al erkent zij tegelijk dat er wel degelijk enige storingen waren tussen de administratie en de verenigingen. De onzekerheid brengt met zich mee dat personeelsleden – in de eerste plaats de lagergeschoolde – door de onzekere toekomst stelselmatig ander werk gaan zoeken. Het voorbeeld van de koepels waar middelen onaangekondigd werden teruggeschroefd gekoppeld aan herlocalisering van personeel, verhoogt de onrust. Vooral de traditionele verenigingen ervaren deze onrust. Nochtans zijn zij de enige die een bepaalde moeilijk bereikbare bevolkingslaag nog weten aan te trekken. Het sociaal-culturele weefsel loopt hierdoor ernstige schade op.

Er bestaat wel een nieuwe soort organisaties die nieuwe mensen weet aan te trekken. Dikwijls zijn zij in staat hun eigen verenigingen te financieren. Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat een voldoende lange overgangperiode wordt aangekondigd en gegarandeerd, zodat de mensen die vandaag actief zijn in de sector, het enthousiasme behouden om verder te werken.

De minister repliceert dat de sector hem steeds nauw aan het hart lag. Hij garandeert dat de bestaande subsidies en de hoogte van de bedragen niet kleiner zullen worden: het totaalbedrag voor de sector – dat wil zeggen: verenigingen, instellingen en diensten samen – blijft gelijk. Sinds de verkiezingen van 8 oktober is hij meer dan ooit overtuigd van de noodzaak van het herstel van het sociaal-culturele weefsel, in het bijzonder in de grootsteden. Er zijn inderdaad nieuwe organisaties die makkelijker mensen weten aan te spreken, zij het dat die dat veeleer ervaren als passanten en niet als participanten. De bevolking is tegenwoordig nu eenmaal geëmancipeerd en beter geïnformeerd.

De minister geeft toe dat de oude organisaties, die zich op de hele mens richten, misschien te weinig werden ondersteund op het moment dat zij echt nodig waren. Dat hij hen echter wil blijven steunen, zal in het ontwerp blijken. Tegelijk waarschuwt hij voor een status quo: dat is evenmin wenselijk. In de grote steden staat men immers voor enorme uitdagingen. In elk geval was het nooit zijn bedoeling onrust te verwekken in de sector. Hij vermoedt dat die voor een deel het gevolg is van het feit dat men hem onrechtmatig heeft beoordeeld op zijn oneigenlijke bedoelingen.

De minister onderstreept dat hij gelooft in de toekomstige rol van de sector. De minister is voorstander van een dubbele beoordeling: een kwantitatieve

ve, die moet zorgen voor stabiliteit, en een kwalitatieve, die de dynamiek in de sector kan ondersteunen. De minister beseft echter hoe gevoelig een en ander ligt. Daarom is hij van plan om uitgebreid overleg te plegen met de sector in een sfeer van discretie en vertrouwen. Binnen enkele maanden moet een en ander duidelijk zijn.

– **Afbouw van de Nederlandstalige koepels voor beleidsvoorbereidend werk**

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de geplande afbouw van de koepels, terwijl voor 2001 nog een krediet wordt uitgetrokken van 29,3 miljoen frank op ba 33.04. Hij informeert of deze middelen bestemd zijn voor wie nog in dienst is van de bestaande koepels ?

De minister antwoordt dat de middelen niet alleen bedoeld zijn voor wie nog in dienst is van de koepels, maar ook voor de verbintenissen die lopen tot eind 2001.

– **Vormingswerk in politieke vormingsinstellingen**

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de afschaffing van de politieke vormingsinstellingen die wordt overwogen. Hoever staat het daarmee ?

De minister vindt dat de subsidies voor politieke vormingsinstituten niet onder cultuur mogen vallen. Daarover bestaat een consensus. De minister wil dit debat koppelen aan de beslissing van het Vlaams Parlement over de partijfinanciering. Hij heeft in dit verband al overleg gepleegd met de parlementsvoorzitter. Zodra de nieuwbouw van het Vlaams Parlement achter de rug is, zullen er nieuwe middelen op de begroting vrijkomen. De discussie wordt tot dan uitgesteld.

– **Privaatrechtelijke Nederlandstalige Archief- en Documentatiecentra**

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat de toelichting betreffende de archief- en documentatiecentra niet overeenstemt met de uitgavenbegroting. In de toelichting wordt slechts één globaal bedrag genoemd, terwijl geen melding wordt gemaakt van de 10 miljoen frank die voor subsidies aan Archief- en Documentatiecentra is opgenomen onder de basisallocatie 33.17.

De minister betreurt dat een deel van de memorie van toelichting niet werd afgedrukt. Waarschijnlijk is dit een technische vergissing die het gevolg is van het feit dat hij de 10 miljoen frank van basisallocatie

33.17 oorspronkelijk via het programmadecreet wou invoeren.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Jos Stassen, Marino Keulen en Dany Vandenbossche wijzen erop dat de 59,9 miljoen frank op b.a. 33.09 onvoldoende is. De archieven en documentatiecentra vroegen een verdubbeling van de middelen. Zij wijzen erop dat met het oorspronkelijke decreet van 1985 symbolische subsidies werden toegekend aan twee bestaande centra. Intussen moet rekening gehouden worden met vier centra. Sprekers stellen vast dat de bijkomende middelen alleen maar bedoeld zijn om een bijkomende opdracht uit te voeren. Aan de vraag van de sector, om structurele bijkomende middelen uit te trekken teneinde zijn decretale opdracht naar behoren uit te voeren, wordt niet voldaan.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft de indruk dat de minister probeert de bijkomende middelen aan de hand van zijn eigen criteria te verdelen. Spreker stelt dat de middelen van b.a. 33.17 moeten worden overgedragen naar b.a. 33.09, aangezien ze toch bestemd zijn voor de privaatrechtelijke documentatiecentra. Zij vraagt zich ook af wat de minister zal doen met de verdeelsleutel van het decreet van 1985. Indien de minister deze sleutels wil wijzigen, moet hij de adviesraad de opdracht geven om nieuwe parameters voor de verdeelsleutel te bepalen, en de verhouding tussen de vier documentatiecentra opnieuw te bekijken. De sector zal immers nooit willen samenwerken met een steunpunt dat alleen maar door de vier gekleurde archiefcentra wordt gedragen. Via de adviesraad kunnen de vier centra ook bij de voorbereiding betrokken worden.

De minister bevestigt dat er een debat moet worden gevoerd tot aanpassing van de verdeelsleutels van het decreet van 1985, die uitmondt in een aanpassing van het decreet. De privaatrechtelijke archieven zijn het erover eens dat de problemen van 1985 niet meer dezelfde zijn als deze in 2000 en 2001. Toen was het christen-democratisch archief heel sterk uitgebouwd, het socialistische iets minder. Het liberale archief was relatief jong en er was een zeer pril Vlaams-nationalistisch archief. Toen ging een miniem percentage van de middelen naar de kleinste archieven : zij kregen elk 12,5 percent. De andere twee kregen respectievelijk 45 en 30 percent. Die situatie is ondertussen veranderd. In deze begroting worden twee impulsen gegeven.

De minister zegt dat de 10 miljoen frank, van basisallocatie 33.17, uitdrukkelijk voorbehouden zijn voor de vier privaatrechtelijke archieven en niet voor de oprichting van een VZW. Het is de bedoeling om de samenwerkingsverbanden tussen de

vier te stimuleren en de facto ook de structurele werkzaamheden te bekostigen. Er bestaan immers reeds samenwerkingsverbanden tussen de vier. De 10 miljoen frank wordt niet verdeeld volgens de verdeelsleutel van het decreet, daarom is er een afzonderlijke basisallocatie opgesteld. De minister beweert niet dat de verdeelsleutel historisch niet correct is, maar betwist wel de juistheid van de huidige percentages. In de toekomst moet daar een ernstig debat over worden gevoerd.

Los van de 10 miljoen frank, stelt de minister dat aan de vier privaatrechtelijke organisaties gevraagd zal worden om hun knowhow ter beschikking te stellen om een steunpunt voor het archiefwezen voor de hele sector op te richten. Hij hoopt dat de vier ingaan op de vraag om de oprichting van het steunpunt te ondersteunen en zal dit allicht koppelen aan bijkomende middelen de volgende jaren. Bij een positief antwoord engageert de minister zich tot een gelijkaardige budgetverhoging voor de jaren 2002, 2003 en 2004. Slechts tien miljoen frank daarvan zou nodig zijn voor de werking van dat steunpunt, wat dus in 2004 30 miljoen frank extra zou opleveren voor de vier archieven.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat, indien voor de basisallocatie 33.17 “subsidies aan archief- en documentatiecentra” geen VZW wordt opgericht, de minister er niet voor kan zorgen dat alleen de vier privaatrechtelijke archiefcentra hiervan kunnen genieten. Ook anderen kunnen immers deze subsidies aanvragen. Ze wijst erop dat er een decreet bestaat dat de verdeling regelt. Indien de minister het hiermee niet eens is, kan hij beter het decreet aanpassen, in plaats van het te omzeilen.

Mevrouw Mieke Van Hecke kondigt aan dat zij een amendement zal indienen dat tegemoet komt aan deze bezwaren.

De minister zegt dat, indien er technische problemen zijn, hij een reglement voor de verdeling zal opstellen. Hij meent dat het decreet geen bijkomende subsidies uitsluit en dat de nieuwe regeling wettelijk is.

Mevrouw Mieke Van Hecke blijft erbij dat er extra middelen moeten worden uitgetrokken voor de noodzakelijke structurele en recurrente middelen. Spreker meent dat het centrum ruimer moet zijn dan de vier privaatrechtelijke organisaties, ook op het gebied van personeel.

– Subsidies voor sociaal-artistieke projecten

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft problemen met de specifieke subsidiëringstechniek via speciale re-

glementen, die voor sociaal-artistieke projecten wordt toegepast, al erkent zij de noodzaak, gezien er enorm veel projecten werden ingediend. Spreker informeert naar een lijst van de middelen die worden toegekend en van de projecten die worden goedgekeurd.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat het dossier van Vuile Mong en De Vieze Gasten uit de boot is gevallen bij de beoordeling in het podiumkunstendecreet. Eventueel zou het gezelschap een beroep kunnen doen op de subsidies voor sociaal-artistieke projecten. Omdat de groep echter als theatergezelschap wil blijven werken, voldoet het gezelschap niet aan de criteria. Midden 2001 loopt de subsidiëring van het gezelschap af. Dit soort theater heeft steeds meer succes bij het publiek. Is er nog een oplossing mogelijk ?

De minister antwoordt dat in een eerste subsidieronde voor sociaal-artistieke projecten 124 dossiers werden ingediend voor een totaal bedrag van 700 miljoen frank. Er werd een positief advies uitgebracht over 23 projecten ter waarde van 64 miljoen frank. Op de begroting van 2000 werd hiervoor 10 miljoen frank uitgetrokken. Voor de begroting van 2001 is dit 75 miljoen frank. Er blijft dus nog 21 miljoen frank over voor de tweede ronde. De aanvragen daarvoor dienen in maart binnen te zijn. De minister zal meer middelen vragen bij de begrotingscontrole, maar kan niets beloven.

Mevrouw Mieke Van Hecke werpt op dat eventuele bijkomende middelen volgens de minister-president intern zouden moeten worden gecompenseerd.

De minister zal trachten een oplossing te zoeken. Het succes van de sociaal-artistieke projecten is zeer groot. Het reglement wordt correct gehanteerd : een reglement kan ten hoogste drie jaar bestaan en moet dan omgezet worden in een decretaire regeling. Voor Vuile Mong en De Vieze Gasten werd een aanvraag ingediend in het kader van de subsidiëring van sociaal-artistieke projecten voor de eerste ronde. Er werd een positief advies over uitgebracht en het gevraagde bedrag werd toegekend. Dit bedrag is wel vrij klein. Subsidies voor sociaal-artistieke projecten kunnen niet zomaar overal voor gebruikt worden. Er moet vooral aandacht besteed worden aan doelgroepwerking. Na de periode van structurele subsidiëring kan Vuile Mong en De Vieze Gasten nog aanspraak proberen te maken op de projectenpot voor theatergezelschappen. De beoordelingscommissie moet over de aanvragen in dit kader advies uitbrengen. De mi-

nister onderstreept dat hij zich vooral op dit advies zal baseren.

– **Nieuwe decreten i.v.m. lokaal cultuurbeleid en culturele centra**

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de timing van het nieuwe ontwerp van decreet voor onrust zorgt bij de nieuwe gemeenteraden. In heel wat verkiezingsprogramma's werden beloftes gedaan over voltijdse, gesubsidieerde cultuurfunctionarissen. Spreker hoopt dat deze verwachtingen zullen kunnen worden ingelost. Ze hoopt ook dat er informatie zal worden gegeven over de toekomst van de cultuurraden, en over de hersamenstelling.

De minister antwoordt dat er een uitgebreide informatieronde zal plaatsvinden voor onder meer de schepenen van cultuur. In samenwerking met de VVSG. Hij bevestigt dat het ontwerp van decreet ruim zal worden verspreid (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 485/1). De timing van 1 januari zal echter niet gehaald worden, omdat het advies van de Raad van State nog moet worden ingewonnen. Hij wijst erop dat de adviezen van de Raden voor Cultuur, Kunsten, Volksontwikkeling en Cultuurspreiding in de lopende week worden gevraagd.

I.2.4. Programma 45.3 Beeldende Kunst en Musea

– **Toelichting van het programma door de minister**

De minister deelt mee dat de inhaaloperatie voor de beeldende kunst en de musea die gestart werd in 2000, wordt voortgezet in 2001. Er is een aanzienlijke verhoging van de middelen en een aanzet voor een aantal nieuwe pistes voor het beleid op gebied van beeldende kunst, architectuur en erfgoed.

In uitvoering van het museumdecreet kregen de landelijk erkende musea en de regionaal erkende musea een aantal basissubsidies. De landelijk erkende musea krijgen ook verhoogde ondersteuning. Door de decretale bepalingen moeten de middelen van de projecten gelijkaardig toenemen. Het gaat over 43,4 miljoen frank netto.

Wat betreft de subsidies voor archieven en bewaarbibliotheken is er, naast de reeds eerder vermelde verhoging voor de privaatrechterlijke bibliotheken, een nieuwe basisallocatie 33.02 van 10 miljoen frank voor experimentele en vernieuwende projecten inzake ontsluiting van roerend cultureel erfgoed.

De minister meldt een verhoging van de middelen voor de activiteiten ten aanzien van beeldende kunst met 50 percent. In 1999 was er voorzien in 14,2 miljoen frank, in 2000 in 40,7 miljoen frank en in 2001 in 60 miljoen frank.

Er zijn ook een aantal zaken duidelijk opgesplitst. Het SMAK, onder de officiële juridische naam VZW VMHK, krijgt een nominatieve subsidie van 20 miljoen frank. Dit jaar werd in 10 miljoen frank voorzien via internationale middelen, maar het gaat toch om een verdubbeling. Er is een verhoging van de middelen voor het MUHKA en ook voor de rol die zij moeten en zullen spelen. Ook het KMSKA krijgt bijkomende middelen. De Vlaamse Museumvereniging zal uitgebouwd worden tot een steunpunt voor musea. Daarom verhogen de nominatieve subsidies van 2 naar 10 miljoen frank.

Voor het Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving is voorzien in 10 miljoen frank en voor andere activiteiten wat betreft architectuur en vormgeving is in b.a. 34.02 voorzien in 20 miljoen frank. Dit wil zeggen dat de middelen van 13 miljoen frank in 2000 stijgen tot 30 miljoen frank in 2001. Het doel is het Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving om te vormen tot het Vlaams Architectuurinstituut, dat zal gekoppeld worden aan de Singel in Antwerpen. Het Vlaams Architectuurarchief zal in Brussel blijven.

Er komt ook een steunpunt Beeldende Kunst en Nieuwe Media, waar reeds 10 miljoen frank werd voor uitgetrokken op b.a. 33.67. De minister merkt op dat het hier een beleidsverschuiving betreft van Media naar Cultuur, wat de juiste plaats is.

Wat betreft de erfgoedconvenants, stijgen de middelen van 50 miljoen frank in 2000 naar 61 miljoen frank in 2001. In de praktijk is de stijging groter omdat de 50 miljoen voor dit jaar in de eerste 6 maand van 2001 ook nog zullen gebruikt worden. Hieruit volgt ook dat niet noodzakelijk alle middelen in 2001 zullen opgebruikt zijn. Daarnaast is er een steunpunt voor de coördinatie van de erfgoedconvenants dat de verdere opvolging tot een goed einde moet brengen. Zij krijgen hiervoor 4 miljoen frank. Ook in deze sector is samenspraak noodzakelijk. Slechts indien er samenspraak is tussen de Vlaamse Museumvereniging, de archieven en de musea en de volkscultuur, kan een echte dynamiek rond erfgoed ontstaan.

De minister onderstreept dat de subsidies aan de beeldende kunstenaars zeer belangrijk zijn. In 2001 worden deze middelen verhoogd tot 30 miljoen frank. Voor de aankoop van kunstwerken wordt er

gewerkt met begrotingsruiters, een systeem dat het mogelijk maakt om niet-gebruikte middelen over te hevelen naar volgende jaren, en zo een fonds aan te leggen.

– Reproductiefonds Vlaamse Musea

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de in 1999 ingeschreven middelen ten belope van 19,4 miljoen frank niet werden aangewend. Ze werden blijkbaar gewoon overgeschreven in de begroting van 2001. Zij vraagt waarom de concrete werking van het Fonds op zich laat wachten.

De minister antwoordt haar dat het hier om een zeer technisch dossier gaat. Hij wijst erop dat de raad van bestuur van deze NV tot nu toe nog geen enkel initiatief heeft genomen. Aangezien het om een NV gaat, beschikt de minister niet over de mogelijkheid om hiërarchisch op te treden. Het afsluiten van een beheersovereenkomst biedt geen oplossing, aangezien de middelen reeds aan de NV ter beschikking werden gesteld. Een mogelijke oplossing zou er kunnen in bestaan dat de huidige NV zichzelf opheft en de middelen ter beschikking stelt van een nieuw op te richten organisatie, waarmee dan een beheersovereenkomst wordt afgesloten. De voorzitter wijst erop dat hierover in de toekomst een beslissing moet worden genomen, aangezien de ambities van het decreet zeer duidelijk waren.

– Subsidies aan musea

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat de recente hoorzittingen betreffende het voorstel van resolutie betreffende de invoering van een Vlaamse museumkaart (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 318/1*) de ernst van de situatie bij de musea ten overvloede hebben aangetoond. Hij vraagt zich af hoe de verhoging van de middelen in de praktijk zal worden gerealiseerd, en of de stijging ook zal gelden voor de regionale musea.

Mevrouw Mieke Van Hecke sluit zich hierbij aan. Zij wijst er bovendien op dat de lokale overheid ook bijkomende subsidies zal moeten geven. Zij vraagt zich af of hierover al werd onderhandeld met de lokale overheden.

De minister antwoordt dat de werkingssubsidie van de landelijke musea zal stijgen met 2 miljoen frank per museum. De regionale musea krijgen vanaf 2001 hun eerste structurele ondersteuning met een bedrag van 2 miljoen frank. De rest van de middelen gaat naar projectsubsidies. De verhoging

voor de regionale en de landelijke musea maakt de helft uit van de stijging in de begroting.

Op de vraag van de heer Dany Vandenbossche of het samenwerkingsverband tussen Antwerpen, Gent en Brugge voor de musea van schone kunsten ook onder basisallocatie 33.01 valt, antwoordt de minister bevestigend. Hij wijst er tevens op dat er een lijst van bijkomende erkenningen werd opgesteld, maar dat deze lijst nog moet worden beoordeeld door de beoordelingscommissie.

– Architectuurbeleid

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of het Sint-Lucasarchief onder basisallocatie 33.03 valt, betreffende subsidies ten gunste van archieven en bewaarbibliotheken, antwoordt de minister ontkennend. Het Sint-Lucasarchief valt onder basisallocatie 34.02, waar de middelen van 13 naar 20 miljoen frank werden opgetrokken. In basisallocatie 33.64 werd 10 miljoen uitgetrokken voor de oprichting van het Vlaams Architectuurinstituut. Basisallocatie 33.03 heeft betrekking op projecten in het kader van het archiefbeleid. De minister beklemtoont dat het hier om een volledig nieuwe opstart gaat, die een aanzet moet vormen tot decretale bepalingen over het archiefwezen.

De minister antwoordt bevestigend op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of het bedrag van 5 miljoen frank dat vorig jaar werd voorzien voor het Architectuur steunpunt, nu in basisallocatie 33.64 werd opgenomen

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke naar de verhouding van het Vlaams Architectuurinstituut met de Vlaamse bouwmeester, antwoordt de minister dat binnen de sector de visies hierover uiteenlopen. Zelf meent de minister dat de bouwmeester best niet binnen het architectuurbeleid functioneert maar apart, binnen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Er is natuurlijk samenwerking nodig, maar een fusie is niet echt aangewezen. Mevrouw Mieke Van Hecke treedt deze zienswijze bij.

– Steunpunt beeldende kunst en nieuwe media

Mevrouw Mieke Van Hecke wil weten hoe de minister dit nieuwe steunpunt ziet. Bestaat er al een organisatie die deze taak kan vervullen? Welke opdracht krijgt het steunpunt? Hoe verloopt de samenwerking met de VZW Vlaamse museumvereniging?

De minister antwoordt dat hij nog niet heeft beslist of een nieuw op te richten dan wel een al bestaande instelling de rol van steunpunt moet vervullen. Hij neigt eerder naar de eerste mogelijkheid, een nieuw op te richten instelling die autonoom werkt maar zich als katalysator opstelt tussen het beleid en het werkveld, en vooral de verschillende al bestaande initiatieven op het vlak van beeldende kunst en nieuwe media coördineert. De minister verwijst naar de theoretische discussie over de vraag of de nieuwe media al dan niet bij Cultuur thuishoren. Die principiële beslissing is echter genomen, al gaat het hier veel meer over deelsectoren die op dit ogenblik niet direct onder de media vallen. De minister had aanvankelijk de bedoeling zowel voor beeldende kunst als voor nieuwe media een apart steunpunt op te richten maar een te sterke opsplitsing in deelsectoren acht hij niet nuttig.

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert zich de discussies binnen de sector zelf over de vraag of de nieuwe media nu bij beeldende kunst dan wel bij film thuishoren. Zij vreest dat als die groep uit de sector film wordt gelicht het economische aspect van film nog extra zal worden benadrukt. De nieuwe media zijn altijd tussen twee stoelen gevallen. Vroeger zijn ze uit de beeldende kunst gelicht bij gebrek aan middelen ; binnen de film fungeren ze enkel als schaamlapje voor de experimentele film.

De heer Jos Stassen oppert dat de minister van Media ter zake ook zijn verantwoordelijkheid moet nemen : hij heeft de indruk dat hij die tijdens de bespreking van de begroting Media heeft doorgeschoven naar zijn collega van Cultuur.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat het hier veeleer videokunst betreft dan wel de experimentele film. Hij merkt op dat geen enkele videokunstenaar op dit ogenblik door de filmcommissie wordt gesubsidieerd.

De minister wijst op het feit dat het SMAK alleen al een archief van beeldende kunst heeft van meer dan 1.000 digitale en te digitaliseren dragers. Hij meent dat men de vraag of het gaat om film of om beeldende kunst op theoretische basis niet zal kunnen beantwoorden. Men moet dat voor een stuk organisch laten groeien. Veel actoren voelen zich trouwens bij geen van beide thuis. Ook volgens mevrouw Mieke Van Hecke gaat het inderdaad vaak om mengvormen.

De minister meldt tot slot dat Argos, maar ook andere, zoals het Centrum voor Beeldcultuur vragen de partij zijn om de taak van steunpunt te vervullen.

De heer Jos Stassen stelt dat zonder de werking van Argos heel wat projecten verloren zouden gegaan zijn. Dergelijke organisaties zoeken waar ze kunnen thuishoren. Hij wil niet noodzakelijk pleiten voor Argos, als steunpunt, maar wel voor het soort van werk dat deze organisatie doet.

De minister wil niet verstoppen dat Argos één van de regionale centra zal zijn, of het nu Argos zelf is of Argos-tentoonstellingen, dat is niet meer dan een juridisch verschil. De organisatie zal echter doorgroeikansen krijgen.

– **Steunpunt erfgoedconvenants**

Mevrouw Mieke Van Hecke begrijpt dat een Steunpunt Erfgoedconvenants om praktische redenen opgestart wordt binnen de VVSG, maar bij een convenant zijn er twee partners betrokken, waarvan de gemeente er één is. Ze merkt op dat het niet aangewezen is het steunpunt precies onder te brengen bij een partner, al wil ze geen afbreuk doen aan de werking van de VVSG, waarvoor ze veel waardering heeft.

De minister benadrukt dat de opvolging moet blijven waar ze is, namelijk bij de administratie. Om het project te laten groeien is er echter een echte coördinatie nodig. Die ligt niet bij de gemeenten, maar bij de VVSG, die fungeert als een tussenpersoon tussen de overheid en de gemeenten.

Mevrouw Mieke Van Hecke beschouwt de VVSG eerder als een belangenbehartiger. De minister is het daarmee eens, maar hij wijst ook op de ondersteunende rol van de VVSG. Er werd gekozen voor een pragmatische oplossing om tot goede resultaten te komen. Hij heeft vertrouwen in de werking van de VVSG. Dit is volgens hem de meest geschikte juridische constructie.

– **Initiatieven op het vlak van participatie**

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of men in verband met participatie-initiatieven denkt aan cultuurcheques (cfr. het project van vorig jaar voor TSO-studenten) en vraagt zich af of dat hier thuishoort.

De minister deelt mee dat het principe van de cultuurcheques wordt verlaten. Het probleem was niet louter financieel. Vooral de begeleiding is essentieel voor het slagen ervan. Daarom werd er in 2000 begonnen met een werking via Welzijnzorg, via de organisaties waar de armen het woord voeren en via ICCM. Dat zit echter niet onder de basisallocatie 33.69, maar verspreid onder de verschil-

lende programma's van Muziek, Letteren en Podiumkunsten (MLP), Beeldende Kunst en Musea (BKM) en Volksontwikkeling en Bibliotheken (VOB), voor elk 15 miljoen frank. Zo wil men via verschillende partners, eventueel via het verenigingswezen, de cultuurparticipatie verhogen. Voor de minister wordt het steeds duidelijker dat de voornaamste doelgroepen hier kinderen en jongeren moeten zijn.

– Convenants roerend cultureel patrimonium

De minister deelt mee dat de stijging op b.a. 43.01, convenants roerend cultureel patrimonium, groter is dan ze op het eerste zicht lijkt, vermits de huidige convenants nog lopen en de nieuwe middelen derhalve in minder dan een jaar kunnen worden opgenomen.

Inzake erfgoedbeleid meldt de minister dat het de bedoeling is een klavertje vier te realiseren. Dat bestaat uit het archiefwezen en het steunpunt dat binnen het archiefwezen moet ontstaan, de erfgoedconvenants en het steunpunt dat daar voorzien is, het veld van de volkscultuur en het steunpunt van de musea, de Vlaamse Museumvereniging. Deze zullen dus samen het steunpunt Vlaams erfgoed worden. Ze moeten hun eigenheid wel bewaren, maar er moet een goede samenwerking ontstaan. Hij ziet die verschillende diensten mogelijk zelfs samen in één huis, het Erfgoedhuis.

Op vraag van de heer Jos Stassen zal over dit concept een nota aan de Commissie voor Cultuur, Media en Sport worden voorgelegd.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt hoever men staat met de evaluatie van de proefprojecten en met de bijsturingen.

De minister antwoordt dat er uiteraard voorzien is in een evaluatie van de erfgoedconvenants. Dat zal gebeuren op het einde van de eerste periode, dus midden 2001. Eén van de bedoelingen was dat andere gemeenten in kennis zouden gesteld worden van wat men doet. Het mag niet gaan om een knowhow waarmee alleen Antwerpen, Gent en Brugge opgebouwd worden.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat heel wat cultureel erfgoed uit Vlaanderen verdwijnt. Men heeft ervoor gepleit om daarover een decreet te maken. Hij vraagt zich af of het de bedoeling is dat toe te vertrouwen aan dit steunpunt, en of dat dan een bewarende functie heeft.

De minister antwoordt dat het ontwerp van decreet reeds ver gevorderd is. Hij moet alleen nog

een opportuniteitsafweging maken. Daarvoor zijn enkele vergaderingen met deskundigen nodig, waarbij ook zal beslist worden of een nieuw decreet wordt gemaakt, dan wel het oude decreet van de heer De Beul wordt aangepast. De minister merkt op dat er slechts twee landen in Europa zijn die geen beschermingsregeling hebben voorzien, waaronder België.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de basisallocatie 74.90, fonds roerend cultureel patrimonium in de begroting telkens pro memorie wordt opgenomen met 0 frank. Zij suggereert om het fonds op te heffen met het nieuwe decreet.

I.2.5. Programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten

– Toelichting van het programma door de minister

De minister wijst erop dat er voor het letterenbeleid belangrijke aanzetten worden gegeven. Zo worden de middelen voor het Vlaams Fonds voor de Letteren verhoogd met 15 miljoen frank. Het is de bedoeling dat het fonds in navolging van het Nederlands voorbeeld in 2004 over 180 miljoen frank kan beschikken. Er werden ook bijkomende middelen uitgetrokken voor de leesbevordering, en er vonden een aantal samenvoegingen plaats. De middelen van de Stichting Ons Erfdeel komen overeen met deze van de begroting 2000, voor de duidelijkheid werden de middelen die vroeger onder verschillende basisallocaties waren samengebracht, nu gegroepeerd om één basisallocatie 33.06 – subsidie aan de Stichting Ons Erfdeel.

Ook in het muziekdecreet wijst de minister op de belangrijke verhoging van de middelen, waarbij de steun aan de muziekclubs primeert. Zij krijgen voor het jaar 2001 30 miljoen frank extra. De minister bevestigt de aangegane engagementen tegenover de vzw Vlaams Omroeporkest en Kamorkeor, die 5 miljoen frank extra zal ontvangen. De vzw Concertgebouw Brugge zal in 2001 10 miljoen frank krijgen. De minister beklemtoont dat de inspanningen voor de Vlaamse Opera onverminderd worden voortgezet, en dat er een belangrijk bedrag werd uitgetrokken om de problemen met de anciënniteit op te vangen.

– Rol van de provincies in het cultuurbeleid

De heer Dany Vandenbossche verwijst naar de weigering van provincie Antwerpen om haar de-

cretale verplichtingen na te leven inzake de financiering van het Toneelhuis. Hij vraagt zich af welke sancties er in een dergelijk geval kunnen genomen worden, naast het gedwongen inschrijven van het verschuldigde bedrag door de toezichthoudende overheid. Spreker wenst dit probleem echter in een ruimer kader te plaatsen, en vraagt de minister naar zijn visie op de rol van de provincies in de invulling van het culturele beleid. De provincies financieren immers mee het culturele beleid, terwijl hun zichtbaarheid nihil is.

– Stichting Ons Erfdeel en het Nieuw Wereldtijdschrift

Met betrekking tot basisallocatie 33.06, subsidies aan de vzw Stichting Ons Erfdeel, merken de heren Marino Keulen en Dany Vandenbossche op dat er niets kon gedaan worden om het Nieuw Wereldtijdschrift (NWT) te redden omdat dat onder de bevoegdheid van het Fonds voor de Letteren viel. De vraag rijst of dat ook niet geldt voor de Stichting Ons Erfdeel.

De minister stelt dat het NWT inderdaad onder de bevoegdheid van het Fonds voor de Letteren valt. Bovendien heeft het NWT niet dezelfde taak als Ons Erfdeel. Dat is een algemeen cultuurtijdschrift met een belangrijke promotionele uitstraling naar het buitenland.

De heer Marino Keulen merkt op dat men de zaak ook kan omkeren en stellen dat het NWT een venster van de Vlaamse literatuur voor het buitenland is. Het gaat erom welk gewicht men aan een argumentatie geeft.

De minister wijst op duidelijk verschil in de werking. Ons Erfdeel is gericht op het buitenland en is geschreven in meerdere talen. Het NWT heeft geen stappen in die richting ondernomen en ook nooit de intentie getoond. Hij is van plan om met Ons Erfdeel een beheersovereenkomst af te sluiten. In de begroting 2000 is 29 miljoen frank nominatim ingeschreven.

De heer Marino Keulen meent dat iedereen het verdwijnen van het NWT als een geestelijke verarming ervaart. Vanuit een zekere frustratie probeert men aanknopingspunten te vinden om oplossingen te creëren.

De minister deelt die bekommernis. Hij merkt wel op dat het NWT met hem geen enkel contact opgenomen heeft om een voorstel uit te werken.

– Hertekening van het orkestenlandschap

De heer Dany Vandenbossche heeft opgemerkt dat de minister in de beleidsbrief het voornemen formuleert om de hertekening van het orkestenlandschap te onderzoeken. Onderneemt hij daarmee een nieuwe poging om te komen tot een groot Vlaams orkest in de plaats van de drie bestaande, met name het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen, het Vlaams Radio-orkest en het Symfonisch Orkest van de Vlaamse Opera ? Ook in de voorbije regeerperiode zijn daartoe pogingen ondernomen, al bleek toen duidelijk dat niet iedereen dezelfde mening was toegedaan.

De minister verzekert de vraagsteller dat hij niet van plan is om wettelijke verbintenissen op de heling te zetten. Hij is van plan zich door deskundigen en de beoordelingscommissie te laten informeren over de wenselijkheid van een hervervorming van het genoemde landschap. Om de sereniteit van het debat niet vooraf te verstoren, wil hij nu evenwel nog geen uitspraken doen. Hij verzekert evenwel dat de doelstellingen louter artistiek zijn en dat hij op een open manier zal te werk gaan, zonder verborgen agenda. Het gesprek moet open en eerlijk verlopen.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat er zich in de uitvoeringspraktijk van de orkesten een tendens naar specialisatie voordoet. Zal de minister daarop inspelen ?

De heer Jos Stassen herinnert eraan dat de sector na de voorbije operaties toch wel recht heeft op enige rust. Men kan toch moeilijk het Vlaams Radio-orkest in zijn bestaan bevestigen en meteen weer in vraag gaan stellen ?

De minister herhaalt dat de decretale zekerheden niet in vraag worden gesteld. Het gaat voor een belangrijk deel om de orkesten die buiten het decreet vallen, maar zich vrijwillig aan de beoordelingscommissie onderwerpen.

– Populaire muziekuitingen

De heer Chokri Mahassine is verheugd over wat er gebeurt, in het bijzonder ten aanzien van de populaire muziekuitingen. Er is duidelijk sprake van een trendbreuk : het huidige beleid sluit beter aan bij de hedendaagse muziekcultuur. Dat er 34,2 miljoen frank meer wordt vrijgemaakt voor popmuziek is een goede zaak. Is daarmee de inhaalbeweging voltooid of komt er nog meer ? Hij vindt het ook interessant dat de beoordelingscommissie werd uitge-

breid met twee personen die deskundig zijn in niet-klassieke muziek, en dat binnen de administratie een infocel Populaire Muziek werd opgericht. Wel moet nu de taakverdeling tussen al de verschillende instanties verduidelijkt worden. Over de beleidsintenties heeft de spreker verder niets dan lof, met als enige bedenking dat Nederland toch nog altijd veel meer middelen voor popmuziek veil heeft. Tot slot suggereert de heer Chokri Mahassine om een verdeelsleutel voor klassieke en populaire muziek af te spreken. Zo kan het aandeel van de klassieke en de popmuziek voor de toekomst worden veiliggesteld.

Mevrouw Mieke Van Hecke is verbaasd over het pleidooi voor het plaatsen van “schotten” tussen de populaire en de klassieke muziek. Tijdens de vorige regeerperiode werd na een lange discussie besloten juist geen schotten te plaatsen tussen de verschillende muziekvormen. Op die manier wou men vermijden de potentiële groei van het aandeel van de popmuziek te fnuiken. Men ontkwam meteen ook aan de moeilijkheid om randgevallen in een van de categorieën te moeten onderbrengen. Voor de podiumkunsten daarentegen was de uitkomst van de discussie dat die schotten wél werden aangebracht, omdat daar de terreinen duidelijker afgebakend zijn en men dus de kleinere groepen kon beschermen.

De heer Jos Stassen, voorzitter, meent dat dit debat wellicht kan voortgezet worden in de kader van de verdere uitbouw van het muziekcentrum.

De minister belooft dat hij in december klaar zal zijn met een beleidsnota waarin de verhouding tussen de verschillende actoren op het terrein duidelijk gemaakt zal worden. Daarvoor zal hij de voorstellen van de werkgroep die thans bezig is, als uitgangspunt nemen. Wat de inhaaloperaties betreft : in 2000 was er een inhaalbeweging voor de muziek-educatieve organisaties, in 2001 komt er een voor de muziekclubs. Bij de herzieningsronde in 2003 zal alles opnieuw moeten beoordeeld worden.

De minister sluit zich ook aan bij de tussenkomst van mevrouw Mieke Van Hecke over het vermijden van schotten in de muzieksector. Zij zouden immers remmend kunnen werken ten aanzien van de dynamiek in de populaire muziek.

De heer Chokri Mahassine en de heer Dany Vandenbossche menen dat de dynamiek ook zal toenemen met de nieuwe samenstelling van de beoordelingscommissie.

– Nederlands Toneel Gent (NTG)

De heer Dany Vandenbossche stelt vragen bij de ontsparing van de begroting van het Nederlands Toneel Gent, en de verantwoordelijkheid van de bestuurders en de bedrijfsrevisoren. Hij deelt mee dat het NTG besloten heeft om een groot Brussels advocatenkantoor onder de arm te nemen om de rol van de bedrijfsrevisoren te onderzoeken. Spreker vindt het raadzaam dat meerdere culturele instellingen de zakelijke competentie van de culturele actoren zouden onderzoeken.

– Vlaams Fonds voor de Letteren

Mevrouw Mieke Van Hecke drukt haar bezorgdheid uit over de werking van het Fonds voor de Letteren. Ze hoopt dat de werking van het Fonds geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd zal worden.

De minister spreekt tegen wat hij in de pers gelezen heeft. Hij voert helemaal geen guerrilla tegen het Fonds en de problemen zijn sterk overtrokken. Hij heeft nog steeds vertrouwen in de leiding. Tegen het einde van deze kabinetsperiode belooft hij de middelen voor het Fonds op te trekken, zodat het Vlaamse Fonds de vergelijking met de Nederlandse Fondsen kan doorstaan.

I.2.6. Programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid

– Toelichting van het programma door de minister

De minister wijst op de verschillende vernieuwingen in dit programma, zoals de 50 miljoen frank voor het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie en de 100 miljoen frank voor de ICT ter ondersteuning van culturele en jeugdwerkorganisaties. De minister herinnert eraan dat hierover een belangrijke nota wordt uitgewerkt, die zo snel mogelijk aan de commissie zal worden voorgelegd.

De minister vermeldt de belangrijke subsidie van 60,5 miljoen frank voor grote culturele evenementen. Hij wijst erop dat de stijging van de kredieten van het Fonds Culturele Infrastructuur het logisch gevolg is van de vastleggingen die zijn gebeurd in 1998, 1999 en 2000. Omdat deze in 2001 daadwerkelijk zullen moeten worden uitbetaald, werd de dotatie verhoogd met 275 miljoen frank. Een dergelijke stijging zal ook merkbaar zijn in 2002. Vanaf 2003 zal de dotatie opnieuw afnemen.

Wat de internationale culturele samenwerking betreft, wijst de minister op de inspanningen die wer-

den geleverd om dit beleidsdomein enerzijds transparanter te maken en anderzijds orde op zaken te stellen. De middelen moeten trouwens geaffecteerd worden waar ze thuishoren, nl. bij de organisatie die de middelen ontvangt voor internationale samenwerking. Dit resulteerde in een aanzienlijke vermindering van de basisallocatie voor internationale culturele samenwerking. Dit is mede te verklaren door de overheveling van middelen naar onder meer het SMAK en festivals, en anderzijds doordat de bepalingen van het decreet het voorzien in structurele middelen overbodig maken. De minister verklaart dat het de facto dus een verhoging van de middelen voor het Algemeen Cultuurbeleid betreft.

– Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie

Over deze basisallocatie 12.21 zegt de minister dat, samen met de basisallocatie van de minister-president voor het voorbereiden van het Belgisch voorzitterschap, voorzien wordt in een bedrag van 300 miljoen frank.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat in de beleidsbrief reeds kort gesproken wordt over wat in verband met cultuur op de agenda zal staan, maar hoopt dat men hierover in de commissie nog van gedachten zal kunnen wisselen.

– ICT

Mevrouw Mieke Van Hecke begrijpt de bedoelingen van basisallocatie 12.26, ICT ter ondersteuning van culturele jeugdwerkorganisaties, maar denkt dat voor heel veel ICT-projecten de noden, de finaliteiten en de doelstellingen te weinig in kaart gebracht worden. Hierdoor gaan veel middelen verloren. Om de middelen efficiënt te besteden, moeten er keuzes gemaakt worden en moeten de prioriteiten duidelijk bepaald worden.

De minister erkent dat de 100 miljoen frank met zorg besteed moeten worden. Er moet een werkgroep van deskundigen opgericht worden. Er moet ook een debat gevoerd worden in de commissie. Er moet samengewerkt worden met het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie en andere initiatieven op gebied van ICT. Bovenal moet men vertrekken van de behoeften van de bevolking. Er moet een degelijke nota opgesteld worden die een voorbeeld moet zijn voor de andere departementen.

– Intercommunale maatschappij Opera voor Vlaanderen (in vereffening)

Mevrouw Mieke Van Hecke verwondert zich erover dat er geen middelen meer nodig zijn voor de vereffening van de Intercommunale maatschappij Opera voor Vlaanderen. De minister zegt dat basisallocaties 51.05 en 51.06 afgelopen zijn. Basisallocatie 51.07 is dit nog niet. Op basis van de begroting voor 2001, goedgekeurd door het college van de vereffenaars van de Intercommunale maatschappij Opera voor Vlaanderen in vereffening ter financiering van het sociaal passief, dient de Vlaamse gemeenschap ongeveer 72 miljoen bij te dragen. De helft wordt aangerekend op de organisatieafdeling Cultuur, de overige helft op het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD). Aangezien het college der vereffenaars stelt dat er 82,2 miljoen frank ter beschikking is van de Opera Voor Vlaanderen voor 2001, hoeft er, mits de tweede schijf van 2000 wordt betaald, niets voorzien te worden op de begroting 2001. Voor 2002 dient wel opnieuw een gelijkaardig krediet voorzien te worden.

De heer Dany Vandenbossche vraagt of er nog een cassatieprocedure loopt tegen de uitspraak in verband met de terbeschikkinggestelden. Werd daarvoor een provisie uitgetrokken ?

De minister antwoordt dat de middelen die hiervoor nodig zijn, gedragen worden door Financiën. In dit kader wordt overleg gepleegd met het departement Financiën en met de minister-president.

– Fonds Culturele Infrastructuur

De heer Dany Vandenbossche vraagt om toelichting bij basisallocatie 61.02 dotatie aan het Fonds voor Culturele Infrastructuur. Waarop zal het reglement voor kleine investeringen en technische uitrusting betrekking hebben ?

De minister wijst erop dat in het verleden vooral geïnvesteerd werd in eigen culturele infrastructuur. Later werd ook geïnvesteerd in infrastructuur waarvan de Vlaamse Gemeenschap geen eigenaar is, bijvoorbeeld de Koninklijke Vlaamse Schouwburg. In het kader van het cultuurfonds zullen middelen worden vrijgemaakt voor kunstencentra en muziekclubs en voor jeugdinfrastructuur. Het ligt voor de hand dat er een reglement moet worden opgesteld over hoe deze subsidies zullen worden toegekend.

Mevrouw Mieke Van Hecke noemt de oprichting van het Fonds een goed initiatief. Op deze manier kunnen immers middelen overgedragen worden naar het volgend jaar. De hele pot hoeft dus niet in één keer te worden opgesoupeerd. Spreker sluit

zich aan bij het hanteren van objectieve selectiecriteria en bij het principe van gelijke toegang. Ze vraagt naar welke projecten de middelen in 2000 zijn gegaan en wat de plannen zijn voor 2001.

De minister belooft een overzicht te zullen bezorgen voor het jaar 2000 ; voor 2001 zijn alleen de grote lijnen al bekend.

I.3 Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

I.3.1. Decreetsbepalingen

Artikel 14

Een amendement nr. 7 van de Vlaamse regering (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/2*) strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 10, de volgende basisallocatie in te voegen :

“33.32 Subsidie aan de v.z.w. JINT-Coördinatiecentrum voor internationale jongerenwerking NGK 23,8”.

De invoeging van deze basisallocatie gebeurt naar aanleiding van de opmerking geformuleerd door het Rekenhof (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1, 11*) waarbij wordt gesteld dat de basisallocatie 33.32 “Subsidie aan de VZW JINT” moet worden opgenomen in artikel 14 van het uitgavendecreet, omdat het decreet van 23 maart 1994 houdende regularisatie van de toetreding van de Vlaamse regering tot verenigingen zonder winstoogmerk geen decretale basis voor deze subsidie bevat.

Dit amendement wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 14 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 onthouding.

Artikelen 47, 60, 70, 91, 92, 93, 97, 98 en 122

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

I.3.2. Begrotingstabel

Afdeling I

45.10 Jeugd en Sport (behalve b.a. 12.21, 12.22, 12.23, 33.33, 52.01, 63.01)

b.a. 33.03 “Subsidies voor experimentele en vernieuwende initiatieven voor de jeugd

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de subsidies voor experimenten stijgen tot 25 miljoen frank. Ze informeert of dit bedrag ondanks de stijging wel voldoende zal zijn om de behoeften te dekken, mede in het licht van een nakend ontwerp van decreet.

De minister benadrukt dat er dit jaar meer dan 60 aanvragen werden ingediend. Ondanks de kwalitatieve waarde van de meeste aanvragen, heeft een ad hoc adviesgroep samen met de administratie toch een zware selectie moeten doorvoeren. Een aantal projecten liep over meerdere jaren en dat verklaart wellicht waarom er dit jaar maar liefst 17 aanvragen tot verlenging werden ingediend. De minister meent dat 25 miljoen frank niet echt luxueus bemeten is.

Op vraag van mevrouw Mieke Van Hecke zal aan de commissieleden een lijst worden voorgelegd van alle projectaanvragen.

b.a. 33.04 “Internationale jeugduitwisselingsprojecten voor kansarme jeugd”

Op de vraag van de heer Jos Stassen naar de stand van zaken betreffende de internationale jeugduitwisseling antwoordt de minister dat na rijp beraad werd beslist om met twee verschillende doelgroepen te werken : enerzijds de jongeren die een buitenlandse ervaring willen opdoen en anderzijds kansarme jongeren die vanuit het buitenland in Vlaanderen ervaring willen opdoen. Er werd een aantal subsidies toegekend aan jongeren uit de tweede doelgroep. Aan de eerste doelgroep werden in de loop van dit jaar nog geen subsidies toegekend.

b.a. 33.05 “Subsidies voor jeugdculturele initiatieven”

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar het regeerakkoord waarin sprake was van een Jongeren-cultuurfonds. In de toelichting staat dat ook individuele jongeren een projectaanvraag kunnen indienen. Spreker vraagt of dat wel een taak is waarover op Vlaams niveau moet worden beslist. Op een lager niveau kan men de potentiële uitstraling van een bepaald initiatief immers beter inschatten. Mevrouw Mieke Van Hecke meent trouwens dat nogal wat initiatieven op het verkeerde beleidsniveau beoordeeld en gesubsidieerd worden.

De minister repliceert dat het essentieel is dat de drempel zo laag als mogelijk gehouden wordt, aangezien deze subsidie specifiek gericht is op de niet-georganiseerde jeugd. Het zijn immers initiatieven die gestemd en geëvalueerd worden, en niet een bepaalde organisatie. Een essentieel probleem in deze materie wacht echter op een federale oplossing, namelijk het mogelijks onterecht belasten van de ouders van diegene die een subsidie voor een bepaald initiatief ontvangt.

b.a. 33.01 “Subsidies Landelijk Jeugdwerk”

Op de vraag van de heer Felix Strackx over het subsidiebedrag dat werd uitgetrokken voor “In Petto”, de vervanger van de vroegere Jongeren Adviescentra (JAC's), antwoordt de minister dat aan de commissieleden een lijst zal worden voorgelegd betreffende de verdeling van de subsidies voor het landelijk jeugdwerk. Hij wijst erop dat exacte gegevens op basis van de werking hooguit beschikbaar zijn voor het jaar 1999.

Ter stemming voorgelegd wordt het programma 45.10 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

45.20 Volksontwikkeling en Bibliotheken

b.a. 33.02 “Decreet 19/04/95 mbt instellingen voor volksontwikkelingswerk”

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat voor de instellingen de loonsubsidies niet langer gekoppeld zijn aan de index. De facto komt dit volgens spreker neer op een besparing en een ernstige inlevering, want in de realiteit zijn de werkingsuitgaven voor de organisaties wel degelijk gestegen !

b.a. 33.10 “Decreet 19/05/95 m.b.t. diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of ondanks de vermindering van de middelen de uitbreidingen en erkenningen van 1999 zullen gehonoreerd worden, antwoordt de minister dat er mogelijk een lichte verhoging kan noodzakelijk zijn bij de begrotingscontrole in 2001.

De heer Jos Stassen meent dat de zes diensten kunnen doorgroeien en voor de niet-erkende diensten zal een regeling uitgewerkt worden.

b.a. 33.11 “Subsidies voor speciale activiteiten inzake ontwikkelingswerk”

De minister antwoordt bevestigend op de vaststelling door mevrouw Mieke Van Hecke van de transfer van de middelen naar de allocatie voor sociaal-artistische projecten.

b.a. 33.13 “Subsidies aan initiatieven voor sociaal-cultureel werk in de gevangenissen”

Mevrouw Mieke Van Hecke is verheugd over de verhoging van basisallocatie 33.13. Dit werd immers reeds jaren gevraagd door de CVP-fractie.

De minister zegt dat de uitgaven die reeds gebeurd zijn, gecompenseerd zullen worden en er toch een lichte verhoging van 3,4 miljoen frank is. Voor de volgende jaren wordt er een plan opgesteld, gecoördineerd door minister Vogels, waarbij er waarschijnlijk nieuwe middelen zullen bijkomen.

b.a. 33.09 en 33.17 betreffende Archief- en Documentatiecentra

Mevrouw Mieke Van Hecke dient twee amendementen in op het programma 45.20, Volksontwikkeling en Bibliotheken.

Een amendement nr. 78 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/4*) strekt ertoe het totaal van de niet gesplitste kredieten voor programma 45.20 “4.488,8 miljoen frank” te brengen op “4.498,8 miljoen frank”.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat dit amendement neerkomt op een verhoging van het bedoelde programma met 10 miljoen frank. In basisallocatie 33.09 wordt het niet-gesplitste krediet “59,9 miljoen frank” gebracht op “69,9 miljoen frank”.

Een amendement nr. 79 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/4*) strekt ertoe het totaal van de niet gesplitste kredieten voor programma 45.20 “4.488,8 miljoen frank” te brengen op “4.478,8 miljoen frank”.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat in basisallocatie 33.17 het niet-gesplitste krediet “10,0 miljoen frank” gebracht wordt op “0,0 miljoen frank”.

Met deze amendementen wenst mevrouw Mieke Van Hecke te voorkomen dat de minister 10 miljoen frank kan besteden buiten het daartoe geëigende decretale kader, nl. het decreet van 27 juni 1985 houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra, om de structurele subsidies te verhogen en meer in verhouding te brengen met de activiteiten van deze centra. In de mondelinge toelichting en verduidelij-

king van de minister bij basisallocatie 33.17 (een toelichting in stuk 13 – Nr. 1-C ontbreekt immers en de toelichting bij basisallocatie 33.09 geeft een verhoging met 10 miljoen tot 69,3 miljoen aan) stelde hij immers dat de 10 miljoen van basisallocatie 33.17 wel degelijk bestemd zijn voor de 4 bestaande erkende en gesubsidieerde privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra en dat deze middelen niet zullen verdeeld worden volgens de in het decreet van 27 juni 1985 voorziene verdeelsleutels, maar dat zij gelijk zullen verdeeld worden over de 4 centra. De libellering bij basisallocatie 33.17 stelt echter “subsidies aan archief- en documentatiecentra” wat betekent dat gezien het rechtsprincipe van gelijke toegang tot subsidiëring alle archief- en documentatiecentra hiervoor een aanvraag kunnen indienen. Aangezien het de uitdrukkelijke bedoeling is van de minister om deze 10 miljoen toe te kennen aan de 4 privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra, lijkt het mevrouw Mieke Van Hecke juridisch-technisch en qua transparantie correcter om deze middelen over te brengen naar basisallocatie 33.09.

Ter stemming voorgelegd worden beide amendementen 78 en 79 verworpen met 8 stemmen tegen 1.

b.a. 33.15 “Subsidies aan projecten ter bevordering van cultuurparticipatie”

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert of ook verenigingen aanspraak kunnen maken op subsidies voor cultuurparticipatie.

De minister antwoordt dat de doelgroep jongeren en kinderen zijn, maar dat verenigingen niet echt uitgesloten zijn als ze binnen deze doelgroep vallen.

Ter stemming voorgelegd wordt programma 45.20 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

45.30 Beeldende Kunst en Musea

b.a. 34.01 “Subsidies aan beeldende kunstenaars”

Mevrouw Mieke Van Hecke verheugt zich over de behoorlijke stijging van de middelen voor subsidies aan beeldende kunstenaars. Ze vraagt of deze subsidie wordt toegekend via een jury.

De minister preciseert dat dit verloopt via de beoordelingscommissie.

b.a. 33.61 Subsidies aan de vzw vereniging voor het museum van hedendaagse kunst, Gent”

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt waarom voor het SMAK werd geopteerd voor een nominatim subsidie. Uit de ervaring met bijvoorbeeld grote orkesten is gebleken dat instellingen of organisaties die nominatim gesubsidieerd worden, al te gemakkelijk aan evaluatie en controle ontsnappen.

De minister stelt dat hij, met het oog op de transparantie, de voordien versnipperde middelen uit diverse projecten gebundeld heeft. Bovendien wou hij duidelijk stellen dat het SMAK en het Mukha voor hem uitdrukkelijke partners zijn in heel het beleid rond beeldende kunst. Bovendien zullen ook zij worden doorgelicht door de beoordelingscommissies.

b.a. 41.02 “Dotatie aan het kasteel van Gaasbeek”

De minister deelt mee dat momenteel bij de Dienst met Afzonderlijk Beheer Kasteel van Gaasbeek een audit gebeurt ter inventarisering van de vele noden. De minister meent dat men de resultaten van de audit moet afwachten voor er nieuwe impulsen kunnen gaan naar het kasteel van Gaasbeek.

Ter stemming voorgelegd wordt programma 45.30 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

45.40 Muziek, Letteren en Podiumkunsten

b.a.33.01 “Subsidies voor culturele en kunsthistorische boeken en tijdschriften”

Op vraag van mevrouw Mieke Van Hecke geeft de minister een toelichting betreffende de verschuivingen binnen basisallocatie 33.01.

De minister stelt dat er oorspronkelijk 22 miljoen frank was ingeschreven. Van dat bedrag gaat 10 miljoen frank naar de Stichting Ons Erfdeel, basisallocatie 33.06. Voorts komt er 12 miljoen frank bij uit basisallocatie 33.20, subsidies voor kunstkritische en artistieke tijdschriften, waarvoor oorspronkelijk 13 miljoen frank vrijgemaakt werd. Van dat bedrag ging echter 1 miljoen frank naar basisallocatie 33.06 en de rest, 12 miljoen frank, gaat naar basisallocatie 33.01.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke op welke manier de middelen van basisallocatie 33.01 verdeeld worden, antwoordt de minister dat de verdeling na advies van de ad-hoccommissie “publicaties en tijdschriften” gebeurt.

b.a. 33.04 “Subsidies m.b.t. behoud van het Vlaams Cultureel Erfgoed”

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de basisallocatie 33.04, subsidies voor wetenschappelijk onderzoek en initiatieven met betrekking tot het behoud van het Vlaams Cultureel Erfgoed, met 2 miljoen frank verminderd wordt. Dat is nochtans een sector die het niet gemakkelijk heeft. De vraag rijst dan ook waarom de middelen verminderd worden. Spreker informeert ook naar de samenwerking met het Fonds voor de Letteren.

De minister deelt mee dat b.a. 33.04 het centrum betreft voor Teksteditie en Bronnenstudie. Er is geen vermindering. Vanaf 1 september 2000 werd 15,9 miljoen frank vrijgemaakt voor een periode van 15 maanden. In 2001 wordt 12,9 miljoen frank vrijgemaakt voor 12 maanden. Het gevolg is dat in 2002 quasi niets voorzien dient te worden om de werking te laten doorgaan.

33.12 “Subsidies voor projecten ter bevordering van de cultuurparticipatie”

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert of het de bedoeling is om bij de oprichting van het Centrum voor Cultuurcommunicatie de verschillende systemen op elkaar af te stemmen. Zij waarschuwt ervoor om de eigenheid van de communicatieopdrachten van de steunpunten niet te ondergraven.

De minister is het volledig eens met deze opmerking.

b.a.33.52 “Subsidies aan het centrum voor Bibliografie van de Neerlandistiek”

De heer Marino Keulen informeert of het Fonds Max Wildiers nog culturele opdrachten uitvoert.

De minister belooft een overzicht ter beschikking te stellen.

b.a. 33.53 “Subsidie aan de vzw Forum voor muziek, dans en beeldcultuur Vlaanderen”

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert wanneer de beloofde studie betreffende het Forum voor muziek, dans en beeldcultuur Vlaanderen wordt afgerond.

De minister antwoordt dat 30 juni 2001 de uiterlijke datum is, waarna de Vlaamse regering nog tot eind 2001 de tijd krijgt om een beslissing te nemen.

Ter stemming voorgelegd wordt programma 45.40 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

45.50 Algemeen Cultuurbeleid

Het programma 45.50 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Afdeling III Diensten voor Afzonderlijk Beheer (DAB's)

De Brakke Grond

Kasteel van Gaasbeek

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA)

Landcommanderij Alden Biesen

Vlaams Centrum voor het Openbaar Bibliotheekwerk (VCOB)

De begrotingen van vernoemde DAB's worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Afdeling V Vlaamse Openbare Instellingen

Fonds Culturele Infrastructuur

Het Rekenhof merkt op dat sinds de oprichting van dit fonds, de investeringssubsidies niet meer nominatim opgenomen werden in de algemene uitgavenbegroting. Aangezien deze subsidies niet zijn gereguleerd, moeten zij in toepassing van artikel 10 van de wet van 16 juli 1973 nominatim worden ingeschreven in de begroting (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1, 25).

Het Rekenhof (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1, 34) wijst er tevens op dat de VOI in haar eigen begroting onterecht de titel ‘Cultuur Investeringsfonds’ draagt. De juiste titel is immers “Fonds Culturele Infrastructuur”.

De minister deelt mee dat momenteel een reglement voor de toekenning van deze middelen wordt uitgewerkt. Indien de gevraagde aanpassingen nog tijdig kunnen worden aangebracht, zal hiervoor alsnog een amendement worden ingediend, eventueel zelfs na het afsluiten van de besprekingen in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Ter stemming voorgelegd wordt de begroting van het Fonds Culturele Infrastructuur aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Bijlage : Instellingen van Openbaar Nut sui generis (ION)

Vlaamse Opera (Vlopera)

Vlaams Fonds voor de Letteren

De begrotingen van deze openbare instellingen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

II. MEDIA

II.1. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, bij de beleidsbrief Media – Beleidsprioriteiten 2000-2001

II.1.1. Context van het Vlaamse medialandschap

Minister Van Mechelen merkt op dat de voorliggende beleidsbrief voortbouwt op de beleidsnota die bij het begin van de regeerperiode werd ingediend. De beleidsbrief omvat een stand van zaken en gaat in op initiatieven die in de loop van volgend jaar zullen worden genomen.

De minister wijst erop dat de beleidskredieten voor Media en Film (programma 72.1) gestegen zijn van 615,7 miljoen frank naar 678,4 miljoen frank. Dit is echter vooral een gevolg de verschuiving van bepaalde bevoegdheden naar de minister bevoegd voor Media. Dat is met name het geval voor de subsidies voor de VZW *Pascal Decroos* voor bijzondere journalistiek. Het gaat om een bedrag van 7,5 miljoen frank. De minister is blij met deze verschuiving : onderzoeksjournalistiek hoort thuis bij de bevoegdheid Media. Daarnaast werd de bevoegdheid voor BVN-televisie van Algemeen buitenlands beleid overgeheveld naar Media. Het gaat om een subsidie van 35 miljoen frank die voor het jaar 2001 opgetrokken wordt tot 50 miljoen frank.

II.1.2. De verdere ontwikkeling en liberalisering van het Vlaamse radiolandschap

– Een nieuw frequentieplan voor Vlaanderen

De minister onderstreept dat er vorige week een zeer belangrijke stap werd gezet in de ontwikkeling en liberalisering van het Vlaamse radiolandschap. Er werd een nieuw beleidskader gecreëerd om landelijke commerciële radio mogelijk te maken. De uitvoerende macht moet een nieuw frequentieplan

opstellen om dit mogelijk te maken. Vorige week werd hierover uitvoerig overleg gepleegd met Nederland. Het bilaterale overleg tussen Vlaanderen en Nederland is uitstekend verlopen. In samenwerking met het onderzoeksbureau Nozema hebben Nederland en Vlaanderen een aangepast frequentiepakket uitgewerkt dat twee landelijke commerciële radio's in Vlaanderen met een voldoende grote dekking moet mogelijk maken. Daartoe moesten de frequenties worden gemodificeerd. Deze wijziging werd op 17 november 2000 ter kennis gebracht van het BIPT, de Franse en Duitstalige Gemeenschap, Nederland en de VRT. Nederland heeft al groen licht gegeven en de eerste contacten met de VRT verliepen positief. Er werd een de facto akkoord bereikt tussen Duitsland en Nederland in verband met het frequentie-aanbod dat zal worden gewijzigd. Duitsland wacht in dit verband de opmerkingen van Nederland af. Er moet worden nagegaan of er problemen zullen rijzen met Frankrijk. Uit de gegevens van het onderzoeksbureau blijkt dat dat wellicht niet het geval zal zijn. Er moet nog overleg gepleegd worden met de Franse Gemeenschap over de wijziging van de frequenties. Minister De Permentier is daar intussen vervangen door minister Miller.

De definitieve versie van de uitvoeringsbesluiten voor het ontwerp van decreet betreffende de landelijke commerciële radio's is bijna klaar : waarschijnlijk zullen deze uitvoeringsbesluiten op 1 december worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. De minister belooft de teksten daarna aan de commissie voor Cultuur, Media en Sport te zullen bezorgen. De minister verzekert de parlementsleden dat maximaal met de opmerkingen van de commissie werd rekening gehouden.

Inzake de toekomstige uitdagingen, stipt de minister aan dat de vergunningen, verleend aan lokale radio's, in principe eind volgend jaar vervallen. Vanaf 1 januari 2002 moet Vlaanderen dus kunnen beschikken over een aangepast frequentieplan voor de band 102.2-107.9 MHz.

In september werd een protocol afgesloten met de Franse Gemeenschap. De gemeenschappen zouden een studieopdracht uitschrijven en die laten uitvoeren door een externe operator. Het is de bedoeling te komen tot een maximale en evenwichtige benutting van de beschikbare frequentieruimte in de band 100-107.9 MHz. De studieopdracht werd voorbereid door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald door de media-administratie. Sinds een tweetal weken werd het dossier overgemaakt aan het kabinet van de Franstalige minister van Media. Tot op heden werd geen ant-

woord ontvangen. Indien er op vrijdag 24 november nog geen antwoord is, zal Vlaanderen zelfstandig een onderzoeksopdracht uitschrijven. We kunnen niet blijven wachten op een fiat. De afspraak is dat het kabinet van de Franse gemeenschap later participeert. De voorwaarden en criteria zoals vermeld in het protocol zijn opgenomen.

Het is de bedoeling om binnen de band 102.2-104.8 te evolueren naar grotere vermogens. Zo kan een beter evenwicht tot stand komen met de grote vermogenzenders aan de andere kant van de taalgrens.

Binnen de band 104.9-107.9 zou er ruimte zijn voor kleinschalige initiatieven, voor echte lokale radio's die binnen netwerken opereren. Op dit ogenblik opereert 70 percent van de lokale radio's al binnen netwerken. Deze radio's hebben, net als de kleine lokale radio's, maar één vraag, namelijk de verbetering van het zendcomfort.

– Een nieuw regelgevend kader

Om de zaken te stroomlijnen, moet het KB van 1992 herschreven worden. Dat KB betreft de uitoefening van de etherpolitie en de regeling van de coördinatieprocedure binnen België. Federaal minister Daems zal deze oefening dit jaar nog finaliseren. Hij zal het voorleggen aan de federale regering en hij zal het advies van de Raad van State vragen. Dit KB werd met drie partners onderhandeld, de Franse en de Vlaamse Gemeenschap en de federale regering. Het vertrekt van drie sterke nieuwe uitgangspunten.

Er komt een meer sluitende coördinatieprocedure, waarbij elke aanvraag van een gemeenschap voor een wijziging van haar frequentieplan moet afgerond worden binnen duidelijk bepaalde termijnen. Een blokkering door één gemeenschap leidt tot een patsituatie. Dat heeft toenmalig minister Eric Van Rompuy ondervonden toen hij, nu twee en een half jaar geleden, een frequentieplan voorlegde aan de Franse Gemeenschap. In de nieuwe regeling moet een coördinatiecommissie, samengesteld uit de gemeenschappen, met assistentie van het BIPT, proberen om een akkoord te bereiken. Als de gemeenschappen niet tot een akkoord komen, dan beslist de federale minister van telecomunicatie, op basis van een technisch advies van het BIPT. Hij kan van dat advies maar afwijken mits een gemotiveerde standpuntbepaling.

Verder wordt er een striktere rol bepaald voor het BIPT, zowel bij de coördinatie van de frequenties als bij het uitoefenen van het toezicht.

Er zullen ook concrete technische normen, waarmee de gemeenschappen akkoord zijn, opgenomen worden in het KB. Met het vorige frequentieplan, dat van collega Van Rompuy, liep het mis omdat de Franse Gemeenschap niet akkoord ging met de technische imperatieven, die tenslotte toch afkomstig waren van de studie die door Broadcast Partners werd opgesteld. In het protocol van september werden de technische normen voor de berekening bepaald. Nu kan men op basis daarvan bijgestuurde berekeningen maken voor het frequentieplan. De minister wil de directeur-generaal van de administratie media in dit verband trouwens bedanken voor zijn inspanningen. De Franse Gemeenschap kan nu nog steeds opmerkingen maken, maar opmerkingen over de berekeningswijze, die in het verleden vaak het struikelblok vormden, worden daardoor uitgesloten.

De minister hoopt dat minister Daems snel dit nieuw KB in werking kan doen treden, zodat men kan komen tot een efficiënter beheer van het radiospectrum.

Vlaanderen is ook vragende partij voor een aanpassing van de structuur van het BIPT aan de nieuwe staatsstructuren. Daarbij moeten de gemeenschappen betrokken worden bij het beheer van en het toezicht op het BIPT.

II.1.3. Het kabelaanbod in Vlaanderen

– Integratie van de kabel en verticale concentratiebewegingen

De minister stelt vast dat de integratie van de kabel verdergaat. Er is een positieve evolutie. Er wordt een sterk breedbandnetwerk ontwikkeld om nieuwe diensten, media-applicaties en andere applicaties, mogelijk te maken. Vanuit het beleidsdomein media moet men zeker blijven waken over de universele dienstverlening.

– De Vlaamse regelgeving inzake “must-carry”

Op 12 november 1999 heeft de Europese Commissie een met redenen omkleed advies gegeven met betrekking tot de Vlaamse regelgeving inzake de must-carry. De huidige libellering van artikel 112 van de gecoördineerd mediadecreten wordt daarbij in vraag gesteld. De Europese Commissie heeft ex-

pliciet gesteld dat de huidige regeling aangepast moet worden.

De voorbije maanden werden daarover onderhandelingen gevoerd. Zo is een kader gecreëerd waarbinnen Vlaanderen kan voldoen aan de opmerkingen van de Europese Commissie. Conform de Europese regelgeving zal de must-carryverplichting beperkt worden in haar huidige toepassing. Het uitgangspunt is dat er een evenwicht moet worden gegarandeerd tussen het aanbieden van verplicht op te nemen zenders en een aantal vrij op te nemen zenders, die onder de may-carryregeling vallen.

Een eerste uitgangspunt voor de aanpassing van de tekst van artikel 112 is dat de programma's van de openbare omroep zeker onder de must carryregeling moeten vallen. Daarbij wordt gedacht aan de omroepen van VRT, maar ook aan die van de Franse Gemeenschap en van Nederland, dit laatste gelet op het principe van wederkerigheid dat tussen de beide lidstaten is afgesproken.

Particuliere omroepen zouden onder de must carryregeling vallen op basis van culturele criteria zoals het uitzenden van een eigen journaal en eigen duidingsprogramma's. De voorwaarde is dat ze een voldoende breed aanbod verzorgen met aandacht voor de Vlaamse culturele eigenheid van de zender.

Tegenover Europa moet Vlaanderen ook kunnen verdedigen dat de regionale TV-omroepen onder de must carryregeling vallen, en dit omwille van hun specifieke gemeenschapsopdracht.

Aan nieuw erkende omroepprogramma's, die vanzelfsprekend privaat zullen zijn, kan men gedurende een beperkte periode de kans geven om zich via een must carrystatuut te ontwikkelen als een nieuw media-initiatief in Vlaanderen. Ze moeten dan wel beantwoorden aan bepaalde voorwaarden inzake taal en inhoud van de omroep. Zo kunnen deze initiatieven gedurende een beperkte tijd in bescherming worden genomen. De minister verwijst daarmee naar prof. Leo Neels, die bij het opstarten van VTM in de periode 1989-90 de vergelijking maakte met een kasplantje. Hij drong daarmee aan op de bescherming van VTM tegen de openbare omroep.

De eerste drie categorieën zullen we zonder veel problemen kunnen verdedigen bij de Europese Commissie. Inzake de nieuw erkende omroepprogramma's zullen we verder moeten onderhandelen. De administratie bereidt terzake een decreetgevend initiatief voor. Het is de bedoeling dit in de

loop van volgend jaar aan het Vlaams Parlement voor te leggen.

– De evenementenregeling

In artikel 76 van het Mediadecreet werd een evenementenregeling voorzien. De concrete lijst werd echter nog steeds niet gefinaliseerd. Daarover wordt overleg gepleegd met de TV-omroepen en met de Europese Commissie. Alleen Denemarken, Duitsland en Italië beschikken al over een goedgekeurde evenementenlijst. Het gaat echter om een restrictieve lijst, terwijl Vlaanderen het iets breder wil zien. Intussen is er echter de stijging van de uitzendrechten voor belangrijke sportevenementen zoals de olympische spelen en het wereldkampioenschap voetbal. In dat verband wordt door de minister overleg aangekondigd met de belangrijkste mediaspelers in Vlaanderen. Hij denkt daarbij in de eerste plaats aan de VMM en aan de VRT. Een eerste overlegronde heeft al plaatsgevonden en daarbij werd afgesproken dat beide omroepen eerst een interne oefening zouden doen. Begin volgend jaar zou er dan een nieuwe ontmoeting plaatsvinden om naar een creatieve oplossing te zoeken. Bij vorige besprekingen in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport werd ervoor gepleit in Vlaanderen een aantal belangrijke sportevenementen via het open net aan te bieden. Toen de minister dit idee van een overleg tussen de open-netzenders had gelanceerd, kreeg hij echter een aantal opmerkingen vanuit een bepaald betaalcircuit in de media.

II.1.4. De openbare omroep

– Een nieuwe beheersovereenkomst

De VRT zal de aanbodzijde argwanend en zorgvuldig gade slaan. De besprekingen over de overname van de kabel zijn bezig. De openbare omroep heeft contact met alle belangrijke distributieleveranciers. Bedoeling is een universeel aanbod te blijven garanderen. Eventueel kan in de nieuwe beheersovereenkomst voorzien worden in een complementair kanaal voor het digitale uitzendpark.

Wat betreft de openbare omroep is het belangrijk om de specifieke rol en eigen missie te onderstrepen. Naar aanleiding van de discussie over de nieuwe beheersovereenkomst zijn er, vanuit een bepaalde hoek, nieuwe vragen geformuleerd. Het uitgangspunt blijft echter de missie in artikel 8 van de gecoördineerde mediadecreten. Bij de goedkeuring van het mini-decreet bestond er een brede consen-

sus. De minister denkt dat Vlaanderen beschikt over één van de best omschreven missies voor een openbare omroep in Europa. Hij wil hier niet aan tornen. Het initieel uitgangspunt blijft behouden : een brede omroep die zich richt tot zoveel mogelijk Vlamingen met kwaliteitsvolle en goede onderbouwde programma's. Hierbij moet men oog hebben voor de opdrachten : in de eerste plaats het bieden van informatie, maar ook cultuur en ontspanning. De openbare omroep moet zich op een geëigende manier richten tot specifieke doelgroepen.

Zoals al bleek uit de discussie naar aanleiding van de beleidsnota, wil de minister het debat over de slagkracht van de openbare omroep niet meer, zoals vroeger, toespitsen op de financiële aspecten. De openbare omroep heeft volgens hem dit onderdeel van de missie perfect uitgevoerd. De saneringsoperatie van de VRT verloopt goed, zij zitten zelfs voor op het schema. De openbare omroep moet zich van de commerciële omroepen onderscheiden door de hoogst mogelijke kwaliteit te brengen wat betreft programma's, beelden, inhoud, taal, enzovoort.

De minister is bijzonder tevreden dat in het voorstel van beheersovereenkomst van de VRT een volledig hoofdstuk hieraan gewijd is. Hij heeft wel gevraagd om hier meetbare criteria aan toe te voegen. Het is de bedoeling om in december te onderhandelen over de nieuwe beheersovereenkomst. Het zal niet alleen gaan over de centen maar ook over de kwaliteit in de media en de positie van de openbare omroep hierin.

– Een eigen culturele identiteit

Onder meer als gevolg van het protocol van Amsterdam, wordt in Europa meer en meer erkend dat de openbare omroepen een essentiële rol kunnen vervullen bij de culturele eigenheid van de respectievelijke lidstaten. De minister wil deze opdracht in de volgende beheersovereenkomst meer benadrukken. Hij wil echter geen debat voeren over wie 'cultuurcompetent' is. Bedoeling is een sterke, kwalitatieve, culturele en Vlaams getinte openbare omroep mogelijk te maken, die zo veel mogelijk Vlamingen bereikt met sterke programma's. Het verheugt de minister dat ook de VRT hier aandacht aan besteedt. Dit heeft echter een prijskaartje en er zullen een aantal keuzes moeten gemaakt worden. Met het voorstel van de VRT is de Vlaamse regering echter in staat de financiële repercussies in te schatten en deze keuzes te maken. In het voorstel van de VRT staat dat er op

Canvas dagelijks sterke duidingsprogramma's zullen komen over onder meer cultuur, actualiteit en sport. Dit beantwoordt volledig aan de verzuchtingen die in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport geformuleerd zijn.

– Reclame-arme VRT

Zoals in het regeerakkoord staat werd er een onderzoek uitgevoerd naar de gevolgen van het verminderen van de reclame op de VRT. De tweede fase van dit onderzoek wordt deze week afgesloten en volgende week zouden de resultaten bekend zijn. Het is niet de bedoeling om de financiële slagkracht van de VRT te verminderen maar wel om, in het kader van de vraag om meer kwaliteit, de reclaimedruk op bepaalde kanalen op bepaalde momenten te verminderen.

De lopende sponsorcontracten zijn voor de vierde en laatste maal verlengd. Tegen september zullen nieuwe formules uitgewerkt worden. Gisteren sprak de minister met de vertegenwoordigers van de Unie van Belgische Adverteerders (UBA). Zij hebben een werkgroep opgericht om de belangen van de verschillende actoren te verzoenen.

De VRT heeft de kans om een aantal strategische keuzes te maken met betrekking tot de positie van de VRT in een toekomstig medialandschap. Zij moeten kunnen inspelen op de nieuwe mediamogelijkheden. De verschillende media-actoren zijn hier trouwens mee bezig. Gezien de hoge technologische investeringen, moeten we proberen om tot een stabiel Vlaams media-omgevingsklimaat te komen. Het beleid is erop gericht een stabiel klimaat te creëren waarin een "fair competition" heerst en samenwerking mogelijk is en nieuwe en vernieuwende initiatieven kunnen genomen worden.

– Aanwezigheid van de openbare omroep op het digitale platform

Momenteel verschijnen er veel nieuwe tijdschriften. Dit is een verrijking, maar het financiële evenwicht in de sector moet verzekerd blijven. Bij dit debat is het belangrijk dat de openbare omroep een essentiële plaats blijft behouden. Zij is bij uitstek geschikt om de nieuwe diensten aan alle Vlamingen te verstrekken. De minister wil ook niet meer van e-government spreken maar van 'e-Flanders-facility'. De VRT kan zo een Vlaams e-platform uitbouwen dat de diensten bij de Vlaamse kij-

ker brengt via een combinatie van een televisietoestel en een settop-box.

Met betrekking tot de uitwerking van het zogenaamde Digitaal Platform Vlaanderen is een eerste sneuveltekst klaar. Voorts ziet de minister voor de VRT een nieuwe mogelijkheid om zijn derde opdracht, dat wil zeggen de educatieve, te vervullen, zoals bepaald in artikel 8 van de gecoördineerde mediadecreten. Dat zou namelijk kunnen door de VRT in te schakelen in de doelstelling levenslang leren via het project e-Flanders facility.

– **Kwaliteit van de openbare omroep**

Kwaliteit moet het eerste doel blijven, terwijl tegelijk in de context van de beheersovereenkomst naar meetbare criteria gezocht wordt. De programmatie dient inhoudelijk versterkt te worden, in de eerste plaats door het aanbod van duiding en fictie. De aandacht van de VRT voor de Vlaamse beeldindustrie, die reeds enorm is gegroeid, moet verder gestimuleerd worden. Daarnaast zal gewerkt worden aan de uitbouw van een e-VRT. In het begin komt dat neer op het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe mediatoepassingen. De VRT kan daarvoor bijkomend gesteund worden uit de begroting voor technologische innovatie. In een tweede fase neemt de VRT deel aan een geïntegreerd Vlaams mediaplatform.

Voorts blijft de minister streven naar een reclamearme VRT. Op bepaalde kanalen moet de reclamedruk in elk geval naar beneden. Verder wil de Vlaamse regering het zendcomfort van de VRT veiligstellen. Desnoods moet daarvoor gedacht worden aan de uitbouw van een alternatieve distributie-infrastructuur met strategische partners.

De discussie over de uitzendingen voor politieke derden, ten slotte, is volgens de minister een verantwoordelijkheid van het Vlaams Parlement. De VRT werkte reeds zelf een alternatief voorstel uit: een nieuw politiek informatieprogramma dat dagelijks wordt uitgezonden gedurende minstens 39 weken, dat wil zeggen buiten de parlementaire recessperiodes. Het is aan het parlement om te oordelen of dat nieuwe programma de bestaande uitzendingen voor politieke partijen kan vervangen.

II.1.5. Deelname aan de stichting BVN (Het Beste van Vlaanderen en Nederland)

De minister geeft vervolgens een korte toelichting bij enkele nieuwe initiatieven.

Zo wordt de Vlaamse deelname aan het BVN-project voortaan niet langer uit de begroting voor buitenlands beleid, maar uit die voor mediabeleid gefinancierd. BVN is een samenwerkingsverband tussen de Nederlandse en Vlaamse publieke zenders, dat wil zeggen de NOS, de Wereldomroep en de VRT. Men richt zich op geïnteresseerden in het buitenland met een programmatie die is samengesteld uit de NOS- en VRT-journaals, het duidingsprogramma NOVA en de sportjournaals, aangevuld met kinder-, gespreks-, film- en documentaire programma's. De Vlaamse Gemeenschap participeert in BVN om ook via satellietuitzendingen informatie over Vlaanderen te kunnen verschaffen aan Nederlandstaligen in het buitenland. De subsidie wordt in de nieuwe begroting verhoogd van 35 tot 50 miljoen frank. Tegelijk wil de regering echter laten onderzoeken of die middelen niet op alternatieve wijze kunnen besteed worden om hetzelfde doel te bereiken. De Belgacomsatelliet is bijvoorbeeld een mogelijkheid. Men wil zich in de eerste plaats richten op Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten, met bijzondere aandacht voor de Vlamingen die in Zuid-Europa overwinteren.

II.1.6. Initiatieven tot ondersteuning van de journalistiek

– **Het Fonds Pascal Decroos voor bijzondere journalistiek**

De subsidie voor het Fonds Pascal Decroos voor Bijzondere Journalistiek blijft gehandhaafd op 7,5 miljoen frank. Daarvan is 5 miljoen frank bestemd voor werkbeurzen voor journalisten die een bijzonder journalistiek project willen realiseren of een project voor onderzoeksjournalistiek, en 2,5 miljoen frank voor werkingsmiddelen (personeelskosten en werkingskosten).

– **Internationaal Perscentrum en de opleiding van journalisten**

Het Antwerpse Internationaal Perscentrum heet voortaan Internationaal Perscentrum Vlaanderen (IPV). Er waait een nieuwe wind door deze instelling, die binnen- en buitenlandse redacties wil informeren over wat reilt en zeilt in Vlaanderen op economisch, cultureel, toeristisch vlak enzovoort. Er werd een samenwerkingsakkoord afgesloten met de stad, de provincie en de Vlaamse Gemeenschap. Het centrum zal ook een rol spelen in de voorlichting tijdens de periode van het Belgische voorzitterschap van de EU in de tweede helft van 2001.

Tot slot is voor het centrum ook een rol weggelegd in het kader van de uitvoering van artikel 9 van het protocol dat de overheid afsloot met de sector van de geschreven pers. Daarin wordt in een volwaardige journalistenopleiding voorzien. De minister kondigt daarover overleg aan met zijn collega van Onderwijs. In elk geval wordt het IPV volgend jaar gesubsidieerd. In de begroting 2000 werd een startbedrag van 3,7 miljoen frank ingeschreven.

II.1.7. Toezicht op de regelgeving

Het Vlaams Commissariaat voor de Media, dat erkenningen en vergunningen aflevert of weer inrekt, werkt inmiddels op volle kracht. De drie commissarissen kunnen systematisch vergaderen nu alle plaatsvervangers zijn aangesteld.

De Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie doet uitspraak in individuele geschillen die betrekking hebben op discriminatie, partijdigheid, haat en de niet-naleving van de regels van de journalistieke deontologie.

De Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie is dan weer nog niet operationeel en dat komt doordat de raad, die bij decreet van 30 maart 1999 werd opgericht, nog steeds niet door het Vlaams Parlement is samengesteld. De minister maant de commissie aan tot spoed.

Verder stelt de regering een verhoging van de werkingssubsidie voor van 2 miljoen frank voor de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten, met het oog op de oprichting van de Raad voor Journalistiek, in overleg met de Vlaamse mediadirecties. Het is de bedoeling dat de raad, die dan voortaan voor de zelfregulering van de sector instaat, in 2001 operationeel wordt.

Tot slot plant de minister een grote informatiecampaagne die de bevolking het verschil tussen al die instanties moet duidelijk maken. Nogal wat klachten, opmerkingen of vragen komen immers bij het verkeerde toezichtsorgaan terecht. Andere zijn weer helemaal niet bekend.

II.1.8. Vlaanderen in de informatiemaatschappij

Het eerste deel van het onderdeel Vlaanderen in de informatiemaatschappij is behandeld bij de VRT. Wat de digitale diversificatie van de geschreven pers betreft zullen de verschillende partners gehonoreerd worden. Er is 36 miljoen frank ingeschreven. De minister heeft aan de administratie

de opdracht gegeven om een nieuw initiatief uit te werken en na te gaan in welke mate er reeds steun verleend wordt aan de media-actoren.

Voor het tweede deel, met name het Digitaal Actieplan Vlaanderen, zijn er budgetten ingeschreven en is er opdracht gegeven om de rol van de Vlaamse overheid te onderzoeken. Die bestaat vooral in het bevorderen van de sterktes en het wegnemen van de weerstanden, het creëren van randvoorwaarden voor een solide ICT-basis en het verlagen van de ICT-toegangsdrempel voor alle actoren en sectoren.

II.1.9. Film in Vlaanderen

Voor het onderdeel Film in Vlaanderen zijn de externe indicatoren niet gewijzigd. Zo geldt de Europese regel dat maximum 50 percent gesubsidieerd mag worden, nog steeds. Voorts blijft de privé-financiering moeilijk verlopen omwille van het ontbreken van tax-shelter. Ten slotte blijft het overleg met de VRT open. De gesprekken, die in het najaar begonnen zijn, verlopen vrij positief. De dialoog tussen enerzijds de gedelegeerd bestuurder en de directeur televisie en anderzijds de actoren uit de audiovisuele sector worden in openheid gevoerd. Men is bezig met het opstellen van een akkoord om de middelen vast te leggen voor volgend jaar. In het protocol wordt aandacht besteed aan een aantal belangrijke aspecten van audiovisuele producties in Vlaanderen.

Ten eerste is het de bedoeling om de tv-fictie te versterken. Voorts wil men de kwalitatieve langspeelfilm ondersteunen. Daarvoor mikt men op duurdere producties waarvoor men privé-financiers aantrekt. De VRT organiseert en ondersteunt de promotie. Ten derde wil men LolaBelgica opstarten. De ambitie bestaat erin om jaarlijks zes middellange speelfilms van 50 minuten te maken in een coproductie tussen het filmfonds en de VRT. Op die manier wil men vooral kans geven aan jong talent. De VRT engageert zich om als distributiepartner op te treden. Men wil tevens de productie van 13 documentaires per jaar ondersteunen vanaf 2001, in een samenwerkingsverband tussen het Fonds Film in Vlaanderen en de VRT. Ten slotte zal het Fonds Film in Vlaanderen de productie van 8 kortfilms in Vlaanderen ondersteunen.

De minister kondigt aan dat de toekenning van de subsidies gewijzigd wordt. In overleg met de betrokken sectoren is men gekomen tot een systeem met vervaldata. Er wordt een enveloppe op de markt gebracht. Wie de ambitie heeft om mee te

werken, kan tegen een bepaalde datum een project (tv-fictie, langspeelfilm, LolaBelgica, documentaire en kortfilm) indienen. Dat wordt per oproep geëvalueerd door een ad hoc-commissie op zowel de kwalitatieve als de zakelijke aspecten. Op die manier wil men de continuïteit van de audiovisuele sector verzekeren.

Er wordt ook gewerkt aan de verdere verzelfstandiging van de audiovisuele sector. De minister kondigt de oprichting van een 'Vlaams audiovisueel fonds' aan, evenals de aanstelling van een filmmanager. De taak van die laatste bestaat erin een nieuwe dynamiek te creëren, een structurele bijdrage te leveren voor een bijkomende financiering van de audiovisuele sector en nieuwe initiatieven te ontwikkelen. De minister merkt op dat voor dit laatste de middelen verhoogd kunnen worden tijdens de volgende begrotingsbesprekingen.

Op termijn dienen de middelen versterkt te worden. Zo kan overwogen worden of er middelen uit de Cultuur-enveloppe gebruikt kunnen worden voor de aanmaak van hoogstaande culturele producties of van experimentele kortfilms. De minister wijst erop dat momenteel al middelen uit de Economie-enveloppe ter beschikking gesteld worden van de audiovisuele sector. Voorts dient onderzocht te worden hoe de VRT een structurele bijdrage kan leveren aan de Vlaamse beeldproductie. In het voorstel van de beheersovereenkomst staat bijvoorbeeld dat de VRT instaat voor de aanmaak van drie Vlaamse fictiereeksen per jaar.

II.1.10. Toelage voor de Openbare Omroep

De minister stelt dat de grootste hap van de begroting bestemd is voor de VRT. De toelage stijgt tot 8,971 miljard frank in 2001. Die stijging van 33 miljoen frank is toe te schrijven aan de jaarlijkse dotatieverhoging van 4 procent.

Dit budget voor de VRT betreft het vijfde jaar van de lopende beheersovereenkomst, maar houdt geen rekening met het mogelijk doorbreken van de huidige beheersovereenkomst, die normaal vanaf 1 januari 2002 zou vervangen worden. Het is echter de bedoeling een nieuwe beheersovereenkomst op te stellen voor 2001-2005. In het kader van onderhandelingen met de VRT en zijn raad van bestuur zal een nieuwe financiële regeling worden uitgewerkt, die via de klassieke begrotingscontrole zal worden vertaald in aangepaste budgettaire cijfers en een aangepaste meerjarenbegroting.

II.2. Algemene bespreking

II.2.1. Algemene Opmerkingen

– Felicitaties met de heldere beleidsbrief

De heer Carl Decaluwe feliciteert de minister met de heldere en overzichtelijke toelichting van zijn beleidsbrief. De CVP heeft geen principiële bezwaren tegen de strategische en operationele doelstellingen zoals ze geformuleerd zijn in de toelichting bij de begroting 2001. Uit de concrete voorstellen van de minister, die de CVP-fractie kritisch en constructief zal bekijken, zal echter duidelijk moeten blijken welke inhoudelijke en budgettaire keuzes er concreet gemaakt worden.

Mevrouw Marijke Dillen dankt minister Dirk Van Mechelen voor zijn bijzonder heldere – en daarom uitzonderlijke – toelichting bij de begroting en bij de beleidsbrief. Ze verklaart dat haar fractie het in grote lijnen eens is met de begroting en de beleidsbrief. Voor haar is het duidelijk dat meerderheid en oppositie er goed in slagen constructief samen te werken, althans voor zover het de bevoegdheden van minister Dirk Van Mechelen betreffen.

De heren Tuur Van Wallendael en Jo Vermeulen zijn blij dat de oppositie de minister zoveel lof heeft toegezwaaid. Zij hebben daar dan ook weinig aan toe te voegen en verklaren zich grotendeels akkoord met de inhoud van de beleidsbrief.

– Late indiening van de aangepaste functionele VRT-begroting

Mevrouw Marijke Dillen stelt dat de bespreking van de dotatie aan de VRT in het verleden altijd aan de begrotingsbespreking gekoppeld werd, terwijl de rapportage over de beheersovereenkomst louter inhoudelijk bleef.

De heer Jos Stassen, voorzitter, verduidelijkt dat voor dit jaar werd overeengekomen het inhoudelijke en het cijfermatige van de beheersovereenkomst samen te bespreken.

De heer Carl Decaluwe verwijst naar de opmerking van het Rekenhof (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1*) en betreurt uitdrukkelijk de erg beknopte voorstelling van de VRT-begroting die weinig inzicht geeft in de werking van de VRT. Dit bemoeilijkt een grondige parlementaire controle.

De heer Jos Stassen, voorzitter, wijst er op dat de originele uitgavenbegroting reeds als bijlage een begroting van de VRT bevat, maar dat deze van

een ESR95 classificatie werd omgezet in een functionele begroting conform de opmerkingen van het Rekenhof. Hij meldt dat de aangepaste functionele begroting van de VRT inmiddels aan de leden werd bezorgd (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/1, Bijlagen – Errata*).

De heer Decaluwe herhaalt zijn bekommernis om te beschikken over voldoende informatie. Hij betreurt deze manier van werken en hoopt in de toekomst alle documenten tijdig te kunnen krijgen.

– Concentratiebewegingen in het medialandschap

De heer Carl Decaluwe merkt op dat de beleidsbrief geen aandacht schenkt aan de toenemende concentratie in de media, iets waar in de beleidsnota wel melding van wordt gemaakt. En dat net op het moment dat de uitgeversgroep De Tijd met andere uitgevers onderhandelt over een eventuele overname. De Tijd zou met andere woorden in handen kunnen komen van de VUM, Roularta of De Persgroep. Reeds tijdens de vorige regeerperiode werd besloten dat de overheid moest reageren op deze concentratiebeweging. Ook in de Regeeringsverklaring van de huidige bewindsploeg wordt daarop gealludeerd. De heer Carl Decaluwe dringt aan op bekwame speed.

De concentratie in de media neemt volgens de minister inderdaad toe, en blijft een permanent aandachtspunt van iedereen die het goed meent met de Vlaamse mediasector. De minister is echter meer verontrust door de mogelijke buitenlandse overname van een belangrijk Vlaams dagblad. De helft van de tijdschriften is in handen van buitenlandse groepen. Schaalvergroting is onvermijdelijk wil de Vlaamse mediasector, ook in Europese context, een rol blijven spelen. Het is echter van belang dat de mediasector Vlaams blijft en dat de verschillende publicaties hun eigenheid kunnen behouden. Initiatieven in het verleden hebben bewezen dat dit mogelijk is. In de toekomst zal het Vlaams Parlement kringlijnen moeten uittekenen in verband met de maximale concentratie. Eventueel kan een kader uitgewerkt worden voor een universitaire studie hieromtrent.

II.2.2. Uitbreiding van het kabelaanbod

De heer Marino Keulen gaat dieper in op de inspanningen van de minister om via de VRT de toegang tot het internet te stimuleren. Kan de minister via de VRT ook iets doen ter verbetering van de kwaliteit van de sites. Immers, uit een artikel in De

Standaard blijkt dat de meeste informatie op de talrijke sites achterhaald en weinig precies is.

In de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT zou de klemtoon onder meer worden gelegd op de ontwikkeling van een geïntegreerd Vlaams media-platform en een veiligstelling van het zendcomfort door het voorzien in alternatieve distributie-infrastructuur. De heer Tuur Van Wallendael vraagt of de minister daar wat meer uitleg over kan verschaffen.

In de inleiding van de beleidsbrief leest de heer Tuur Van Wallendael ook dat de Vlaamse regering zich tot doel stelt de vorming van een duale maatschappij te voorkomen. Dit is voor hem de belangrijkste zin uit de beleidsbrief. Hij zegt zich dagelijks af te vragen hoe hij de 33.000 mensen uit zijn buurt Antwerpen-Noord kan overtuigen met termen als ‘e-Flanders Facility Platform’. Hij vreest dat de dualiteit door zulke termen enkel en alleen maar in de hand wordt gewerkt. Hij vraagt de minister om hieraan te denken bij de creatie van nieuwe termen en om een einde te maken aan het Flanders-tijdperk van Vlaanderen.

De minister is het ermee eens dat er geen duale kennismaatschappij mag ontstaan. De media kunnen daarbij een belangrijke rol spelen. De opdracht die de federale regering in dit kader onlangs aan De Post heeft gegeven, is volgens de minister te veel gericht op internettechnologie. Men mag niet uit het oog verliezen dat er in Vlaanderen meer televisietoestellen zijn dan vaste telefoontoestellen. Van bij het begin heeft de minister aandacht besteed aan de mogelijkheid van televisie om als doorgeefluik te dienen voor informatie vanwege de overheid aan de bevolking. De overheid kan daarbij garanties bieden voor kwaliteitsbewaking. Dat is het grote verschil met de megatoepassingen via internet. Via de VRT kan kwaliteitsvolle informatie worden verschaft over onderwijs, toerisme, vacatures enzovoort.

“E-Flanders” en “e-gouvernement” zijn volgens de minister slechts werknamen. De benaming is onbelangrijk, waar het op aankomt is de visie op de uitbouw van een Vlaams digitaal mediaplatform. Er moeten ideeën en technieken worden ontwikkeld om televisietoestellen en zenderpark te maximaliseren als drager van informatie.

De heer Miel Verrijken meent dat de minister er bij het project levenslang leren via de media moet voor zorgen dat er geen monopolie ontstaat. Om commerciële redenen zullen commerciële zenders wellicht weinig interesse hebben voor dit project.

De techniek zal de minister alleszins beletten dat hij op dit vlak een monopolie zou uitbouwen. De benaming ‘facilities’ is volgens de heer Verrijken om voor de hand liggende reden slecht gekozen en moet vervangen worden door “opportunities”.

II.2.3. Toezichtsorganen

– Rationalisatie van de toezichtsorganen

De heer Carl Decaluwe verwijst naar de aangekondigde campagne om de verschillende adviesraden bekend te maken bij het publiek. Hij wil weten of het bedrag van 2,7 miljoen frank van basisallocatie 12.20 “uitgaven inzake communicatie” daarvoor toereikend is en wanneer deze campagne van start gaat. Het is hem ook niet duidelijk of het Digitaal Actieplan Vlaanderen al dan niet via dit budget wordt gefinancierd.

De minister meent dat de Vlaamse Kijk- en Luisteraad voor het einde van dit jaar opgericht zal worden. Het is de bedoeling om na te gaan wie het meest geschikt is als drager van de communicatie. Allicht zal de informatie door de verschillende actoren verspreid worden : deels gefinancierd en deels vrijwillig. Hiervoor is in voldoende budget voorzien.

De heer Marino Keulen komt terug op de aangekondigde rationalisatie van de toezichtsorganen. Volgens de spreker is het zelfs voor ingewijden moeilijk om die talrijke raden uit elkaar te houden. Hij dringt samen met de heer Tuur Van Wallendael aan op een éénloketsysteem voor de toezichthoudende organismen.

De minister stipt aan dat bijkomend overleg met de ombudsdienst aangewezen zou zijn en om zo eventueel te komen tot één luik. Een alliantie met alle actoren zal worden gesloten om een informatiecampagne te voeren om de verschillende organen kenbaar te maken. Het is momenteel nog wachten op de oprichting van de Kijk – en Luisteraad.

– Vlaamse Mediaraad

De heer Carl Decaluwe merkt op dat de Vlaamse Mediaraad in zijn jaarverslag van 1999 extra midelen vroeg voor de werking van de externe deskundigen. In de beleidsbrief wordt aangekondigd dat de raad een bijkomende opdracht krijgt in verband met screening van de media-ontwikkelingen.

Hij merkt tevens op dat communicatiecampagnes worden aangekondigd, en vraagt of zich dan geen stijging van basisallocatie 12.01 opdringt. Die wordt echter verminderd wegens de afsplitsing van de communicatiekredieten naar basisallocatie 12.20.

De minister deelt mee dat er verschillende studies gepland zijn. Een leefbaarheidsstudie over de regionale omroepen kan nog dit jaar starten op het budget van 2000. Verder is er nog een haalbaarheidsstudie over de frequenties in de FM-band, een studie voor de gescheiden financiering, een studie over het digitaal actieplan.

De minister overloopt het detail van de studies voor 2000 en 2001. In het kader van het digitaal actieplan is voorzien in 7 miljoen frank voor de verschillende activiteiten, zoals het opstellen van Vlaamse internetstatistieken. In Vlaanderen wordt er immers een bijzonder groot tekort ervaren aan statistieken. Er is ook een bestek voor de slotanalyse over ICT. Er is in een klein bedrag voorzien voor de ontwikkeling van een huis- en communicatiestijl. Er is ook een bestek voor de doelgroepen, voornamelijk de kleine ondernemingen. Ook voor sensibilisering inzake ICT, voornamelijk via de regionale televisie, is voorzien in 6,75 miljoen frank. In totaal gaat het dus over zo’n 35 miljoen frank voor onderzoek en studies, gespreid over twee begrotingsjaren.

– BIPT

De heer Marino Keulen wil weten wat de minister van plan is met het BIPT. Deze instelling functioneert immers niet zoals het hoort.

De minister deelt mee dat dit voor een deel een federaal verhaal is. Als het overeenstemmende Koninklijk Besluit klaar is, kunnen er volgens de minister duidelijke afspraken worden gemaakt in verband met de spelregels en de werking van het BIPT. Daar moet de federale minister zijn verantwoordelijkheid nemen. Hij moet het KB agenderen op de ministerraad. De opmerkingen vanuit het Vlaamse niveau werden doorgestuurd. De bijstellingen betreffen vooral vertaalfouten. De tekst was aanvankelijk namelijk in het Frans gesteld. Als de Franse Gemeenschap nu volgt – en de wissel tussen de ministers Permentier-Miller zorgt nu wel voor vertraging – dan kan minister Daems met het KB naar de federale regering. De minister is vragende partij voor een snelle goedkeuring van het KB. In het KB is namelijk een timing vastgesteld. Daardoor zou een blokkering definitief tot het verleden behoren.

II.2.4. Televisie algemeen

– Criteria voor de must-carryregeling

De heer Jo Vermeulen heeft vragen bij de must-carrycriteria. De minister is voorstander van de kasplanttheorie en wil nieuwe initiatieven een kans tot ontplooiing geven. Allemaal goed en wel, maar dreigt er niet veeleer een woekering van steeds weer nieuwe must-carryzenders te ontstaan? Escalatie is niet uitgesloten. In dat verband wijst het lid erop dat de kabeldistributeurs bij deze verplichte uitzendingen weigeren de auteursrechten te betalen. Het gevolg daarvan is dat de onafhankelijke producenten zo inmiddels al een miljard frank misliepen. De distributeurs vinden het al voldoende dat ze die films moeten uitzenden en willen er niet ook nog eens voor betalen.

Wat de must-carryregeling betreft, moet volgens de minister niet alleen rekening gehouden worden met de openbare, de privé- en de regionale omroepen, maar ook met nieuwe initiatieven die een kans verdienen. Men kan hen bijvoorbeeld gedurende een jaar de kans geven zich voor te bereiden op de may-carryregeling. Hij zal aandringen bij de Europese overheid om dat recht te krijgen.

– Stichting het Beste van Vlaanderen en Nederland (BVN)

De heer Carl Decaluwe juicht de hernieuwde start van BVN toe. Hij wil graag vernemen of de minister bereid is dit initiatief uit te breiden naar andere Europese omroepen. Het is immers het instrument bij uitstek om de Vlaamse cultuur wat meer uitstraling te geven in Europa.

De minister stipt aan dat BVN momenteel behoort tot het budget 'algemeen buitenlands beleid' en als een instrument van Buitenlands Beleid wordt gehanteerd. Er wordt onderzocht hoe die middelen als instrument van het mediabeleid kunnen besteed worden. De Belgacomsatelliet is bijvoorbeeld een mogelijkheid. Men wil zich in de eerste plaats richten op Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten.

– Opstellen van een evenementenlijst en het uitzenden van sportmanifestaties

De heer Tuur Van Wallendael verneemt dat de besprekingen met VTM en VRT over de opstelling van een evenementenlijst volop bezig zijn. Hij vraagt hoever het hiermee staat. Drie Europese landen beschikken al over een afgewerkte lijst. Groot-Brittannië is voorstander van een maxima-

listische aanpak, en de heer Van Wallendael sluit zich daarbij aan. Hij vraagt de nodige omzichtigheid aan de dag te leggen, en alludeert op de protesten die zijn gerezen naar aanleiding van onder meer de te commercieel getinte uitzendingen van de Olympische Spelen door MBC.

Het uitzenden van sportmanifestaties is voor de heer Carl Decaluwe een belangrijk item. Hij wenst dieper in te gaan op de pogingen van minister Dirk Van Mechelen om de openbare, de regionale en de commerciële omroep sportmanifestaties te laten uitzenden. De heer Carl Decaluwe kan zich niet van de indruk ontdoen dat de minister zijn inspanningen beperkt tot wielrennen en voetbal, terwijl bepaalde zaalsporten duidelijk in de lift zitten. In vergelijking met de RTBf, schenkt de VRT onvoldoende aandacht aan zaalsporten.

De minister antwoordt met de vraag of men nog sport wil op het open net en zo ja, hoe ver men wil gaan om die doelstelling te realiseren. Als het WK Voetbal een volgende keer georganiseerd wordt in Japan of in Korea, moet men dan enorme financiële inspanningen leveren om deze wedstrijden, die hier bij wijze van spreken om vijf uur 's morgens uitgezonden worden, rechtstreeks op het open net te brengen? Hij meent dat men naar een nieuwe benadering moet zoeken. Dit is de teneur is van de gesprekken met de twee grote actoren in het Vlaamse medialandschap.

Volgens de minister moet men het garanderen van sport op het open net loskoppelen van de verplichtingen in de beheersovereenkomst. Dit zou wel ingepast kunnen worden in een sportrechtenfonds waarop de verschillende partners trekkingsrechten kunnen verhalen, op voorwaarde dat de uitzendingen in het open net komen. De minister denkt dat men tot een dergelijk soepel instrument moet komen om te vermijden dat de omroepen in de tang genomen worden door de grote goeroes die de rechten bezitten. Dat was ook het debat toen de minister met enkele collega's naar de gedelegeerd bestuurder van de VRT, de heer Bert De Graeve gegaan is. De inkomsten uit reclame zijn hoger dan gebudgetteerd. Er werd gevraagd om met dat geld een inspanning te doen om de Olympische Spelen op het open net te brengen. Hij heeft dat ook gedaan.

Dat doet volgens de minister geen afbreuk aan de bezorgdheid van de heer Carl Decaluwe over het belang van minder populaire sporten. Aan voetbal en wielrennen is er op het open net geen gebrek. De minister heeft vorige week zijn bezorgdheid daaromtrent kenbaar gemaakt aan de gedelegeerd-

bestuurder. Op dergelijke opmerkingen krijgt hij steevast het antwoord dat deze sporten slechts door een complementair aantal mensen bekeken wordt. Hij suggereert dat de commissieleden deze vraag in de namiddagvergadering aan de heer De Graeve zelf zouden stellen, bij de rapportering in het kader van de beheersovereenkomst – activiteiten 1999. De VRT beschikt over exacte kijkcijfers naargelang de sport.

II. 2.5. De openbare omroep

– Aanpassing van de dotatie van de VRT in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst

De heer Carl Decaluwe merkt op dat de minister de bedoeling heeft al begin 2001 de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT open te breken. In de begroting 2001 zijn echter geen bijkomende middelen voor de VRT uitgetrokken. De heer Decaluwe oppert dat er toch compensaties nodig zijn als men de VRT reclame-arm wil maken. Hij vraagt wanneer daarrond concrete afspraken zullen worden gemaakt. Ook de meerjarenbegroting is op dat vlak interessant : buiten een indexatie wordt voor de VRT tot 2004 niets aan de begroting gewijzigd, dit terwijl de VRT de voorbije jaren toch ernstige inspanningen heeft geleverd. Wat is de visie van de minister op middellange termijn ?

De minister stipt aan dat het budget voor de VRT de lopende beheersovereenkomst betreft. Cijfers i.v.m. het mogelijk doorbreken van de huidige beheersovereenkomst, die normaal vanaf 1 januari 2002 zou vervangen worden, zijn niet opgenomen. In het kader van besprekingen over een nieuwe beheersovereenkomst zal een nieuwe financiële regeling worden uitgewerkt, die via de klassieke begrotingscontrole zal worden vertaald in aangepaste budgettaire cijfers en een aangepaste meerjarenbegroting.

– Kwaliteit van de uitzendingen van de openbare omroep

Mevrouw Marijke Dillen herinnert aan de verwijzing van de minister naar de middelen om de kwaliteit van de VRT-uitzendingen te bestuderen. Zijn de resultaten van die studie al beschikbaar ? Wordt daar dit jaar opnieuw geld voor uitgetrokken ? Bovendien kondigde de minister vorig jaar aan dat hij zou meewerken aan de inhoudelijke voorbereiding van het debat over kwaliteit op de openbare omroep. Dat debat is tot op vandaag nog niet gevoerd, maar hoe ver staan de voorbereidingen ? Ook de VRT is voorstander van dit debat en wil meewerken aan de voorbereiding. Zo dringt de openbare

omroep aan op een duidelijke omschrijving van het begrip “kwaliteit”. De Vlaamse Mediaraad heeft ondertussen al een werkgroep terzake in het leven geroepen.

De Vlaamse Mediaraad heeft, aldus de minister, een uitgebreid debat gevoerd over de kwaliteit bij de openbare omroep. Er zou een nota aanvaard zijn op 13 november, maar die is nog niet door de voorzitter ondertekend. Van zodra de minister deze nota krijgt, zal ze ook bezorgd worden aan de leden van de commissie.

Ook in het voorstel van beheersovereenkomst van de VRT, zo deelt de minister mee, werd een volledig hoofdstuk opgenomen over kwaliteit. Het is de eerste maal dat de VRT tracht kwaliteit op audiovisueel vlak te omschrijven. Hierbij gaat het over ethische, functionele, toegeschreven, professionele, operationele en categoriale kwaliteit. Esthetische kwaliteit wordt behandeld in het onderdeel operationele kwaliteit. Nu bekijkt de VRT in hoeverre dit kwantificeerbaar is en welke onderdelen ervan als bindend kunnen opgenomen worden in de beheersovereenkomst.

De minister heeft het management van de VRT gevraagd om ook een visie over ICT te formuleren. Dit is immers van groot belang voor Vlaanderen. De enige grondstof van Vlaanderen is immers kennis. Wil Vlaanderen een belangrijke plaats in de Europese economie handhaven, kan de openbare omroep een rol spelen in verband met de toepassing van de technologie, sensibilisering en de vorming.

– Reclamevrije of reclame-arme VRT

Mevrouw Marijke Dillen is grote voorstander van een reclamevrije openbare omroep. Zij wijst de minister erop dat hij het Charter voor een Reclamevrije Openbare Omroep ook heeft ondertekend en die doelstelling dus – als hij tenminste consequent blijft – zou moeten realiseren. Het minimum voor de spreker is evenwel een reclamearme openbare omroep. Zij beseft wel dat die doelstelling niet op korte termijn gerealiseerd kan worden en vraagt de minister daarom naar zijn doelstellingen op middellange termijn.

In de beleidsbrief staat te lezen dat de commerciële omroepen steeds meer vragen hebben over de hoogte van de overheidssteun aan de openbare omroep, dit in combinatie met hun opbrengsten uit reclame. De heer Tuur Van Wallendaal wijst erop dat dit een normale reactie is van de commerciële omroep. Hij vraagt zich af wat de minister hiervan

vindt. Het verheugt hem ook dat de minister heeft bevestigd dat er weldra meer nieuws zal komen over de studie over het werkelijk financieel verlies dat de VRT lijdt.

De minister deelt mee dat de studie over een reclame-vrije openbare omroep deze week wordt afgesloten. Uit de eerste resultaten blijkt dat wat de heer De Graeve gevreesd had, namelijk dat bij het verminderen van de reclamedruk de middelen zouden verschuiven naar de commerciële televisie, niet klopt. De minister hoopt dat hij volgende week cijfers hieromtrent zal hebben.

In de beleidsnota staat inderdaad dat de commerciële sector kritiek heeft bij het feit dat de openbare omroep meer middelen haalt uit reclame. Het is dus belangrijk dat er in de nieuwe beheersovereenkomst duidelijke afspraken gemaakt worden, in het belang van een 'fair competition'. Het is de bedoeling om een bedrag of een ijkpunt vast te stellen. Krijgt de VRT minder reclame-inkomsten, dan kan dit bijgesteld worden. Zijn de inkomsten, ondanks verminderde reclamedruk, toch hoger dan het voorziene bedrag; dan kunnen deze middelen enkel geaffecteerd worden na goedkeuring van de Vlaamse regering. De juiste werkwijze zal vastgesteld worden op basis van de resultaten van de studie en het debat over de openbare omroep. Het is de bedoeling om op korte termijn de reclamedruk op bepaalde radiostations te doen dalen.

– Uitzendingen politieke derden

Mevrouw Marijke Dillen is – in tegenstelling tot de minister – geen voorstander van een nieuw duidingsprogramma ter vervanging van de politieke derden. Nu wordt de beschikbare tijd verdeeld volgens de sterkte. Het nieuwe duidingsprogramma biedt geen garanties voor de representativiteit en de objectiviteit. De openbare omroep weigert immers alle partijen gelijk te behandelen. De spreker voegt daaraan toe dat een recente studie aan de afdeling Politieke Wetenschappen van de UA haar standpunt deelt.

Het debat over de politieke derden komt er volgens de minister spoedig aan. De minister wil zich niet uitspreken over de objectiviteit en de representativiteit van de berichtgeving van de VRT. Het plan van de VRT om iedere avond op Canvas een specifiek duidingsprogramma over economie, de politieke werking van het parlement, cultuur, film, sport, enzovoort uit te zenden is bemoedigend. Dit kan dan gedeeltelijk in de plaats van de derden komen. Hij merkt op dat de vraag om afschaffing van de politieke derden sinds jaren door de com-

missie Media aan de VRT wordt gesteld, niet omgekeerd. De meerderheid van het Vlaams Parlement heeft ervoor gepleit een einde te maken aan de kafkaïaanse toestand waarin de derden vaak moeten opereren. Van op de oppositiebanken heeft de minister indertijd al gepleit voor een nieuw politiek informatieprogramma naar het voorbeeld van Den Haag Vandaag, met een eigentijdse manier van duiding over politieke onderwerpen. De VRT stelt voor een nieuwe politieke frequentie te maken. Die zou in aanmerking kunnen komen als opvolger van de klassieke politieke derden. Wekelijks zou verslag wordt uitgebracht van de activiteiten in en rond het Vlaams, federaal en Europees parlement. Doel moet zijn inzicht in en achtergrondinformatie over het parlementaire werk te verschaffen en het respect voor het democratisch denken te bevorderen. Daarbij zou ook rekening gehouden worden met de politieke evenwichten zoals die door de kiezer zijn vastgelegd. De eerste uitzending kan plaatsvinden op Canvas, aansluitend op prime time. Een heruitzending op TV1 daags nadien kan voorafgaan aan of aansluiten op het middagjournaal. Het is het parlement dat hierover moet beslissen want een en ander vergt een aanpassing van de gecoördineerde mediadecreten.

II.2.6 Regionale televisie

– Financieren van de regionale televisie

De heer Tuur Van Wallendael is voorstander van de versoepeling van de wetgeving op de regionale televisieomroepen, maar vraagt zich wel af hoe de onrechtstreekse financiering zal worden gesystematiseerd. Hij is verheugd over de inschrijving van de mogelijkheid tot verregaande samenwerking tussen de regionale omroepen, maar heeft wat problemen met de opgelegde voorwaarde dat die omroepen tot één provincie moeten behoren. Hij verwijst hiervoor naar ATV, een zender die ook een uitstraling heeft voor een andere provincie. Hij vraagt zich af of niet moet worden onderzocht of de provinciegrenzen wel met de sociale situatie overeenstemmen.

Mevrouw Marijke Dillen leidt uit de beleidsbrief af dat de Vlaamse regering geen voorstander is van een rechtstreekse financiële ondersteuning van de regionale televisieomroepen, al is zij wel bereid om alternatieve financieringsvormen te onderzoeken. Mevrouw Dillen wijst erop dat de beleidsbrief niet duidelijk maakt hoe dit zal gebeuren. Zo zou er worden gedacht aan overheidscommunicatie via de regionale omroepen. Ze vraagt zich af of hier al akkoorden over werden afgesloten en hoe er zal wor-

den gezorgd voor een juiste spreiding over de verschillende regionale omroepen.

De minister merkt op dat de commissie voor Cultuur, Media en Sport het erover eens is dat de regionale televisie moet werken op basis van private financiering. Via overheidscommunicatie kan wel onrechtstreekse overheidssteun worden verleend. De minister wil in dit verband een convenant of protocol uitwerken, waarbij een vaste afname per jaar voor een bepaalde tijd en tegen een bepaald bedrag wordt afgesproken. Op het vlak van wetenschapsontwikkeling is het de bedoeling om de kredieten voor de Durfkrant, ongeveer 20 miljoen frank, te besteden aan de aankoop van zendtijd op de regionale televisie. Daarnaast hoopt de minister 20 miljoen frank ter beschikking te kunnen stellen van de regionale zenders voor een project waarbij informatie wordt verschaft over vragen op het gebied van ruimtelijke ordening. Het protocol met de regionale zenders moet over een lange periode lopen en moet zorgen voor voldoende budgettaire rechtszekerheid.

– Afbakenen van zendgebieden voor regionale televisiezenders

De heer Cis Schepens informeert naar het standpunt van de minister over het afbakenen van zendgebieden voor regionale zenders.

De minister meent dat volgend jaar de knopen moeten worden doorgehakt inzake de zendgebieden. Voor Pasen van volgend jaar moeten de resultaten bekend zijn van een studie over de economische leefbaarheid. De minister herinnert zich dat de VLD er ooit op gewezen heeft dat de toekenning van een monopolie aan één omroep in een zendgebied gevaarlijk kan zijn. Anderzijds moet rekening worden gehouden met financiële en economische wetmatigheden. Verschillende regionale zenders toegang verlenen tot eenzelfde zendgebied kan perverse gevolgen hebben. Als ATV bijvoorbeeld systematisch bereikbaar zou zijn in de Kempen, dan bestaat het gevaar dat de regionale omroep van de Kempen door ATV zou worden opgeslorpt.

De minister laakt de beslissing van een intercommunale om een regionale zender van de kabel te gooien in Duffel. Er bestaat echter geen wettelijk kader om daartegen op te treden. De minister zal onderzoeken in welke mate de regionale televisie in de Brusselse rand en die in Brussel zelf samen kunnen worden ontvangen.

II.2.7. Landelijke commerciële radio

De heer Tuur Van Wallendael heeft vragen bij een van de basisvoorwaarden bij de landelijke commerciële radio, die in principe in het Nederlands moet uitzenden. Uitzonderingen zouden mogelijk zijn. Hij vraagt of de minister hier wat meer uitleg over kan geven.

De minister deelt mee dat in het uitvoeringsbesluit er een voorstel is over de uitzendtaal. Het Vlaams Commissariaat voor de Media zou de landelijke commerciële radio's toestaan om in een andere taal dan het Nederlands uit te zenden, mits het over maximaal één uur per dag zou gaan. Als de commissie het daar niet mee eens is, dan wordt het morgen geschrapt. Het is een mogelijkheid, het gaat zeker niet om een verplichting.

De heer Carl Decaluwe merkt langzamerhand vooruitgang in het dossier van de landelijke radio's. Hij vreest echter dat het dossier, dat nu al jaren aansleept, weer zal vastlopen bij de Franse Gemeenschap. Wat is in dat verband de timing van de minister? Hoeveel tijd geeft hij de Franse Gemeenschap voor hij naar het federale niveau stapt om een beslissing af te dwingen? Spreker informeert ook of de minister reeds een zicht heeft op de respectievelijk 33 en 34 frequenties die hiervoor zouden worden aangewend.

Ook de heer Marino Keulen informeert naar de stand van de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap.

De heer Cis Schepens verwijst naar het geplande onderzoek in samenwerking met de Franse Gemeenschap van de frequentieplanning tussen 100 en 107.9 Mhz, en vraagt zich af of het met het oog op de komende digitalisering niet nuttig zou zijn om zoals in Nederland het frequentieplan in zijn totaliteit door te lichten.

De minister deelt ook mee dat er op vraag van Nederland momenteel een discussie loopt tussen Vlaanderen en Wallonië over het afstemmen van de randvoorwaarden.

In zijn inleiding gaf de minister reeds een stand van zaken van de frequentieplannen. De onderhandelingen met Nederland zijn ver opgeschoten. De eerste onderhandelingsronde heeft geleid tot de volgende resultaten. Men heeft gedetecteerd welke van de 67 frequenties niet ter discussie staan en welke er mits een beperkte modificatie kunnen weerhouden worden. Zo werd een belangrijk pakket veilig gesteld. Door bijkomend onderzoek werd

in samenspraak tussen Nederland en Vlaanderen een aantal frequenties compleet gemodificeerd en opnieuw aangemeld bij het BIPT. In dit geval was het ook de bedoeling tegemoet te komen aan de Nederlandse vraag naar meer dan 300 frequenties. De Nederlanders kunnen zich daarmee akkoord verklaren. Zo werd een belangrijke klip gerond. Nu zal er opnieuw gepraat worden met de Franse Gemeenschap. Duitsland is een marginaal probleem. Met Frankrijk werd de grootst mogelijke omzichtigheid in acht genomen.

II.2.8. Het Vlaams Filmbeleid

De heer Marino Keulen prijst de minister om zijn aandacht voor de filmsector en vraagt wanneer hij precies met concrete plannen voor de dag zal komen.

De heer Tuur Van Wallendael meent dat bij het recente werkbezoek van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport aan de VMM duidelijk werd dat Vlaamse fictie een hoge productiekost kent, en dat een aantal commissieleden het briljante idee hadden hieraan tegemoet te kunnen komen door een subsidie aan VTM die speciaal was bestemd voor eigen Vlaamse fictie. In de beleidsbrief las de heer Tuur Van Wallendael dat dit blijkbaar al werd ondergebracht in het deel film. Hij vraagt wat de precieze stand van zaken is, en of dit geen Europese moeilijkheden zal opleveren.

Inzake fictie denkt de minister dat het belangrijk is de Vlaamse beeldsector structureel te ondersteunen. Daarvoor is er een pot van 100 miljoen frank binnen het Fonds Film in Vlaanderen, in het BIP (Budgettaire Implementatieplan). Daarop is een trekkingsrecht gekomen van de VRT voor een nieuwe Vlaamse fictiereeks, die de werktitel *Vorlats* draagt. Nu zijn er ook twee projecten binnengekomen van de VMM voor twee fictiereeksen. Eén daarvan werd vrij negatief beoordeeld door de selectiecommissie en is voorlopig van het toneel verdwenen. Een tweede zou in de aanvangsfase wel weerhouden worden. Het is de bedoeling van de minister om een Vlaamse fictiereeks van de VRT en een van VTM te ondersteunen. De basisregel zou daarbij zijn : één frank van de instelling voor één frank van de overheid. Soms zou het in de praktijk zelfs bijna anderhalve frank van de instelling zijn voor één frank van de overheid. Hij meent dat de Vlaamse beeldsector zo meer structureel kan ondersteund worden. Hij wil dat ook doen voor de andere sectoren om zo een vorm van sanering te realiseren.

Betreffende de vraag van de heer Marino Keulen naar een exacte timing, antwoordt de minister dat hij nu al enkele maanden intensief onderhandelt met de sector. Tijdens de eerste vergadering zaten de deelnemers als het ware met getrokken messen tegenover elkaar. Nu doen ze pogingen om elkaar te versterken. De minister meent dat men moet nagaan welke keuzes er gemaakt moeten worden. Hij is voorstander van Vlaamse langspeelfilms, maar dan moet het wel gaan om hoogwaardige producten die het geschokte vertrouwen van de Vlaming in de Vlaamse beeldindustrie voor een stuk kunnen herstellen. Hij denkt daarbij onder meer aan een productie *LolaBelgica*, naar analogie met het Nederlandse *Lola Moviola*. Deze productie krijgt later overigens een andere naam. Men zou ook kunnen zorgen voor meer transparantie in de sector door duidelijk te stellen hoeveel projecten er kunnen worden ingediend. Als er in 2001 zes projecten kunnen worden ingediend, en in 2002 opnieuw zes projecten, en er is ruimte voor 13 documentaires en een aantal kortfilms van tien minuten, dan zou de sector meer duidelijkheid hebben over de beschikbare enveloppes en zou men ook langetermijnbeslissingen over acteurs kunnen nemen.

De minister stelt vast dat het aantal kwalitatieve projecten de budgettaire mogelijkheden overschrijdt. Moet men de budgetten verhogen of moet men nog kritischer zijn ? Dat is een budgettaire afweging die te gepasten tijde zal gemaakt worden. Hij denkt dat men de kwaliteit van de projecten en de capaciteit van de sector geleidelijk moet opdrijven. Als men kiest voor nog meer Vlaamse fictie, dan zal de capaciteit omhoog moeten. Dat is de bedoeling van dit voorstel en het is ook in de beheersovereenkomst met de VRT opgenomen. Hij meent dat men daarin moet kunnen slagen.

De heer Miel Verrijken vraagt naar de stand van zaken in het Europese opzet om een verplicht aantal uren aan Europese film te wijden. De regeling zou vrij streng zijn. Er is al Amerikaans protest tegen gekomen.

De minister stelt dat daarover al jaren onderhandeld wordt, vooral met de Verenigde Staten. Hij zal de stand van zaken opvragen en aan het verslag toevoegen. Het gaat hier om een eeuwige bezorgdheid, maar deze is niet gefinaliseerd. Vermoedelijk zijn er geen quota vastgelegd.

De heer Jo Vermeulen meent dat het audiovisuele fonds en de filmmanager een structurele oplossing vormen voor de bestaande problemen in de Vlaamse filmwereld. Wel dringt het lid aan op een

goede en snelle uitvoering van de plannen, wat niet evident is gezien het feit dat de meningen verdeeld zijn. Wat het budget voor film betreft, is een inhaalbeweging nodig en de heer Vermeulen is blij dat de minister heeft gezegd dat het budget later in ieder geval moet aangepast worden op vraag en volgens de noden van de sector. Drie langspeelfilms per jaar lijkt hem immers onvoldoende voor de opbouw van een Vlaamse filmindustrie

De heer Jo Vermeulen wijst er ook op dat enige duidelijkheid gewenst is in de bevoegdheidsverdeling van de verschillende betrokken instanties, die elkaars terrein betwisten. Zo moet men vaststellen dat er wel incentives voor televisiefilms bestaan, maar dat de filmcommissie de initiatiefnemers weer naar af stuurt. De bestaande filmcommissie wandelt van aanvraag naar aanvraag en is daardoor niet in staat een waarachtig filmbeleid te voeren.

De minister stelt vast dat de sector niet gemakkelijk uit één mond spreekt. Daarom was hij ook zo blij met de ondankbare maar baanbrekende rol die de voorzitter van het VFI de laatste tijd op zich nam. Men moet durven kiezen, dat is nu eenmaal zo. De Vlaamse overheid biedt een vastleggingsmachtiging van 433 miljoen frank aan film in Vlaanderen. Dat is niet niks. Het belangrijkste wat thans nodig is, is een duidelijk kader, waarin iedereen weet waar hij aan toe is. De filmmanager moet de motor worden van dat geheel. Samen met de selectiecommissie moet hij een financieel sterk en transparant beleid op poten zetten.

De minister bevestigt dat er een voorstel is om drie keer 50 miljoen frank vast te leggen voor drie langspeelfilms. Daardoor is er toch al 300 miljoen frank beschikbaar voor die projecten, want de privé-investeerders moeten ten minste evenveel inzetten. Het verzamelen van dat bedrag zal voor de filmmanager al lastig genoeg zijn. De minister is wel bereid het bedrag anders te verdelen, bijvoorbeeld als de filmwereld hem twee projecten van 25 miljoen frank voorstelt in de plaats van de derde film van 50 miljoen frank. In elk geval moeten de projecten vooraf becijferd worden, om free shopping tegen te gaan. Daarnaast worden er ook nog eens 20 tot 24 afleveringen televisiefictie gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap en de omroepen. Daar gaat het om twee keer 100 miljoen frank. Bovendien wil de minister volgend jaar ook zes middellange speelfilms (duur : 50 minuten) met gegarandeerde distributie- in samenspraak met de openbare omroep – subsidiëren. Daarbij komen dan nog de documentaires en de kortfilms. Uiteraard zal iedereen wel meer willen, maar de moge-

lijkheden zijn nu eenmaal beperkt. Er zal een oproep worden gelanceerd, zoals dat bijvoorbeeld gebruikelijk is in het domein van het wetenschapsbeleid. Het nieuwe systeem moet volgend jaar operationeel zijn. De minister waarschuwt wel dat Europa nauwlettend zal blijven toekijken.

II.2.9. Journalistenopleiding en valoriseren van journalistiek werk

Mevrouw Marijke Dillen herinnert zich dat de minister vorig jaar aankondigde om werk te zullen maken van een volwaardige journalistenopleiding, dit in samenwerking met het onderwijs, de geschreven pers en andere media-actoren. Zij vraagt zich af of hiervoor in middelen is voorzien. Daarnaast vermeldt de beleidsbrief dat de Vlaamse regering wil meewerken aan een project van de Vlaamse geschreven pers dat gericht is op het valoriseren van journalistiek werk via de digitale media. Spreker vraagt of in middelen werd voorzien voor de voortzetting van dit project.

De heer Tuur Van Wallendael sluit zich aan bij de vraag om een journalistenopleiding. Twee universiteiten zeiden bij het begin van het vorig academiejahr klaar te zijn voor deze opleiding. Hij vraagt zich af of hier een tijdslimiet kan worden opgelegd.

De minister stelt dat contact genomen is met het kabinet van Onderwijs om een en ander hieromtrent af te spreken.

II.3 Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

II.3.1. Decreetbepalingen

De artikelen 14 (programma 72.10) en 112 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding

II.3.2. Begrotingstabel

Afdeling I

De programma's 72.1 (Media en Film) en 72.2 (dotatie VRT) worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Afdeling V

De begroting van de Vlaamse Openbare Instelling Fonds Film in Vlaanderen wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

III. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

III.1. Toelichting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, bij de beleidsbrief Monumenten – Landschappen – Archeologie, Beleidsprioriteiten 2000-2001

III.1.1. Overzicht 2000

A. Monumentenzorg

– Analyse en evaluatie

De minister vindt het passend om zijn uiteenzetting te beginnen met een overzicht van de stand van zaken. Het jaar 2000 was een scharnierjaar voor de afdeling Monumenten en Landschappen. Een interne procesanalyse besteedde bijzondere aandacht aan de eigen taken en werking in functie van de beleidsnota Monumenten, Landschappen en Archeologie.

– Uitgaven

In 2000 werd ook de methodologie van de onmisbare inventarisatie van monumenten die zouden moeten beschermd worden, geëvalueerd en bijgestuurd. Hieruit is gebleken dat het mogelijk moet zijn om reeds eind 2003 het lopende inventarisproject te beëindigen. Aan het tot nu toe gangbare tempo, met publicatie in de reeks Bouwen in Vlaanderen door de eeuwen heen, zou het pas in 2010 voltooid zijn. Op het internet zullen de gegevens echter veel sneller beschikbaar gesteld worden. Deelaspecten van de inventarisatie zullen voor een aantal gebieden uitbesteed worden.

Het beschermingsbeleid werd eveneens grondig geanalyseerd. Voortaan zal meer gewerkt worden met voornamelijk dorp, gehucht of wijk omvattende beschermingsdossiers, zoals de recente, voorlopige bescherming van 65 monumenten in Voeren.

Ook de huidige restauratiepremieregeling werd kritisch geëvalueerd. Nog dit najaar zal een nieuwe versie aan de Vlaamse regering worden voorgelegd waarin gestreefd wordt naar duidelijke en zo eenvoudige mogelijke procedures.

In 2000 werd voor het restauratie- en onderhoudsbeleid in totaal 1,978 miljard frank aangewend. Daarvan werd 1,663 miljard frank (84%) voorbehouden voor restauratiekredieten, 223 miljoen frank (11%) voor strategische projecten en 92,6 miljoen frank (5%) voor onderhoudspremies.

Voorbeelden van belangrijke restauratiedossiers in de privé-sector waarvoor in 2000 een premie werd toegekend zijn : de site Frateur en Lauwers te Boom, het project Oude Kaasmakerij te Passendale en de eerste fase van het Celestijnenklooster te Leuven. In de openbare sector werd de restauratie aangevat van het pakhuis Sint-Felix te Antwerpen en het kasteel La Motte in Sint-Ulriks-Kapelle (Dilbeek). In het kader van Brugge, Europese cultuurstad 2002, werden verschillende projecten goedgekeurd, onder meer de restauratie van de St-Salvatoriekathedraal. Het aandeel van het gewest bedraagt 73,1 miljoen frank.

– Wet- en regelgeving

Door de Vlaamse regering werd in 2000 een voorontwerp van decreet goedgekeurd voor het varend erfgoed. Daardoor zal eindelijk een aangepast beleid kunnen gevoerd worden. Het advies van de Raad van State wordt nog dit jaar verwacht zodat het decreet begin 2001 aan het Vlaams Parlement zal kunnen worden voorgelegd.

Belangrijke maatregelen werden genomen voor de integratie van het beleid inzake cultureel erfgoed met andere beleidsdomeinen. Zo werd een regeling getroffen in het kader van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening voor de zonevreemde monumenten en het geïnventariseerde bouwkundig erfgoed. Tevens werd een opdracht gegeven inzake sociale huisvesting in beschermde monumenten en worden geen slopingspremies meer verleend voor gebouwen die vermeld worden in de inventaris bouwkundig erfgoed.

– Open Monumentendag

De Open Monumentendag was opnieuw een groot succes. Meer dan 500.000 bezoekers genoten van ons cultureel erfgoed. De databank op het internet werd tijdens dat weekend door 150.000 mensen geraadpleegd, wat aantoont dat de belangstelling nog breder is dan men vroeger dacht.

B. Landschapszorg

– Atlas van relictten

In 2000 werd de atlas van de relictten van de traditionele landschappen voltooid. Voor het eerst is een overzicht beschikbaar van de nog aanwezige relictzones van de traditionele landschappen en de meest waardevolle landschappen in Vlaanderen.

– Aflijnen waardevolle landschappen

Niet minder dan 450 ankerplaatsen uit de atlas worden dit jaar nog op een schaal van 1/25000 afgelijnd door de administratie. Hoewel landschappen in beweging zijn, beschikt de overheid dan over voldoende gegevens om te beschermen wat nodig is.

De heer Lambert Schoenmaekers, kabinetsadviseur, licht in naam van de minister toe hoe er gewerkt zal worden met zogenaamde erfgoedlandschappen. Hoofddoel is de gedeeltelijke integratie van landschapszorg in de ruimtelijke ordening. De individuele bescherming van waardevolle landschappen is juridisch gezien nog erg kwetsbaar. De landschapswaarde moet daarom meer worden verankerd in ruimtelijke plannen. De meest waardevolle landschappen, de zogenaamde erfgoedlandschappen, worden afgelijnd op schaal 1/25.000. Ongeveer 500 landschappen zullen zo een decretaale basis krijgen. Vervolgens worden de waarden en de kenmerken van deze landschappen vertaald in de voorschriften van de in ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Gemeenten die ruimtelijke uitvoeringsplannen opstellen met betrekking tot een waardevol erfgoedlandschap, moeten de landschapskenmerken vertalen in voorschriften. Zodra het erfgoedlandschap in de procedure van ruimtelijke uitvoeringsplannen is opgenomen, worden de voorschriften bindend en verordenend voor de burger. Een en ander moet vertaald worden in een decreet ; de omzetting in ruimtelijke uitvoeringsplannen is uiteraard een werk van langere adem.

De minister wijst erop dat op deze manier veel beschermingswaardige landschappen gelijktijdig en dus sneller een basisbescherming kunnen krijgen. Door de integratie met ruimtelijke ordening, kan worden voorkomen dat tegenstrijdige regels zouden worden in het leven geroepen met betrekking tot eenzelfde landschap.

– Nieuwe impuls voor landschapsbeschermingen

Er werden reeds 7 landschappen definitief beschermd. Er zijn 8 nieuwe beschermingsprocedures opgestart op tafel. Het ritme van bescherming ligt driemaal hoger dan tijdens de vorige regeerperiode.

– Wet- en regelgeving

In het jaar 2000 werd een decretaal initiatief genomen in verband met de vergoeding van schade ten gevolge van de bescherming van landschappen. Er

werd vertrokken van twee doelstellingen : de regeling van de schadevergoeding nader omschrijven en verduidelijken, en de zware financiële gevolgen van schade-eisen beperken tot een redelijk niveau.

In de lente van 2000 werden de voorbereidende besprekingen tot wijziging van het landschapsdecreet aangevat. Deze aanpassingen willen de ondersteuning voor het beheer van beschermde landschappen vereenvoudigen en mogelijkheden creëren voor de algemene landschapszorg buiten de beschermde landschappen. Het voorontwerp tot wijziging werd ondertussen voor advies voorgelegd aan de Raad van State.

C. Archeologie

Voor wat het archeologisch erfgoed betreft, is de realisatie van een Centrale Archeologische Inventaris essentieel om de doelstellingen van de beleidsnota te realiseren. Nog dit najaar start bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een eerste inventarisatieploeg om deze beleidsinformatieve inventaris tot stand te brengen.

In afwachting van deze systematische inventarisatie vindt de archeologische registratie vooral plaats tijdens noodopgravingen. Een opvallende gebeurtenis in deze context was de vondst van het schip “de kogge” in Doel. De modernste technieken zullen worden gebruikt om dit schip te bewaren.

III.1.2. Erfgoedzorg bij de aanvang van de 21^e eeuw

– Inleiding

De kredieten voor erfgoedzorg worden van 2.156,4 miljoen frank opgetrokken tot 2.375,3 miljoen frank, een stijging van ongeveer 220 miljoen frank. Inzake archeologisch erfgoed betekent dit een stijging van de dotatie van 63,3 miljoen tot 88 miljoen frank. Voor initiatieven in het kader van landschapszorg wordt 23 miljoen frank uitgetrokken en 5 miljoen frank voor het varend erfgoed.

– Beschermingsgericht inventariseren en restaureren

Opdat het cultureel erfgoed zou geïntegreerd worden in de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen is het van het grootste belang dat aan de lokale besturen de nodige informatie ter beschikking wordt gesteld. In een eerste fase zal de inventaris daartoe digitaal raadpleegbaar zijn via het internet. Tegen 2003 moet deze inventaris af zijn. Bedoeling is om het tempo van de beschermingen op te drij-

ven. Daartoe moet het behoud en de uitbouw van vakkennis worden ondersteund. Daarvoor worden er meer middelen uitgetrokken in de begroting. De totale restauratielast voor Vlaanderen bedraagt momenteel ongeveer 7 miljard frank.

Vanaf het jaar 2001 zullen ruiterprojecten worden uitgewerkt tussen de monumenten- en de huisvestingssector. Door de subsidiebesluiten op elkaar af te stemmen wordt dubbele subsidiëring vermeden. Dure restauraties van oude gebouwen kunnen de financiële balans van huisvestingsmaatschappijen uit evenwicht brengen. Dit probleem wordt opgelost via restauratiepremies.

In het kader van herbestemming zijn vooral grote ruimtes bijzonder interessant, zoals oude kloostergebouwen. De lokale besturen moeten in dit kader meer bij het beleid worden betrokken. De minister onderstreept dat er nood is aan een evolutie van een passieve naar een actieve monumentenzorg met oog voor herbestemming.

Als er overheidsmiddelen gebruikt worden om monumenten te restaureren, dan moeten deze monumenten ook zoveel mogelijk toegankelijk worden gemaakt voor het publiek. De minister looft in dit verband de restauratie van de voormalige brouwerij Christiaens in Koekelare, die werd omgevormd tot cultureel centrum.

De Stichting Vlaams Erfgoed zal nog meer dan in het verleden het instrument zijn om, als een echte Vlaamse National Trust, problematische erfgoedobjecten te verzorgen. Ze zal een onthaalstructuur worden en de monumentensector in Vlaanderen overkoepelen, om een zo sterk mogelijke synergie te realiseren tussen de verschillende verenigingen die actief zijn in de monumentenzorg.

Het is belangrijk het vakmanschap te behouden en de deskundigheid verder uit te bouwen. Er wordt 5 miljoen frank uitgetrokken om een aantal specifieke restauratiedossiers te ondersteunen, omdat ze ook een bepaalde opleiding in verdwenen restauratietechnieken ten laste nemen. Dat is onder meer heel dringend nodig in de vakwerkbouw.

– Uitbouwen van een kenniscentrum

Voortbouwend hierop denkt de minister er aan om, binnen zijn administratie, in een Instituut voor het Cultuurhistorisch Erfgoed de aanwezige kennis samen te brengen. Naast de uitbouw van dit kenniscentrum is ook de elektronische ontsluiting van de informatie belangrijk. Hiertoe worden de databanken van de Afdeling Monumenten en Land-

schappen geïntegreerd in het Erfgoednet, een samenwerkingsverband tussen verschillende besturen en organisaties. In 2001 zal gestart worden met een gemeenschappelijke GIS-component (Geografisch Informatie-Systeem) op kadasterschaal. Men zal per geïnventariseerde gemeente via het internet die informatie kunnen opvragen. Een derde pijler van het wetenschappelijk kenniscentrum wordt de thematische facet-ontwikkeling. Lacunes in de kennis inzake monumenten- en landschapszorg zullen worden aangevuld door het uitbesteden van wetenschappelijke studies. Vakspecialisten zullen binnen de administratie een thematische invulling van het kenniscentrum realiseren. Om de dynamiek van het kenniscentrum te realiseren zal als vierde pijler aandacht besteed worden aan vorming en aan opleidingsbehoeften, bijvoorbeeld in het kader van het beleid inzake de restauratieambachten en technieken. Daar zal vooral samengewerkt worden met een aantal onderwijsinstellingen en met de bouwsector.

– Onderhoud

Onderhoud blijft belangrijk. De minister wil een verbreding doorvoeren van het werkveld van de Monumentenwacht. Die wordt iets minder afhankelijk van het initiatief dat de individuele eigenaars zelf nemen. Bij iedere bescherming zou een verslag van de Monumentenwacht moeten komen, op basis waarvan de instandhoudingsopdracht kan getoetst worden. De kredieten voor onderhoudswerken worden opgetrokken.

– Open Monumentendag

De minister wil de Open Monumentendag 2001 koppelen aan het Internationaal Jaar van het Vrijwilligerswerk. Vrijwilligers spelen immers een zeer belangrijke rol : zij hebben de monumentenzorg overeind gehouden toen die helemaal niet zo populair was.

– Landschapsinventarisatie

In 2001 wordt een symposium georganiseerd om het landschapsinventarisatieproject een ruimere bekendheid te geven en het gebruik ervan te stimuleren. Alle mogelijke gedigitaliseerde informatie zal beschikbaar zijn. De minister zal het uitvoeringsbesluit treffen tot instelling van het premiestelsel voor beschermde landschappen. Daarvoor is 10 miljoen frank uitgetrokken in de begroting.

De minister zal een decretaal initiatief nemen voor de integratie van landschapszorg in het ruimtelijk beleid op basis van de 450 landschapsentiteiten

met de hoogste landschapswaarde. In de beleidsnota worden een aantal verruimende maatregelen in het vooruitzicht gesteld in verband met algemene landschapszorg. Door beheerspakketten voor kleine landschapselementen in de relictzones kunnen landbouwers in hoofd- en nevenberoep bijkomende steun verwerven. De minister meent dat bovendien Europese cofinanciering mogelijk is. Dat geldt ook voor de installatie van landschapsanimatoren bij de regionale landschappen.

– Een duurzaam archeologisch bodembeheer

Doorheen de eeuwen heeft de mens het landschap in Vlaanderen herschapen tot één groot cultuurlandschap. Er is absoluut nood aan een centrale archeologische inventaris. Die wordt aan het GIS-net gelinkt. Daarvoor worden in 2001 extra kredieten uitgetrokken. Het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) zal in het kader van dit samenwerkingsverband de inventarisatie met eigen mensen maar ook met externe hulp moeten kunnen invullen. Op basis van die beleidsinformatie zal in 2001, in toepassing van het decreet van 1993, een preventief archeologisch beschermingsbeleid opgestart worden. De Afdeling Monumenten en Landschappen zal dat invullen, met de vraag om wat in het IAP al bestaat uit te bouwen naar het bredere archeologische veld in Vlaanderen. Duurzaam archeologisch bodembeheer is nodig op basis van die centrale archeologische inventaris, ook om de Europese Conventie van Malta van 1992 te kunnen uitvoeren.

– Scheepsarcheologie

Scheepsarcheologie is belangrijk. De recente vondst van een kogge in Doel is er één van Europees formaat. Het gat in die kogge ten gevolge van graafwerken kan perfect hersteld worden, zoals blijkt uit een soortgelijke restauratie van de vermolmden kogge die men 25 jaar geleden in Bremen gevonden heeft.

– Een publieksgerichte archeologische monumentenzorg

De minister wil de archeologie bij een breder publiek bekend maken en dat publiek mee inschakelen bij de zorg om het behoud van het archeologisch patrimonium. Het collectief geheugen moet via een dynamische publieksgerichte werking beschermd worden, in overleg met de lokale gemeentebesturen.

De minister hoopt met steun van het parlement een decreet te kunnen uitwerken op de varende monumenten.

III.2. Algemene bespreking

– Algemene bemerkingen

De heer Marino Keulen feliciteert de minister met zijn ambitieuze beleidsbrief. Tegenover de mooie intenties staat ook een verhoging van de middelen met ruim 350 miljoen frank, voornamelijk toegespitst op de restauratiepremies en een verhoging van de kredieten van het IAP. Uit de beleidsbrief blijkt dat de minister monumenten en landschappen een warm hart toedraagt. Hij heeft een totaalvisie en probeert zoveel mogelijk actoren bij zijn beleid te betrekken. De heer Keulen vindt bijvoorbeeld de aandacht voor het instandhouden van oude restauratietechnieken bijzonder origineel.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen is blij met de ernstige verhoging van het budget. Ze herinnert eraan dat hierover, tijdens de vorige legislatuur, onder impuls van o.a. de heer Hugo Marsoul een voorstel van decreet werd aangenomen houdende bevordering van het onderhoud van het niet-beschermd onroerend klein historisch erfgoed (*Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, nr. 1357/1*). Zij verheugt zich ook in de veralgemeende publieke belangstelling voor monumenten. Dat blijkt uit zoveel meer dan alleen maar de belangstelling voor de Open Monumentendagen.

De heer Julien Libreicht heeft de beleidsbrief aandachtig gelezen en hij heeft er een aantal positieve nieuwe initiatieven in gevonden. Hij noemt de bijsturing en de evaluatie van de inventarisatie, het toegankelijk maken van de inventarisatie via internet, het versneld uitwerken van beschermingsdossiers, de gevoelige verhoging van de restauratiekredieten, de integratie van het monument in de samenleving en de afwerking van de landschapsatlassen.

De heer Dany Vandenbosche merkt op dat de beleidsbrief zeer goed aansluit bij de beleidsnota. Beiden getuigen van een zeer grote zorg voor de monumenten en landschappen.

– BTW-tarief voor restauraties en fiscale aftrekbaarheid

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen mist een aantal linken naar het federale niveau, bijvoorbeeld in verband met de fiscaliteit. Ze informeert naar de

mate waarin restauratiewerken aan een beschermd gebouw fiscaal aftrekbaar zijn, voor wie het gebouw bewoont. Ze vraagt zich af of de minister betrokken is bij een interministeriële conferentie in dat verband.

Ook de heer Marino Keulen pleit voor overleg met de federale overheid. Terwijl voor woonhuizen ouder dan 30 jaar een BTW-tarief geldt van 6 procent, is voor restauratie en onderhoud van gebouwen van culturele infrastructuur nog steeds een tarief van 21 procent van toepassing. Op die manier vloeit een belangrijk deel van de Vlaamse centen terug naar de federale schatkist.

De minister erkent dat een overleg met de federale minister van Financiën over de verlaging van de BTW-tarieven momenteel niet plaatsvindt. Hij engageert zich ertoe hier een actiepunt voor het jaar 2001 van te maken. Hij meent dat een uitbreiding van de lage BTW tot alle beschermde monumenten een goede zaak zou zijn, maar dat misbruiken wel moeten worden vermeden.

– Kasteel van Beaulieu te Machelen

De heren Marino Keulen en Dany Vandenbossche wensen te vernemen hoever het staat met het dossier-Beaulieu te Machelen, waar de minister al in de periode 1991-1995 als beleidsverantwoordelijke mee geconfronteerd werd en waar elke fractie tijdens de vorige begrotingsbespreking al uitvoerig vragen over gesteld heeft.

De minister meent dat zich in dit dossier een gunstige ontwikkeling aftekent. Ten eerste heeft men werken uitgevoerd voor een bedrag van bijna 2 miljoen frank zodat verdere aftakeling vermeden kan worden. Ten tweede is er op 11 november jongstleden een gewestplanwijziging doorgevoerd waardoor een bestemmingswijziging mogelijk is en er meer stedenbouwkundige mogelijkheden zijn. Een derde element betreft het kasteel Beaulieu zelf, in de gemeente Machelen-Diegem. De minister heeft de aanzet tot oteigening gegeven omdat hij verontwaardigd was over het niet-optreden van de erfpachthouder. Het is echter een moeilijk juridisch kluwen. De Vlaamse regering, die eigenaar is, heeft door een erfpachtovereenkomst de rechten uit handen gegeven. Voorts houdt het Vlaams Gewest toezicht op de monumenten. De minister kondigt aan dat hij in januari gesprekken zal voeren met het nieuwe schepencollege. De nieuwe erfpachthouder wil absoluut zelf voor de restauratie zorgen.

De hoofdbekommernis van de minister bestaat erin om het gebouw te beschermen. Hij is pas tevreden als het vakkundig gerestaureerd wordt en een zinvolle herbestemming krijgt. Het dossier zit wel in een beslissende fase.

– Zorg voor coördinatieproblematiek bij versnelde inventarisering

De heer Julien Librecht merkt op dat de sterk opgedreven inventarisatie van monumenten, landschappen en archeologie terecht wordt gezien als de eerste en fundamentele schakel in een verantwoord actieplan. De verloren gegane verbinding tussen inventariseren en beschermen wordt duidelijk geaccentueerd, zowel inzake het beschermde als inzake het algemene culturele erfgoed. Maximale informatie over het aanwezige patrimonium kan de lokale besturen helpen bij de integratie van hun cultureel erfgoed in hun ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen. Een versnelde inventarisatie in 2001 en een uiteindelijke afronding in 2003 moeten deze doelstelling invullen. Spreker vraagt zich af of de administratie dit omvangrijke werk zal aankunnen in de tijdsspanne die hier vooropgezet wordt, ook al wordt ze misschien hier en daar versterkt. Hij mist ook het vooruitzicht van tussentijdse evaluaties.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verwijst in dit kader naar de globale goedkeuring van een aantal dossiers, en refereert daarbij aan Voeren waar in één keer 65 dossiers werden ondertekend. Het voordeel is dat men vlugger de link kan leggen naar de gemeenten. Men moet het inderdaad bekijken als een totaalproject en dan ook de nodige budgetten voorzien. Deze werkwijze roept echter ook vragen op, omdat dit voor andere projecten tot uitstel van erkenning of uitstel van de geplande restauraties kan leiden, wat niet wenselijk is.

Ook de heer Julien Librecht vraagt zich af of deze globalisering de logheid van handelen niet in de hand zal werken, of ze de geglobaliseerde ruimtelijke aspecten (eigenaars, erfpachthouders en vruchtgebruikers) niet uitermate zal bezwaren en of men de samenhang van het monument met zijn historische omgeving wel zal kunnen eerbiedigen.

– Kerkelijk erfgoed

Bij de bescherming van gebouwen en landschappen is de toekomstige functie ervan erg belangrijk. In dit kader refereert mevrouw Riet Van Cleuvenbergen aan het probleem van het rijke kerkelijk patrimonium dat niet voor het nageslacht mag verloren gaan. De spreker informeert naar de opvol-

ging van het door toenmalig minister Luc Martens bestelde rapport inzake het kerkelijk cultureel patrimonium. Dit rapport is immers reeds meer dan een jaar gepubliceerd.

De heer Dany Vandenbossche informeert of hierover gesprekken worden gevoerd met de kerkelijke overheden.

De heer Jos Stassen merkt op dat deze problematiek ook vorig jaar reeds aan de orde werd gesteld bij de begrotingsbesprekingen, en engageert zich als commissievoorzitter om rond deze problematiek een sereen gesprek te organiseren.

De minister wijst op het probleem dat de studie over het hergebruik van kerken van gemeente tot gemeente en van dossier tot dossier op een andere manier wordt geïnterpreteerd. Door het grote aantal betrokken partijen, is een algemeen geldende benadering vrijwel onmogelijk. De minister hoopt wel dat het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur een voorstel tot samenwerking zal formuleren. Sommige kloosterordes zijn heel inventief en bepaalde kerkfabrieken springen heel soepel om met de studie. Precies daarom vindt de minister dat de overheid zich beter op de achtergrond kan houden. De rol van de overheid beperkt zich tot nagaan wat bouwkundig mogelijk is.

Mevrouw Mieke Van Hecke wil weten of de Stichting voor Religieuze Kunst en Cultuur inmiddels gesubsidieerd wordt om als steunpunt te fungeren.

De heer Edgard Goedleven, afdelingshoofd Monumenten en Landschappen, antwoordt in naam van de minister dat de kerkelijke overheid deze subsidie heeft geweigerd. Het budget is vervolgens geschrapt na een budgetcontrole.

Volgens mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ligt hergebruik van een kerk heel delicaat, en dit in tegenstelling tot hergebruik van een klooster.

De minister beaamt dat : hij is momenteel bezig terzake een duidelijk standpunt te formuleren. Zo vraagt hij zich af of de neo-stijl beschermd moet worden. Het grote aantal kerken in die stijl is niet in verhouding tot het beschikbare budget. Bovendien zijn al een deel van die kerken beschermd : ze zijn vaak het enige waardevolle gebouw in een dorp en bepalen mee het landschap. Het departement Binnenlandse Zaken biedt de niet-beschermde gebouwen voor een eredienst daarenboven een 30 procent-subsidie aan. De huidige deconfessionalisering maakt van deze discussie een heel delicate aangelegenheid. Zo hoedt de minister er zich voor

de indruk te wekken dat de overheid de kerken absoluut wil ontwijken. Hij pleit voor een voorzichtige aanpak.

– Sociale huisvesting in gerestaureerde monumenten

Het terug opnemen van de woonfunctie voor gerestaureerde monumenten, lijkt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen een goede zaak. Ze waarschuwt echter dat het sociale aspect van de huisvesting hierbij niet aan belang mag inboeten. Het risico bestaat immers dat de sociale huurprijzen verhogen in een dergelijk geval. De spreker meent dat er een erg groot budget zal nodig zijn om deze sociale huisvesting in de echte zin van het woord te kunnen handhaven.

De minister wijst erop dat de budgetten voor sociale huisvesting en voor de restauratie van monumenten strikt gescheiden zijn. Bij de restauratie van een monument dat zal aangewend worden voor sociale huisvesting, kunnen beide budgetten echter voor eenzelfde gebouw worden aangewend, wat zeker een verrijking voor het project inhoudt.

– Rollend en vliegend erfgoed

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen mist een aantal linken tussen monumentenzorg en het cultuurbeleid, dat voor een stuk ook architectuurbeleid is. Monumentenzorg staat immers niet op zich. Ze meent dat het belangrijk is dat in een beleidsbrief expliciet aan bod komt. De spreker mist trouwens ook de aandacht voor het rollend en vliegend erfgoed. Graag kreeg ze hierover het standpunt van de minister.

De minister wijst op de lopende discussie over de indeling ervan als roerend dan wel onroerend goed. Hij pleegt daarover momenteel overleg met de minister van cultuur. Omdat de situatie voor het varend erfgoed wel duidelijk is – schepen zijn hypothecair gezien onroerend goed – zal hij van wal steken met het varend erfgoed.

– Toekomstig beleid inzake belforten en begijnhoven

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verwijst naar de erkenning van onze belforten en begijnhoven als werelderfgoed door de Unesco, en informeert naar een aangepast globaal beleid.

De minister deelt mee dat dit jaar 24 belforten en 13 begijnhoven werden opgenomen in de Unesco-werelderfgoedlijst. Binnenkort komt ook de Brug-

se binnenstad op die lijst te staan. De achterstand is op die manier weggewerkt en in de komende jaren zullen wellicht geen nieuwe dossiers meer ingediend worden. De Vlaamse overheid komt alleen maar tussen in het onderhoud van deze gebouwen, het is evenwel aan de lokale overheid om promotiecampagnes op te zetten.

De bestaande convenants onderhoudspremies zullen niet vervangen worden. De minister oppert wel het idee om vanaf volgend jaar afspraken te maken met de eigenaars van grote complexen. Omdat onderhoudswerken perfect gepland kunnen worden voor een periode van tien jaar, wil de minister daarnaast zorgen voor structurele enveloppefinanciering. Op die manier hebben de eigenaars financiële zekerheid, zijn er minder administratieve formaliteiten en is de overheid er zeker van dat het gebouw wel degelijk zal onderhouden worden.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat de begijnhoven vaak in handen zijn van zeer verschillende eigenaars. Zij zou het, in het kader van de Unesco-erkenning goed vinden dat deze mensen verplicht zouden worden om een contract met de monumentenwacht af te sluiten, zodat zij op regelmatige tijdstippen kunnen gecontroleerd worden.

De heer Edgard Goedleven, afdelingshoofd Monumenten en Landschappen meldt dat, op initiatief van de afdelingen, een platform is opgericht van verschillende begijnhoven. Hij zal informeren of de eigenaars lid zijn van de monumentenwacht, maar denkt dat dit voor de meeste onder hen wel degelijk het geval is.

– Samenwerking met provincies en gemeenten

De heer Dany Vandenbossche leest in de beleidsbrief dat de lokale besturen een belangrijke taak hebben voor het onderhoud van beschermde gebouwen. Hij vraagt hoe de minister dit in de praktijk wil organiseren, en of hij denkt aan het afsluiten van convenants, zoals dat in de culturele sector gebeurt, en wat precies de taak is van de provincies binnen monumenten en landschappen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen sluit zich hierbij aan. Ze merkt op dat een actiever beleid inzake restauratie, automatisch ook leidt tot een verhoogde inspanning van de lagere overheden die financieel participeren. Onrechtstreeks beïnvloedt de minister dus de begroting van gemeenten en provincies. Ze vraagt zich af of er hierover overleg is geweest in het kader van het pact met de gemeenten.

De groepsbescherming heeft volgens de minister twee grote voordelen. Ten eerste is er de administratieve vereenvoudiging. Vertrekkend vanuit de inventaris kan men vrij snel zeggen welke gebouwen belangrijk zijn. Het individuele wetenschappelijke dossier blijft daarbij bestaan. Het is immers decretaal voorgeschreven dat het moet opgemaakt worden. Die individuele dossiers worden samengebracht in één administratief besluit. Het inhoudelijke voordeel is dat men door de gelijktijdige bescherming van een aantal gebouwen een bepaald grondgebied volledig kan benaderen. De vrees dat men daardoor te veel zal beschermen, is niet terecht. De minister daagt iedereen uit om voorbeelden te geven van op niet-wetenschappelijke gronden beschermde gebouwen.

Een tweede groot voordeel is dat men dankzij de groepsbescherming algemene informatie kan geven aan bijna alle betrokkenen. Door informatievergaderingen kan men een hele wijk inlichten over een aantal groepsbesluiten. Zo kan men bijvoorbeeld meedelen dat de eigenaar van een beschermd gebouw kan genieten van fiscale voordelen, meer bepaald dat 1,2 miljoen frank aftrekbaar is. Ook kan men toelichting geven over de zonevremde problematiek en duidelijk maken dat het bijvoorbeeld op basis van een goed onderbouwd dossier mogelijk is een bestemmingswijziging van zonevremde beschermde gebouwen door te voeren. Voorts kan men op dergelijke vergaderingen duidelijk maken dat een zeer moderne functionele inrichting toegelaten is als men daarover overleg pleegt en als men het evenwicht bewaart tussen het oude waardevolle en de functionele herbestemming. Omdat heel wat ontwerpers onvoldoende op de hoogte zijn van deze specifieke aanpak, worden er ook overlegvergaderingen met architecten georganiseerd. De ervaring van de minister in zijn gemeente is dat door een degelijke toelichting het aantal bezwaarschriften enorm daalt.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat de administratieve vereenvoudiging ook inhoudt dat de gemeenten tijdig op de hoogte gesteld moeten worden. Ze dienen in hun begroting immers een analoog subsidiebedrag in te schrijven. De minister gaat ervan uit dat gebouwen beschermenswaardig zijn. Een te vroege bescherming is te verkiezen boven een te late, ook vanuit financieel oogpunt. Het feit dat er plots veel gebouwen beschermd worden, betekent niet dat ze daarom gerestaureerd worden maar het kan daarvan wel het gevolg zijn. De financiering en investeringen van steden en gemeenten verlopen via het Investeringsfonds, behalve voor de monumenten. De grote toegevoegde waarde daarvan is dat de Vlaamse Gemeenschap

op die manier extra bijdragen kan leveren, maar de gemeenten of de betrokken provincies moeten inderdaad wel volgen.

De minister stelt dat, als gemeenten en provincies de bescherming belangrijk vinden, het logisch is dat ze een deel van de bijdrage moeten betalen. De bescherming betekent immers een belangrijke meerwaarde voor het eigen patrimonium en levert op korte termijn ook een toeristische attractie. Hij wijst de gemeenten en provincies op hun verantwoordelijkheid. Met de provincies wil hij een debat voeren over de kerntaken. De financiering van de provincies door middel van het Provinciefonds is belangrijk, maar anderzijds moeten provincies ook financieel verantwoordelijk blijven voor onder meer de monumenten.

De minister wijst erop dat de provincies een dynamische rol hebben gespeeld bij het tot stand komen van de monumentenwachten. Daardoor is een constante bewaking van het patrimonium mogelijk. Het is de bedoeling naar de toekomst toe dat de monumentenwachten bij iedere bescherming een basisrapport opmaken, waardoor het mogelijk is om de eigenaars op hun verantwoordelijkheid te wijzen.

– Huisvesting en taakafbakening van het kenniscentrum

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen staat achter het idee tot oprichting van een kenniscentrum, maar twijfelt eraan of dit noodzakelijk bij de administratie moet worden ondergebracht. Ze pleit voor een groot Vlaams Monumentenhuis, waarin alles wat monumentenzorg betreft, samengebracht wordt. Dat zou logistiek gemakkelijker zijn en bovendien goedkoper. De spreker wil ook de link leggen naar de universiteiten. Niet alleen het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium is bezig met archeologie. Er is ook veel kennis aan de universiteiten. Daarvan heeft ze weinig teruggevonden in de toelichting.

De minister wijst erop dat het Vlaams Monumentenhuis onderdak zal vinden in het oude beursgebouw in Antwerpen. De Stichting Vlaams Erfgoed zal er samen met de Stuurgroep Open Monumentendag een centrale rol in vervullen. Via de Vlaamse Contactcommissie (VCM) zullen ze rechtstreeks in contact treden met het verenigingsleven. Daarnaast plegen ze overleg met de bouwsector via VCAR, dat naar de toekomst toe van de Stichting als de koepelstructuur deel zal uitmaken. Op die manier krijgt de Stichting Vlaams Erfgoed meteen ook meer slagkracht.

De minister erkent dat de samenwerking tussen het IAP en de Vlaamse universiteiten niet altijd even vlot verloopt. Hij hoopt dat het toekomstige kenniscentrum een structuur zal bieden voor die noodzakelijke samenwerking.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen stelt vast dat in de beleidsbrief staat dat het kenniscentrum een documentatiecentrum is dat moet omgevormd worden tot een wetenschappelijk onderbouwd kenniscentrum voor het volledige monumentenbeleid. De minister koppelt dit aan het IAP, maar wordt dit dan niet te veel beperkt? Is het niet beter om dit te verbinden aan het nieuwe initiatief in Antwerpen?

De minister wijst op de reorganisatie van de Vlaamse administratie. Het IAP is één van de vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen en zal op basis van zijn wetenschappelijke opdracht, voorzien in het archeologiedecreet, in de zin van een toegepast wetenschappelijk kenniscentrum worden bijgestuurd. Het is goed om dit kenniscentrum als hoofdplicht te laten instaan voor het volledige erfgoed, niet alleen het archeologische, maar ook het bouwkundige en het landschappelijke. Deze wetenschappelijke instelling heeft als kenniscentrum een plaats binnen de Vlaamse administratie. Dit behoort immers tot de kerntaken van de overheid. De vele actoren in de erfgoedsector, waaronder het verenigingsleven, de Stichting Vlaams Erfgoed en het daarin geïntegreerde VCAR kunnen met dit kenniscentrum ook concrete afspraken maken. Waardoor een nieuwe dynamiek ontstaat.

– Opleiding van vakkundige restaurateurs

De heer Julien Librecht meent dat men bij een restauratie het monument zoveel als mogelijk zijn authenticiteit terug moet geven. Vakkundigheid is in dit verband van het allergrootste belang. Spreker meent dat hier wel aandacht voor is, maar onvoldoende. Enerzijds zouden ontwerpers en uitvoerders geselecteerd worden op basis van criteria die relevant zijn voor de restauratie van monumenten in het algemeen, en voor het betrokken monument in het bijzonder. Deze criteria hebben betrekking op vakkennis, ervaring, efficiëntie en effectiviteit. Dit vergt echter een degelijke opleiding van specialisten, en hier loopt alles fout. Er is nood aan concrete contacten met het departement Onderwijs. Plannen en uitvoeringsbesluiten inzake monumentenzorg zijn immers zinloos als de uitvoering niet kan worden gegarandeerd.

De minister zal proberen het opgebouwde restauratievakmanschap te bewaren door bijvoorbeeld

voor voldoende opdrachten te zorgen, die ook gespreid zijn in de tijd om de continuïteit te garanderen. Daarnaast denkt hij eraan een subsidie toe te kennen wanneer in de loop van een langdurige restauratie een nieuwe techniek ontwikkeld wordt. Restauratieprojecten zullen voortaan ook opgesteld worden voor het publiek.

Hij wijst er wel op dat de wet op de overheidsopdrachten er vaak voor zorgt dat belangrijke opdrachten in handen komen van slechte aannemers, omdat zij nu eenmaal de laagste prijs hebben geboden. Daarom wil hij een lijst samenstellen van aannemers die aan enkele extra voorwaarden voldoen. Vroeger trokken bouwheren van stad tot stad om hun stiel te leren, terwijl bouwopdrachten nu vaak worden uitbesteed op basis van toevalligheden.

De heer Marino Keulen informeert naar het concrete beleid dat werd aangekondigd voor het valoriseren van de oude restauratie- en ambachtstechnieken.

De minister antwoordt dat de orgelsector een typisch voorbeeld is voor een sector met oude restauratie- en ambachtstechnieken. In de 18de en 19de eeuw werd hier in Vlaanderen veel kennis over verzameld. Hij wijst erop dat in het verleden de fout werd gemaakt om het ene jaar verschillende dossiers voor orgelrestauratie goed te keuren, en de volgende jaren geen. Door het gebrek aan continuïteit gaat vaak veel kennis verloren. De minister engageert zich ertoe om voor de orgelsector jaarlijks 50 miljoen frank uit te trekken.

De heer Julien Libreht vraagt of er reeds concrete afspraken werden gemaakt met het departement onderwijs.

De heer Frank Becuwe, kabinetsadviseur, antwoordt in naam van de minister dat het Vlaams Centrum voor Ambachten en Restauratie afspraken maakt met de VDAB en het Departement Onderwijs. Zij hebben echter profielbeschrijvingen nodig voor ze maatregelen kunnen nemen. Hieraan wordt momenteel gewerkt, al is dit een werk van lange adem.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen informeert naar eventuele opleidingen in samenwerking met VIZO. De spreker merkt op dat ook de VDAB, opleidingen organiseert in het kader van het bevorderen van het vakmanschap. Momenteel zijn restauratieopleidingen trouwens overal heel populair.

De minister wijst op de grote verschillen in niveau en kwaliteit van de opleidingen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen vindt het belangrijk om hier dan ook de nodige aandacht aan te schenken, want gesubsidieerde opleidingen moeten kwalitatief worden bewaakt.

– **Projectsubsidies voor vrijwilligerswerk**

De heer Julien Libreht verwijst naar de voorgenomen projectsubsidies voor streekgebonden vrijwilligersverenigingen in het kader van het 'Internationaal Jaar van het Vrijwilligerswerk'. Hij wijst erop dat deze zeer beperkt is. Bovendien is hij voorstander om hier een permanente subsidie van te maken.

De minister meldt dat er 1 miljoen frank ter beschikking gesteld wordt voor vrijwilligerswerk. Hiermee kunnen een vijftigtal projecten symbolisch ondersteund worden. Hij merkt op dat enkele tienduizenden franken voor sommige kleinere verenigingen echt wel belangrijk kunnen zijn.

De samenwerking komt onder meer tot uiting in de werkgroep voor de centraal archeologische inventaris. Hierin zetelen vertegenwoordigers van het IAP, de Vlaamse provincies, de steden en gemeenten en de universiteiten onder voorzitterschap van de administratie. De inspecteurs monumenten en landschappen evenals veel archeologen van het IAP werken trouwens al langer nauw samen met de provincies en de gemeenten. Deze samenwerking kan alleen versterkt worden in de komende jaren.

Bij de monumentenprijs Vlaanderen worden vijf projecten aan de jury voorgesteld en één uiteindelijk uitgekozen. De minister denkt eraan deze prijs nu ook op provinciaal niveau te organiseren. Dit heeft het voordeel dat de aandacht voor monumentenzorg niet meer beperkt is tot één week. De regionale media hebben hier trouwens veel belangstelling voor en ook kleinere projecten kunnen zo aan bod komen.

– **Benadrukken van de Vlaamse eigenheid en identiteit in restauratiedossiers**

De heer Julien Libreht meent dat bij de planning en de uitwerking van de restauratiedossiers de nodige aandacht moet worden besteed aan de Vlaamse eigenheid en sociale strijd. Hij haalt als voorbeeld de Oude Kaasmakerij van Passendale aan.

De minister wijst erop dat de Vlaamse eigenheid niet krampachtig zal benadrukt worden. Men zal enkele de kwaliteit van het erfgoed in de kijker plaatsen. Bedoeling is het wereldniveau dat onder

meer de bouwkunst hier reeds eeuwen geleden haalde, te tonen op een wetenschappelijk verantwoorde manier.

– **Voorleggen van aangekondigde ministeriële besluiten aan de commissie**

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verwijst naar verschillende aangekondigde ministeriële besluiten, en vraagt of deze vooraf aan de Commissie voor Cultuur, Media en Sport kunnen worden voorgelegd.

De minister antwoordt bevestigend. Hij zal een voorstel doen aan de voorzitter. De minister zal de commissie ook uitnodigen voor een werkbezoek in de sector Monumenten en Landschappen, en in het bijzonder met betrekking tot het varend erfgoed.

III.3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

III.3.1. Decreetsbepalingen

Artikel 14

Een amendement 13 van de Vlaamse regering (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/2) strekt ertoe in organisatieafdeling 62, programma 20, in basisallocatie 33.06 de woorden “(pro memorie)” te schrappen.

De minister verduidelijkt dat de woorden pro memorie worden geschrapt, gelet op het feit dat bij amendement nr. 40 1,0 miljoen frank zal worden voorzien op basisallocatie 33.06 van programma 62.20.

Het amendement en het geamendeerde artikel 14 worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 76

Een amendement 15 van de Vlaamse regering (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/2) strekt ertoe artikel 76 te schrappen.

De minister deelt mee dat deze schrapping gebeurt conform het advies van het Rekenhof, dat stelt dat deze bepaling, gezien het uitgesproken materieel-normatief karakter, niet thuishoort in een algemene uitgavenbegroting (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1, 11)

Het amendement tot schrapping van artikel 76 wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikel 89

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

III.3.2. Begrotingstabel

Afdeling I

Programma 62.20 Monumenten en Landschappen

b.a. 12.21 “ Specifieke uitgaven (...)” en 33.06 “Subsidies aan vrijwilligersverenigingen voor educatieve en sensibiliseringsprojecten (...)”

De heer Jos Stassen wijst op de opmerking van het Rekenhof (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 16/1) waarin wordt opgemerkt dat de memorie van toelichting melding maakt van 1 miljoen frank als niet-gesplitst krediet, terwijl in de begrotingstabel niets werd ingeschreven.

De minister deelt mee dat dit probleem via amendering zal worden opgelost. Door de Vlaamse regering worden twee aan elkaar verbonden amendementen 40 en 41 ingediend. (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 15/2) die de verschuiving van 1 miljoen frank realiseren.

Een amendement 40 van de Vlaamse regering strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 62.20 “227,7 miljoen frank” te brengen op “226,7 miljoen frank”.

De minister deelt mee dat in basisallocatie 12.21 het niet-gesplitste krediet “33,2 miljoen frank” wordt gebracht op “32,2 miljoen frank”.

Een amendement 41 van de Vlaamse regering strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 62.20 “227,7 miljoen frank” brengen op “226,7 miljoen frank”.

De minister deelt mee dat in basisallocatie 33.06 het niet-gesplitste krediet “0,0 miljoen frank” wordt gebracht op “1,0 miljoen frank”.

Beide amendementen worden unaniem aangenomen met 9 stemmen.

b.a. 41.01 “Dotatie aan het Instituut voor Archeologisch Patrimonium”

Mevrouw Van Cleuvenbergen merkt op dat de middelen sterk gestegen zijn. Het IAP krijgt ook bijkomende opdrachten. Het verwondert haar dan ook dat er zo veel contractuelen werken : 13,5 op 54,5 personeelsleden. Zij verwijst naar de studie die voormalig minister Martens heeft aangevraagd betreffende de doorlichting van het IAP, en vraagt of de resultaten hiervan reeds bekend zijn. Ook de link tussen het IAP en de gemeentelijke archeologische diensten is niet altijd duidelijk. De spreker oppert de mogelijkheid tot het afsluiten van convenants, gekoppeld aan subsidies.

De minister zegt dat er een vrij goede samenwerking is met bepaalde gemeenten. De Archeologische Dienst van het Waasland werkt bijvoorbeeld goed samen met het IAP. De samenwerking met sommige stadsarcheologen verloopt stroever. Samenwerken wordt allicht gemakkelijker en belangrijker omdat, door het nieuwe decreet over de Intercommunales, enkele gemeenten samen een archeoloog in dienst kunnen nemen. Hierdoor zal het aantal archeologische diensten stijgen.

De minister wil meer personeelsleden in dienst nemen, maar kan dat niet zonder zogenaamd PIP-en PEP-plannen. Men moet immers op grond van objectieve criteria kunnen bepalen hoeveel personeelsleden een dienst aantoonbaar nodig heeft. Een dergelijk plan wordt waarschijnlijk op korte termijn gefinaliseerd. Het door ex-minister Martens gevraagde doorlichtingsplan vormt de basis van het personeelsplan. Hierbij meldt de heer Guy De Boe, algemeen-directeur IAP de ontgoocheling waarmee het IAP de resultaten ervan in ontvangst nam. Men had van deze studie veel meer verwacht, en de aanbevelingen zijn helaas erg vaag.

b.a. 41.06 “Subsidie aan de Vlaamse Landmaatschappij”

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vraagt hoe het subsidiebedrag van 1 miljoen frank werd bepaald.

De heer Lambert Schoenmaekers, kabinetsadviseur, licht toe dat de Vlaamse Landmaatschappij een schatting heeft gemaakt van de voor 2001 verwachte beheersovereenkomsten voor kleine landschapselementen, gebaseerd op de gegevens uit de landschapsatlas. Het gaat dus om een startbedrag, dat waarschijnlijk de komende jaren groter zal worden.

b.a. 53.02 “Aandeel van het Vlaams Gewest in de onderhoudspremie voor beschermde monumenten in de privé-sector”

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen informeert of men bij het bepalen van de onderhoudspremie rekening houdt met de grootte van het monument.

De minister antwoordt dat er een maximumbedrag is, dat in principe voor alle gebouwen geldt. Grote dossiers worden gefaseerd aangepakt, en de onderhoudspremie kan daarmee rekening houden. In de praktijk is het echter zo dat voor grote projecten gewoonlijk een restauratiedossier wordt opge maakt. Daarvoor bestaat geen maximumbedrag. De minister is er echter geen voorstander van om het maximumbedrag voor de onderhoudspremie los te laten. Het aantal aanvragen blijft immers toenemen. De Vlaamse overheid behandelt thans honderden dossiers.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt in dat verband op dat de bevolking pas nu de regelgeving schijnt te leren kennen.

De minister stelt ook vast dat kennis van de reglementering vaak pas na enkele jaren echt ingang vindt. Met meer geld zou hij natuurlijk nog meer dossiers kunnen goedkeuren.

b.a. 53.06 “Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie aan beschermd varend erfgoed, – privé sector”

De heer Jos Stassen informeert naar de stand van zaken met betrekking tot het verwachte decreet inzake het varend erfgoed.

De minister verwacht weldra het advies van de Raad van State. Wellicht zal het ontwerp begin 2001 aan het parlement voorgelegd worden.

b.a. 63.03 “Aandeel van het Vlaams Gewest in de toekenning van een restauratiepremie – Openbare sector”

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen informeert op een restauratiepremie gekoppeld is aan de openstelling van de betrokken monumenten. De regeling spreekt over zichtbaarheid vanaf de straat, maar hoe moet men dat interpreteren ?

De minister repliceert dat een nieuw restauratiebesluit in de maak is, waarin de term 'open monument' nauwkeurig gedefinieerd wordt.

Ter stemming voorgelegd wordt het programma 62.20 aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Een amendement nr 53 van de Vlaamse regering (*Parl. St. Vl. Parl. 2000-2001, nr. 15/2*) strekt ertoe de begroting van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium te vervangen door wat volgt :

Afdeling III – Diensten met Afzonderlijk Beheer

Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

"INSTITUUT VOOR HET ARCHEOLOGISCH PATRIMONIUM (IAP)

Begroting 2001

(in miljoen frank)

ONTVANGSTEN		
ESR Code	Omschrijving	Bedrag
46.10	Dotatie (pr 62.2. BA 41.01)	88,0
16.00	Diverse ontvangsten	1,0
08.30	Externe Fondsen	2,5
46.40	Tussenkomen VDAB – gesco's	42,0
58.22	Schenken en legaten	-
Totaal ontvangsten		133,5

(in miljoen frank)

UITGAVEN		
ESR Code	Omschrijving	Bedrag
11.10	Personeel gesco	61,7
11.11	Tijdelijk personeel	19,0
11.12	Projectteam inventarisatie	17,0
12.00	Werkingskosten	21,8
12.30	Inventarisatieopdrachten	3,0
74.00	Kapitaaluitgaven	8,5
03.30	Externe fondsen	2,5
Totaal uitgaven		133,5
Reservefonds (in BEF)		6.251.275

"

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

IV. SPORT

IV.1. Toelichting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, bij de beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2000-2001

– Algemene inleiding

De minister is verheugd met de dynamiek die het sportlandschap heeft gekenmerkt in het eerste jaar dat sport een afzonderlijke politieke bevoegdheid vormt. Hij beklemtoont dat sport als maatschappelijk fenomeen een zaak is voor en van iedereen. Sport is een boeiende en complexe gemeenschapsmaterie met een belangrijk nationaal en internationaal facet.

De minister wijst erop dat de begroting nog steeds uitgaat van verschillende programma's voor sportkredieten, maar dat wel wordt geprobeerd om een coherent en geïntegreerd sportbeleid te voeren. De bevoegde administraties worden hierbij betrokken : Bloso, het team Medisch Verantwoorde Sportbeoefening en de afdeling Jeugd en Sport. De beleidsbrief 2001 is dan ook een geïntegreerde brief. De minister stelt dat het misschien wenselijk is er op termijn voor te zorgen dat alle begrotingskredieten in één programma worden opgenomen.

Het totale sportkrediet voor 2001 bedraagt bijna 2,3 miljard frank. Voor de tweede opeenvolgende keer werd het begrotingskrediet vermeerderd. Programma 42.2 Medisch verantwoorde sportbeoefening steeg in vergelijking met het jaar 2000 met 126,33 procent, programma 45.1 Jeugd en Sport met 51,73 procent en programma 49.1 Bloso, met 12,54 procent. Dit zorgt voor een gemiddeld stijgingspercentage van 18,04 procent t.o.v. 2000.

– Gerealiseerde projecten 2000 en beleidsinvolving 2001

De minister meent dat de balans van één jaar sportbeleid aantoonde dat de start zeer voorspoedig is genomen. De gerealiseerde initiatieven komen tegemoet aan het regeerakkoord, de beleidsnota en de met redenen omklede motie van het Vlaams Parlement. De minister wenst in 2001 op hetzelfde elan verder te gaan. Initiatieven zullen worden voortgezet of afgerond, nieuwe projecten zullen worden opgestart.

De initiatieven kunnen in 7 domeinen samengevat worden : het lokale sportbeleid ; de medisch verantwoorde sportbeoefening ; de georganiseerde sport in Vlaanderen ; de sportinfrastructuur ; het

topsportbeleid ; lichamelijke opvoeding, sport en onderwijs ; en het internationaal sportbeleid.

– Activering en responsabilisering van het lokale jeugdsportbeleid

De minister vertelt dat bij de activering en responsabilisering van het lokale (jeugd)sportbeleid drie initiatieven centraal staan : het Contract Jeugdsport 2000, de zaalwachters en de werkgroep rond het decreet op de sportdiensten.

Talrijke reacties wijzen uit dat het Contract Jeugdsport 2000 een schot in de roos was. Er werden 200 projecten voor subsidiëring aanvaard, waarvan 130 van erkende en 70 van niet-erkende gemeenten. Deze gemeenten waren evenredig gespreid over de provincies. De bijzondere dotatie Jeugdsport 2000 van 100 miljoen frank werd integraal aan dit project besteed. Door de subsidiëeringsvoorwaarde werd het lokale sportgebeuren gestimuleerd en verantwoordelijk gemaakt. Voor 2001 werd opnieuw 100 miljoen frank voorzien. Het project zal begin januari een tweede keer gelanceerd worden.

De minister vermeldt dat het krediet van de startbanen werd gebruikt voor de lokale tewerkstelling van zaalwachters. 77 erkende gemeenten schreven in voor 130 voltijdse betrekkingen. Zij zullen in 2001 worden ingevuld.

De minister vervolgt dat een werkgroep werd belast met de aanpassing van het decreet op de erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke en provinciale sportdiensten en de sportdienst van de VGC. De visienota hierover zal eerstdaags worden neergelegd. De uitgangspunten zijn : meer erkende en gesubsidieerde gemeenten, kwaliteitszorg, responsabilisering en vereenvoudiging van regelgeving. De minister wil niet vooruit lopen op de visienota, maar zegt dat via een systeem van startsubsidies niet-erkende gemeenten aangespoord zullen worden om via een stappenplan te komen tot de uitbouw van een volwaardige sportdienst met een sportraad. De reeds erkende gemeenten zullen ook een substantiële subsidie genieten.

De minister wijst erop dat de specifieke situatie van de Vlaamse Rand, Brussel en de Vlaamse taalgrensgemeenten met faciliteiten in al deze projecten werd behartigd.

– Actieplan Medisch Verantwoorde Sportbeoefening

De cijfers van de volledige dopingcontroles van 1999 geven de volgende resultaten. Het aantal ge-

controleerde atleten geeft als top vier : wielrennen met 489, voetbal met 212, basketbal met 144 en atletiek met 118. Het aantal overtreders geeft als top vier : wielrennen met 26, basketbal met 12, powerlifting met 9 en voetbal met 8. Het aantal overtredingen in functie van het aantal gecontroleerden geeft echter een volledig andere top vier : powerlifting met 33,4 procent, body-building met 18,18 procent, handbal met 10,61 procent en basketbal met 8,33 procent. Wielrennen komt daar op de vijfde plaats.

De minister vermeldt dat op het vlak van doping enkele structurele initiatieven werden genomen. De Vlaamse Dopingraad werd opgericht. De overeenkomst ter bestrijding van doping van de Raad van Europa werd geratificeerd. Met justitie werd een samenwerkingsprotocol afgesloten. De dopinglijst werd geactualiseerd en geharmoniseerd.

De minister kondigt aan dat in 2001 een dopingfoon zal worden gelanceerd in samenwerking met de Vlaamse infolijn. Om in de toekomst zoveel mogelijk procedurefouten te vermijden, zal gewerkt worden met zeer goed opgeleide controleteams en zal een gestandaardiseerd mobiel onderzoekslokaal, de 'dopingbus', uitgebouwd worden.

De minister vervolgt dat de leeftijd voor deelname aan wielproeven en –wedstrijden werd verlaagd. In het besluit hierover werden een aantal overwegingen gecombineerd : enerzijds het flexibel inspelen op een veranderende realiteit en anderzijds het behouden van de kwaliteit via een evenwicht tussen responsabilisering en opgelegde voorwaarden.

De keuringscentra werden door de administratie geëvalueerd. De minister vertelt dat dit zal resulteren in een nieuw uitvoeringsbesluit tegen maart 2001, waarbij de overheid, in ruil voor een substantiële subsidie, een efficiënter en doelgerichter beleid inzake medische keuring en begeleiding wenst te realiseren.

– Georganiseerde sport in Vlaanderen – sportfederaties en sportclubs

De minister vermeldt dat het onderzoeksproject naar kwaliteit in de sportclubs z'n eindfase nadert. Het eindrapport zal tijdens de volgende weken ter beschikking worden gesteld. Het project liep van 15 december 1999 tot 15 oktober 2000. 1.660 clubs werden bevraagd door 109 gediplomeerde interviewers. Zeven rubrieken werden onderzocht : strategische planning en marketing management ; procedure en interne werking ; externe communicatie en imagovorming ; clubsfeer en cultuur ; management

en structuur ; human resources management ; en effectiviteit individuele of ploegsporten.

Het tussentijds rapport van juni 2000 geeft als positieve resultaten een ruim aanbod van de clubs, een behoorlijke interne en externe communicatie, een grote clubsfeer, en financieel gezonde clubs. Negatieve punten zijn het gebrek aan planning op lange termijn, te weinig bestuursleden met een vaak onduidelijke taakverdeling, te lage vergoeding voor de trainers die te weinig gekwalificeerd zijn en geen functieomschrijving hebben, en vervroegde uittreding. De minister zegt dat op basis van het eindrapport zal worden nagegaan hoe en via welke kanalen de kwaliteit van de sportclubs in de toekomst verbeterd kan worden. De minister beklemtoont de belangrijke rol van de sportfederaties.

Het decreet op de sportfederaties werd operationeel in 2000. Inzake erkenning zijn er volgende cijfergegevens : er zijn 96 erkende sportfederaties waarvan er 25 eveneens aangesloten zijn bij 11 erkende sportconfederaties. Er zijn 62 gesubsidieerde sportfederaties waarvan 11 sportconfederaties. En er is 1 erkende koepelorganisatie : de Vlaamse Sportfederatie. Er werden 62 sportfederaties gesubsidieerd voor de basisopdrachten, 20 sportfederaties komen in aanmerking voor topsportsubsidies, 18 sportfederaties worden gesubsidieerd voor sportkampen, 21 sportfederaties worden gesubsidieerd voor jeugdsport, 1 koepelorganisatie wordt gesubsidieerd

De minister vermeldt dat verschillende nationale bonden reeds contact hebben gezocht om te splitsen en erkend te worden. Motorcross heeft een ontvankelijk dossier voor 2001 ingediend, wielrennen zit in de goede richting, paardrijden, golf en boksen tonen interesse. De minister voegt daaraan toe dat een nieuw decreet op de sportieve vrijetijdsbesteding in de eindfase zit. Hiervoor wordt 25 miljoen frank ingeschreven in de Bloso-begroting.

In 2001 zal in het kader van het internationaal jaar van de vrijwilliger een Vlaamse promotiecampagne worden gevoerd. De minister benadrukt dat deze onontbeerlijke schakel in het sportgebeuren extra moet worden belicht. Zo kan een aanzet worden gegeven tot de verdere uitbouw van een structureel werkingskader.

– Sportinfrastructuur in Vlaanderen

Jaar na jaar worden de overblijvende Bloso centra systematisch gemoderniseerd en planmatig verder uitgebouwd. In 2000 heeft de Topsportthall Vlaanderen te Gent zijn deuren geopend. Ze heeft al een

eerste succesvolle organisatie achter de rug : het EK atletiek indoor.

Zoals reeds vorig jaar aangekondigd en tijdens de begrotingscontrole 2000 door deze commissie bevestigd, zou de inventarisatie van de sportinfrastructuur in Vlaanderen en Brussel beëindigd zijn tegen september 2000. De minister geeft al enkele eerste vaststellingen. Er werden door Bloso inlichtingen verzameld over 18.788 sportaccommodaties. De accommodaties werden op basis van hun aard in 9 hoofdgroepen ingedeeld. In aantal staat de provincie Antwerpen ruim bovenaan, Vlaams-Brabant onderaan en de andere provincies scoren gelijkmatig. In absolute cijfers komen voornamelijk voor : openluchtportvelden (11.388), sportlokalen (4.705) en sporthallen (1.198).

De meeste openluchtportvelden zijn sportspecifiek en vooral gericht op voetbal, tennis, volleybal en basketbal. De overheid is de grootste eigenaar maar veel polyvalente velden zijn eigendom van onderwijsinstellingen. De helft van de sportlokalen wordt gebruikt voor de beoefening van slechts één sporttak ; 23 procent is enkel toegankelijk voor de eigen school en wordt dus niet naschools door derden gebruikt ; van 36 procent heeft men geen gebruikersinformatie gekregen. De lokale besturen en vrije scholen zijn de voornaamste eigenaars van sporthallen. Elf procent daarvan vertoont geen naschools gebruik door derden. Dat is echter al een enorme vooruitgang in vergelijking met 1996, toen dat percentage nog 39,4 bedroeg. Wat de overdekte zwembaden betreft, zijn er zeer weinig echte recreatiebaden maar vooral klassieke grote zwembaden van om en bij de 25 meter. Antwerpen is koploper, gevolgd door West-Vlaanderen. De cijfers zullen nu verder bestudeerd worden om binnen enkele maanden met een eerste rapport naar buiten te komen.

Ook inzake milieubelastende sporten is een eerste beleidsinitiatief genomen. Een werkgroep inzake gemotoriseerde sporten werd opgericht om de problematiek van motorcrossterreinen te onderzoeken en structurele oplossingen in 2001 voor te stellen met betrekking tot de inplanting ervan.

– Topsportbeleid

De uitbouw van een integraal topsportbeleid dringt zich op. Vlaanderen heeft de laatste jaren veel initiatieven inzake topsport genomen : topsportsubsidies aan de sportfederaties, topsportscholen, tewerkstellingsprojecten en subsidies voor topsportevenementen. Ook zijn er ook private initiatieven van individuen en instellingen. Op dit mo-

ment is er echter geen gecoördineerd beleid en dient de kwaliteit van de aangeboden voorzieningen geëvalueerd en bewaakt te worden.

Daarom zal een Instituut Topsport Vlaanderen opgericht worden met als doel de trainingsomkadering binnen de Vlaamse topsportfederaties te begeleiden en te ondersteunen en dit op het vlak van trainingstechnische, sportwetenschappelijke en medisch-paramedische begeleiding. Dit moet op termijn leiden tot een meer professionele aanpak bij talentdetectie, bij talentbegeleiding en –doorstroming en bij de begeleiding van de elites. Het instituut moet een echt kenniscentrum van de topsport in Vlaanderen worden.

In 2000 werd een IOS-onderzoek opgestart met betrekking tot de topsportscholen. Alhoewel de topsportscholen pas in 1998 van start gingen, wenst de minister dit project snel bij te sturen en de kwaliteit ervan te verbeteren, om maximale doorstromingskansen te vrijwaren. Dit project vormt immers de basis voor de topprestaties op de Olympische Spelen van 2004 en 2008.

In het schooljaar 2000-2001 zijn er 9 topsportscholen, 14 participerende sportfederaties, waarvan 9 gesubsidieerde en 5 niet-gesubsidieerde, 329 topsportleerlingen met een topsportstatuut in de topsportscholen en 150 leerlingen met een zelfde statuut buiten een topsportschool.

De tewerkstellingsprojecten 'Topsportteam Bloso' en de 'Wielerploeg Vlaanderen' worden in samenwerking met minister van Tewerkstelling Landuyt in 2001 uitgebreid met een 'Atletiekploeg Vlaanderen'.

Inzake topsportevenementen werden verschillende manifestaties ondersteund via Topsport Vlaanderen en Interlands en werd het WK wielrennen voor 2002 in Vlaanderen binnengehaald doordat 50 miljoen frank ter beschikking wordt gesteld voor de organisatie. Deze dossiers zullen in 2001 verder inhoudelijk bijgestuurd worden.

– Lichamelijke opvoeding

Wat betreft lichamelijke opvoeding (LO) en de interactie tussen sport en onderwijs, heeft de minister met zijn collega van Onderwijs overleg gepleegd over het aantal lesuren LO, het aanstellen van vakleerkrachten, het openstellen van schoolsportinfrastructuur, de topsportscholen en de uitbouw van de driehoek school, club en gemeente. In het kader van dit laatste zal in september 2001 gestart worden met een proefproject flexibele opdracht leer-

kracht LO, teneinde na te gaan of dit initiatief ook effectief een meerwaarde kan betekenen voor het lokale sportgebeuren.

Verdere realisaties in dit domein vragen echter een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering en het onderwijsveld. Zo werd in de recente voorstellen van CAO VI voor het onderwijs de aanstelling van vakleerkrachten in het basisonderwijs als een kwaliteitsoptie naar voren geschoven.

– Internationaal sportbeleid

Wat het internationaal sportbeleid betreft, werd door de Vlaamse regering beslist om in het kader van het Belgisch voorzitterschap van de EU, in de tweede helft van volgend jaar, een ministeriële vergadering te organiseren over sport. Als thema's werden voorgesteld enerzijds de dopingproblematiek met de World Anti Doping Agency (WADA), de uniformisering van de dopinglijst gekoppeld aan productinformatie en de wederzijdse erkenning van dopingsancties en anderzijds de sociale rol van de sport, met de vrouw in de sport en de transferproblematiek. Voorlopig is deze conferentie gepland op 12 en 13 juli 2001. In afwachting daarvan werd op regelmatige tijdstippen deelgenomen aan internationale bijeenkomsten en werd een overkoepelende werkgroep opgestart met de drie sportadministraties. Recente besprekingen met de Europese Commissie hebben er toe geleid dat de conferentie waarschijnlijk in het najaar zal plaatsvinden.

IV. 2. Algemene bespreking

– Algemene bemerkingen betreffende het sportbudget

De heer André Denys is verheugd dat de meest aspecten van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen (SPSV) tijdens het eerste beleidsjaar van deze regering versneld werden uitgevoerd. Wat hem het meeste opvalt zijn de inspanningen die werden gedaan om het sportbeleid terug te brengen tot het lokale niveau dat volgens de VLD de hoeksteen van het sportbeleid moet zijn. In dat verband citeert hij twee regeringsbeslissingen. Het eerste is het contract jeugdsport waardoor 100 miljoen frank ter beschikking wordt gesteld van de gemeenten. Een tweede is de afspraak tussen het departement sport en het departement onderwijs om de infrastructuur van de scholen na de schooluren ter beschikking te stellen voor wie wil sporten.

De heer Kris Van Dijk stelt vast dat het de eerste keer is dat de commissie zich buigt over het te voeren en het gevoerde beleid van een minister van Sport. Hij meent dat de Vlaamse overheid zich in de eerste plaats moet bezig houden met de coördinatie van de vele initiatieven die lokaal gegenereerd worden. Lokaal wordt immers veel meer geld geïnvesteerd in de sport. Een goede coördinatie van deze initiatieven zal ongetwijfeld resulteren in een beter resultaat.

Het belang van een sector wordt volgens de heer Kris Van Dijk in een begrotingscontext altijd afgemeten aan de grootte van de toegekende middelen en aan de stijging of daling daarvan. De sportsector mag tevreden zijn : in de begroting zit een toename van 18 procent. Dat sluit aan bij de wens van het merendeel van de commissieleden om de gehechtheid aan het belang van de sport ook financieel te vertalen.

De minister verwijst naar een groot land als Duitsland dat stelt niet de middelen te hebben om te trachten in elke sporttak de absolute top te bereiken. Dit geldt derhalve zeker voor Vlaanderen. Hij treedt het pleidooi voor een coördinerend beleid zeker bij. De minister hoopt in de beleidsbrief 2002 nog slagkrachtiger instrumenten te kunnen aanbieden.

De heer André Denys vindt de verhoging van het sportbudget met 18 percent verdienstelijk maar onvoldoende, want stelt vast dat de sport benadeeld wordt in de Vlaamse begroting. De budgettaire inspanning van steden en gemeenten voor sport bedraagt 12 miljard frank ; die van de Vlaamse Gemeenschap slechts 2,3 miljard frank. Dat toont aan dat sport geen belangrijk beleidsdomein is en dat er te weinig aandacht aan besteed wordt. Als men meer geld vraagt, dient men echter ook te bewijzen dat het doeltreffend uitgegeven wordt. Daarom is de heer André Denys voorstander van een doelmatigheidsanalyse op het vlak van de begroting. Hij stelt vast dat de resultaten van het decreet over de sportfederaties niet gemeten worden. Om na te gaan of de middelen efficiënt aangewend worden, dient er gewerkt te worden met resultaatsverbintenissen. Die zijn meetbaar en kunnen jaarlijks voorgelegd worden bij de begrotingscontrole. Op die manier kan vastgesteld worden of de vooropgestelde doelstellingen bereikt zijn. Spreker vraagt nadrukkelijk om het principe van de resultaatsverbintenissen toe te passen op het sportbeleid.

De minister is het eens met de opmerking dat de begroting Sport meer middelen moet krijgen, maar hij wijst erop dat men bijna van nul is vertrokken,

met uitzondering van de Bloso-middelen. Hij wijst er op dat dit een overgangperiode is. Hij verwijst naar de nood aan een wijziging van het decreet op de sportdiensten en naar de toekomstige hervorming van de Vlaamse administratie.

– **Overlappende bevoegdheden van het programma Jeugd en Sport met Bloso**

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op een aantal overlappingen in het programma Jeugd en Sport met de bevoegdheden van Bloso. Zowel inzake sportinfrastructuur als inzake het voeren van een sportpromotiecampagne en het toegepast sportwetenschappelijk onderzoek heeft Bloso via het decreet Bestuurlijk Beleid van 1991 van het Vlaams Parlement een specifieke opdracht gekregen, met daaraan gekoppeld een eigen budget. Nochtans zijn hier ook bedragen voor uitgetrokken op verschillende basisallocaties van de Afdeling Jeugd en Sport. Hoe ziet de minister deze parallelle bevoegdheden, en hoe kadert dit in het debat over de kerntaken van Bloso en de hervorming van deze Vlaamse Openbare Instelling?

De heer André Van Nieuwkerke sluit zich hierbij aan, en wijst op de noodzaak tot concrete afspraken tussen de Afdeling Jeugd en Sport, en Bloso, op het vlak van sportparticipatie en –promotie over wie doet wat?

De minister wijst erop dat de infrastructuurkredieten in de Bloso-begroting de eigen infrastructuur betreffen. De kredieten die elders uitstaan moeten gezien worden als subsidiekredieten voor sportinfrastructuur. Daarbij wil de minister afstappen van de benadering om na te gaan wat de witte vlekken zijn om deze dan vervolgens op te vullen. De minister wil de gemeentelijke autonomie laten spelen. Een gemeente kan via trekkingsrechten middelen uit het investeringsfonds putten. Voor sportinfrastructuur wordt daartoe slechts 3,5 procent gebruikt, wat overeenstemt met 180 miljoen frank. Dat is zeer weinig, maar begrijpelijk aangezien het leeuwendeel van de middelen wordt besteed aan grote projecten zoals wegen- en rioleringswerken. Uit een studie van de Koning Boudewijnstichting van 1996 naar de investeringen door overheden in sportinfrastructuur bleek dat daaraan een bedrag van ongeveer 7 miljard werd gespenseerd.

De kredieten voor sportcommunicatie passen vooral in het kader van de Europese Top en zijn dus niet Bloso-gericht.

De heer Marino Keulen verwijst naar de beleidsnota Sport waarin de hervorming van Bloso cen-

traal staat, en vraagt hoe ver men daar ondertussen mee is gevorderd

Op een bord schetst de minister hoe de geplande reorganisatie er zal uitzien. Er zullen dertien ministeries komen, met telkens één minister aan het hoofd. Rechtstreeks onder deze minister zal een secretaris-generaal staan, die in een zeer vertrouwelijke relatie met de minister staat. Binnen dit ministerie zijn er departementen en agentschappen. Deze agentschappen zullen intern of extern worden verzelfstandigd. Het departement vormt de administratieve kern, waar beleidsvoorbereidend en beleidscontrolerend werk wordt uitgevoerd. De agentschappen vormen de uitvoerende cel, waar beleidsdoelstellingen worden vertaald in uitvoeringsprojecten, aan de hand van beheersovereenkomsten. De verantwoordelijken van het departement en de agentschappen vinden mekaar terug in de beleidsraad.

De minister merkt op dat Jeugd en Sport in het buitenland vaak één ministerie vormen. Nu al hoort Sport bij de administratie Cultuur. Er heerst nogal wat onrust bij de administratie over mogelijke veranderingen. Bij twijfel kiest de minister voor continuïteit. Daarom heeft hij er bij de opsplitsing van Leefmilieu en Infrastructuur bijvoorbeeld voor gekozen om AROHM samen te houden.

De minister stipt aan dat de bevoegdheid sport vroeger versnipperd was tussen vijf ministers en verschillende administraties. Nu komt er één ministerie van Sport.

De minister verwacht dat een aantal taken van Bloso door een verzelfstandigd agentschap blijvend zullen uitgevoerd worden. Het verlenen van subsidies lijkt de minister een kerntaak van de administratie. Als dat verzelfstandigd wordt, zal dat zeker intern moeten gebeuren. De exploitatie van de 13 Bloso-centra zou een extern verzelfstandigde activiteit kunnen zijn.

De minister meent dat er binnen de administratie een cel topsport moet zijn. Ook sportpromotie lijkt de minister iets dat extern verzelfstandigd zou kunnen blijven. De minister meent voorts dat er een soort kenniscentrum moet komen voor de bundeling van wetenschappelijk onderzoek rond topsport, al dan niet binnen Bloso. Er zijn ook nog de sportopleidingen via de Vlaamse Trainersschool, de controle en de kwaliteitsbewaking en de specifieke projecten.

De hele reorganisatie zal doorgevoerd worden op basis van het decreet dat de minister nog dit jaar

als minister van Ambtenarenzaken aan het Parlement moet voorleggen. Er is evenwel nog voorafgaand overleg nodig. Vanaf 2002 kan in een meer transparante organisatie worden gewerkt, wat dus ook geldt voor een gecoördineerd sportbeleid.

De minister meent dat voor de cel medisch verantwoord sporten de link met Volksgezondheid niet mag losgelaten worden. Daarover moet gepraat worden met de VOI's, de betrokken diensten en de andere betrokken ministers.

– Regionalisering van het sportbeleid

Het stoort de heer André Denys dat een aantal instanties rond het BOIC de regionalisering van de sport aanwijzen als een van de oorzaken van de minder goede prestaties van de atleten op de Olympische Spelen te Sydney. Hij is ervan overtuigd dat men via een goede samenwerking, via een opbouw vanuit de gemeenschappen, tot een beter sportbeleid kan komen dan via een herfederalisering zoals sommigen bepleiten.

De heer Felix Strackx wijst er eveneens op dat de minister bij zijn aantreden beloofde de unitaire sportbonden ertoe aan te zetten zich te federaliseren. In hoeverre is hij daar al in geslaagd ?

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert wie er concreet belast wordt met de begeleiding van het dossier inzake splitsing van de unitaire sportfederaties.

– Vlaamse Trainersschool

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het de bedoeling was om de kaders voor de Vlaamse Trainersschool in te vullen vóór juni 2000. Nu blijkt echter dat er slechts 1 of 2 van de vijf voltijdse equivalenten en 7 van de 10 parttime aangenomen zijn. De spreker vraagt hierover meer informatie.

Mevrouw Carla Galle, Commissaris-generaal Bloso, deelt mee dat het beleidsplan Vlaamse Trainersschool de kwaliteit van de cursussen wil verbeteren. In dat plan is de oprichting van een pedagogische cel opgenomen. Die is samengesteld uit enerzijds mensen in vast dienstverband van het Bloso en anderzijds uit deeltijdse contractuelen. In de tweede helft van 2000 zijn er 7 deeltijdsen begonnen. Deze mensen waren afhankelijk van de toestemming van hun werkgever om de deeltijdse betrekking te aanvaarden. Wat de voltijdsen betreft bepaalt het statuut dat men eerst via interne mutatie moet werken. Die procedure heeft 1 mutatie opgeleverd. Momenteel is de procedure gestart

voor de statutaire aanwerving via de geëigende kanalen.

– Niet-professionele sportbeoefenaar

De heer Felix Strackx wijst erop dat voormalig minister Luc Martens nooit uitvoeringsbesluiten heeft opgesteld bij het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar. Spreker informeert of dit decreet al dan niet wordt toegepast en vraagt hoeveel niet-professionele sportbeoefenaars hun rechten nog via de rechtbank moeten afdwingen ?

De minister verbaast zich hierover, want er zijn wel degelijk uitvoeringsbesluiten.. De toepassing veroorzaakt wel wrevel in sommige federaties waar men administratieve kosten aanreken voor de eigen transferfaciliteiten. De grote klacht is dat jonge sporters opgeleid worden en zonder vergoedingen weggeplukt worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat men zich oorspronkelijk ingeschreven had in de opleidingsvergoeding, maar dat die niet goedgekeurd is door het Europees Hof in Luxemburg.

De minister zegt dat in het Waalse decreet in tegenstelling tot het Vlaamse wel opleidingsvergoedingen toegepast worden.

– Achteruitgang van de fysieke conditie van jongeren

De heer André Denys meent dat men een aantal zaken binnen een bredere context moet bekijken, namelijk de context van de sportparadox van de voorbije vijftien of twintig jaar. Er zijn nu namelijk veel meer mensen die actief aan sport doen. Dat geldt onder meer voor jongeren, voor ouderen en voor vrouwen. Tegelijkertijd gaat de fysieke conditie van de jongeren tussen 12 en 18 jaar achteruit. Deze sportparadox was tijdens de vorige legislatuur één van de voornaamste redenen om, zowel op regeeringsniveau als op het niveau van het parlement, dieper in te gaan op de noodzaak van een efficiënter sportbeleid in Vlaanderen. Dat is uitmond in het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen (SPSV), waarover bij alle partijen een vrij grote consensus bestond. Dit strategisch plan is wel in vrij algemene termen gesteld en het laat dan ook toe dat ieder er zijn eigen accenten in legt.

De minister begrijpt wat de heer Denys bedoelt met de sportparadox. Enerzijds moet sport de gezondheid van allen ten goede komen, maar tegelijk moet aandacht worden besteed aan topsport.

Minister Johan Sauwens legt uit dat het een recent feit is, dat sportorganisaties een beroep wensen te doen op een financiële bijdrage van de staat. De sportclubs vroegen en kregen vroeger wel al lokale ondersteuning. Nu ook wordt de ondersteuningsvraag van grote federaties steeds nadrukkelijker en quasi algemeen. Slechts enkele federaties zien af van deze vraag.

– Medisch Verantwoorde Sportbeoefening

De heer André Denys hecht veel belang aan het medisch verantwoord sporten, en meent dat deze regering hierin een zeer belangrijke doorbraak heeft gerealiseerd.

Deze dopingproblematiek werd tijdens de vorige legislatuur onderzocht in het Vlaams Parlement naar aanleiding van het Festina-schandaal in 1998. Op basis daarvan werd door de Plenaire Vergadering op 5 mei 1999 eenparig de resolutie goedgekeurd betreffende de dopingproblematiek (*Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, 1177*). De suggesties, vragen en aanbevelingen werden bijna allemaal volledig ingelost. De spreker citeert de oprichting van de dopingraad, de ratificatie van het internationaal verdrag en het samenwerkingsprotocol tussen administratie en justitie, meer bepaald het college van Vlaamse procureurs-generaal.

De heer André Denys was in eerste instantie voorstander van de penalisering van dopinggebruik. De administratie is immers onvoldoende bij machte om bestaande netwerken te ontrafelen en om te sanctioneren, en er is onvoldoende doorstroming naar justitie. De procureur-generaal van Gent, suggereerde tijdens de hoorzitting (*Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, nr. 1177/3*) ter voorbereiding van de resolutie, een samenwerkingsakkoord tussen justitie en de Vlaamse anti-dopingadministratie. Dat moet een effectieve en efficiënte bestrijding van dopinggebruik mogelijk maken, zonder dit in een criminele sfeer te brengen.

De minister wijst er op dat er inzake het medisch verantwoord sporten na een overleg tussen de drie parketten-generaal, met de steun van de minister van Justitie een protocol werd opgesteld, waarin een aantal afspraken werden gemaakt tussen de controlearts en de lokale politiediensten. De processen-verbaal die tot nu werden opgesteld, bleven immers meestal zonder gevolg. De administratie zal hierover permanent overleggen met de politiediensten. De minister maakt duidelijk dat Justitie zo ook daadwerkelijk dopingcircuits zal kunnen blootleggen.

Dit protocol toont volgens de minister trouwens aan dat de federale overheid de verschillende benadering van de gemeenschappen aanvaardt en eerbiedigt. In Vlaanderen is de vraag naar dopingcontrole zeer sterk. De minister zegt dat hier twee verklaringen voor zijn : de zorg om de gezondheid van de atleten en het voornemen om de sport zuiver te houden en schandalen te vermijden. Het is zeer positief dat Justitie het Vlaamse beleid daarin volgt. De minister wijst erop dat ook de federale sportorganisaties als bijvoorbeeld het BOIC en de voetbalbonden in deze benadering moeten meestappen. Hij meent dat hierdoor een synergie en kracht kan ontstaan ten dienste van heel de federatie.

De heer André Van Nieuwkerke vraagt waarom er geen vaste controleartsen kunnen aangesteld worden, en wat er precies wordt bedoeld met de herprofilering van de medische centra.

Vaste controleartsen komen er volgens de minister niet. Het is zeer moeilijk om voltijdse artsen te vinden die alleen dopingcontroles willen doen. Het is de bedoeling de keuringcentra te herzien. Men zou werken met een basissubsidie, een subsidie gericht op bepaalde projecten en een subsidie gekoppeld aan het aantal keuringen dat men doet.

– IK-sport en de nood aan samenwerking met het departement Onderwijs

De heren Kris Van Dijck en André Denys zijn verheugd met het accent dat door de regering wordt gelegd op de kwaliteit, zowel in de sportfederaties als in de sportclubs.

Mevrouw Mieke Van Hecke onthoudt uit de uiteenzetting van de minister dat 1600 sportclubs hebben deelgenomen aan het IK-sportproject. Dit is een succes, maar meer dan 14.000 andere clubs hebben dit nog niet gedaan. Bovendien loopt het project ten einde. De bedoeling was echter een instrument te creëren om constant kwaliteit te meten en bij te sturen. Wordt dit op een of andere manier voortgezet ? Worden hieraan kwaliteitslabels gekoppeld ?

De heer André Denys merkt op dat het kwaliteitsonderzoek twee zwakke punten opleverde. Het gebrek aan begeleiders en het gebrek aan goede trainers. Spreker interpelleerde de minister van Onderwijs vorig jaar reeds over de flexibele opdracht van de leerkrachten lichamelijke opvoeding, die een oplossing kan bieden voor het probleem. Uit een enquête is immers gebleken dat 400 leerkrachten LO bereid zijn om deeltijds les te geven en

deeltijds mee te werken in een sportclub, als ze daarmee geen geldelijk verlies lijden of minder comfort hebben in hun job. De heer André Denys vindt het voorgestelde pilootproject een goed idee, maar meent dat men op korte termijn moet kunnen beschikken over 400 gekwalificeerde en pedagogisch gevormde mensen die het probleem van de begeleiding van de trainers in de sportclubs op korte termijn kunnen oplossen. Dit vergt echter een intens overleg tussen de ministers bevoegd voor Sport en Onderwijs, en bovendien een inspanning die ruimer is dan alleen een proefproject.

De heer André Denys meent dat de rol van de leerkracht LO terzake zeer belangrijk is. Deze kan een brug vormen tussen de school, waar men met alle leerlingen in aanraking komt, en de sportclub waar men alleen diegenen terugvindt die echt in sport geïnteresseerd zijn. Als men die brugfunctie op grote schaal organiseert, dan kan men op dat probleem van de 12- tot 18-jarigen inspelen. Spreker stelt vast dat er meer uren LO in het lager onderwijs worden gepland. Hij vindt dat goed voor het basisonderwijs, maar in het secundair onderwijs verwacht hij meer heil van de flexibele opdracht van de leerkracht Lichamelijke Opvoeding.

De heer Felix Strackx informeert naar de schaal waarop het pilootproject flexibele opdracht voor leerkrachten LO zal worden opgestart

De heer André Van Nieuwkerke mist in de beleidsbrief een visie op de infrastructuurwerken. Daar is nochtans coördinatie wenselijk, in de eerste plaats met het onderwijs. De overheid investeert tenslotte miljarden in schoolgebouwen en hun onderhoud en renovatie, met inbegrip van sportaccommodatie. Het is wenselijk om nieuwe sportinfrastructuur in de buurt van scholen in te planten.

De minister meent dat er terecht wordt verwezen naar de flexibele opdracht. Het overleg met het ministerie van Onderwijs daarover is nog bezig. Er zullen een twintigtal projecten kunnen starten, maar dit zal wel volledig op kosten van de begroting Sport moeten gebeuren. Het is duidelijk dat de verschillende onderwijsactoren andere prioriteiten hebben dan sport.

De heer Peter Gysbrechts wenst te vernemen of het startbanenproject voor zaalwachters voor schoolsportinfrastructuur ook in 2001 wordt voortgezet. Dat project is in de eerste plaats gericht op de sportinfrastructuur van scholen, maar wat met die gemeenten waar de scholen geen eigen sportinfrastructuur hebben. Daarnaast worden de lokale besturen gestimuleerd in de uitbouw van hun

sportinfrastructuur. Past dat binnen het contract Jeugdsport 2000-2001 of zal de regering concrete maatregelen voorstellen ?

De heer Peter Gysbrechts informeert wat precies bedoeld wordt met sportpleintjes. Hij wijst er ook op dat sportpleintjes niet alleen in stedelijke gebieden nodig zijn. Zal er voor de landelijke gebieden voor afzonderlijke stimuli gezorgd worden ?

Mevrouw Carla Galle, Commissaris-generaal van Bloso antwoordt dat zaalwachters kunnen worden ingezet in de gemeentelijke infrastructuur en in de sportinfrastructuur in de scholen die door de gemeente wordt gebruikt. Het gaat dus om een initiatief ten behoeve van de gemeenten. Het gaat om een algemeen initiatief van de Vlaamse overheid in het kader van de startbanen. Toen het initiatief werd genomen, was het nog niet duidelijk hoe het zou functioneren. Nu is alles rond. Een brief met alle richtlijnen werd door Bloso naar de gemeenten gestuurd. De gemeenten treden op als werkgever. Ze kunnen de zaalwachters zelf aanwerven of via de VDAB. De gemeente betaalt de zaalwachters, maar kan deze wedde per kwartaal recupereren van het Bloso, dat de kredieten op zijn beurt krijgt van de Vlaamse overheid. Het Bloso treedt dus op als brievenbus. Alle richtlijnen zoals ze zijn afgesproken binnen de Vlaamse Gemeenschap staan op papier. Dat is het volledige dossier zoals het naar de gemeenten is gegaan. De minister wilde immers vrij snel starten met het project.

– Milieubelastende sporten

De heer André Denys geeft toe dat motorsport niet de meest populaire sport is in groene milieus, maar hij pleit er toch voor om de nodige ruimte voor deze sport ter beschikking te stellen. Alleen zo kan men vermijden dat er zogenaamde zwarte crossen ontstaan.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op de verweving van deze problematiek met de ruimtelijke ordening. Het gaat hierbij niet enkel over zonevreemde sportterreinen, maar er zal bij de huidige structuurplannen te weinig ruimte zijn voor nieuwe sportterreinen, o.a. ook voor golf en paardensport.

De minister stipt aan dat Vlaanderen een enorme motorcrosstraditie heeft opgebouwd. Nu worden erg lichtzinnig een aantal circuits gesloten. De minister zit een werkgroep Ruimtelijke Ordening, Milieu en Sport voor, die al een jaar werkt. Bedoeling is een aantal permanente circuits te kunnen behouden. In overleg met de Franse Gemeenschap probeert hij bovendien de federale minister van

Justitie te overtuigen de leeftijdsgrens voor motorcrossers licht te verlagen.

In tegenstelling tot de minister, vindt de heer André Denys dat de overheid voor gevechts- en gemotoriseerde sporten wel een leeftijdsgrens moet bepalen.

De minister repliceert dat we daarmee het enige land in Europa zouden zijn dat een leeftijdsgrens voor motorcross oplegt.

De heer Kris Van Dijck wijst op de betekenis van een aantal sporten als het BMX-rijden en de cyclocross voor het aanleren van techniek en behendigheid die bij het motorcrossen onontbeerlijk zijn.

– Topsportbeleid en de plaats van de sportfederaties

De heer André Denys pleit voor meer stimulansen voor de topsport. Ondanks een aantal negatieve aspecten van de topsport is dit immers nog steeds het meest perfecte uithangbord om de grote massa tot sporten te bewegen. Hij vraagt waar de sportfederaties zitten in het topsportbeleid.

De minister antwoordt dat hij het schema heeft opgebouwd vanuit de basis, het onderwijs. Topsport vindt daar echter ook een plaats. De federaties krijgen grote bedragen. Dat kan maximaal gaan tot 7 miljoen frank.

De heer André Denys blijft van oordeel dat het, op de manier dat het uitgetekend is, aanleiding kan geven tot versnippering. De minister is van oordeel dat het ontbreekt aan een onafhankelijk instituut dat de topsport en vooral de besteding van de subsidies kan beoordelen. Wat gebeurt er in de topsportscholen? Hoeveel kost dat? Is dat geld goed besteed? Er zijn veertien verschillende sporttakken. Misschien kan men dat beperken tot zes of zeven sporttakken waarin men dan iets meer investeert. Men moet wetenschappelijk onderzoeken of de middelen niet beter kunnen besteed worden. Vooral bij de federaties moet men onderzoeken of men met de subsidies niet meer kwaliteit kan bieden. De topsporters klagen soms over de kwaliteit van de omkadering in hun eigen sportfederatie. Ze gaan voor een stuk hun eigen weg, met eigen trainers en met een stuk private sponsoring. Er wordt gestreefd naar een onafhankelijk wetenschappelijk instituut dat op vraag van de federaties, van Bloso of van de minister van Onderwijs of van Sport bepaalde adviezen kan geven in verband met sport, training, of medische en paramedische begeleiding van topsport. De capaciteit die in Vlaanderen be-

staat moet iets meer gebundeld worden. Het moet een onafhankelijk instituut zijn, los van de federaties en waar een samenwerking met alle actoren kan opgebouwd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het Instituut Topsport Vlaanderen staat ingeschreven bij de middelen van Bloso. Uit een artikel in De Morgen blijkt de overheid de grootste sponsor zou worden van een project van de heer Jean-Marie Dedecker over topsport. Ook het BOIC heeft bepaalde projecten. In welke mate worden al deze projecten op elkaar afgestemd?

De heer Marino Keulen dringt aan op een debat over de topsportprojecten-Vlaanderen 2002 die enerzijds werden stopgezet maar anderzijds gewoon voortgaan.

De heer Felix Strackx informeert of de atletiekploeg Vlaanderen 2002 uit topsporters zal bestaan of uit beloftevolle jongeren, en op welke basis men atleten zal selecteren?

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat er in het kader van Vlaanderen 2002 een aantal engagements zijn aangegaan met de organisatie van Topsportevenementen. Zullen die uitgevoerd worden?

De heer André Van Nieuwkerke vindt dat het beleid wel transparanter kan. Hoe moet het bijvoorbeeld verder met de VZW Topsport Vlaanderen 2002? De beloofde evaluatie kwam er niet en men doet gewoon verder, in een boogje om de decretale voorschriften heen. Hetzelfde geldt voor de VZW Interlands. Er wordt ook een Instituut Topsport aangekondigd, maar wordt dat ook een zelfstandige VZW, dan wel een onderdeel van Bloso of van de administratie? Er zijn verschillende tewerkstellingsprojecten binnen en buiten Bloso. Er is dringend nood aan een gecoördineerd en coherent beleid. Maar in de plaats daarvan moet men een overzichtelijke woekering van VZW's vaststellen.

De minister drukt op het belang om het jonge talent zo vroeg mogelijk te detecteren, op de lagere school, maar zeker op de secundaire school. Dat verklaart het succesverhaal van Australië. Daarvoor wil de minister een Instituut voor de Topsport creëren. In eerste instantie wil hij dat doen met subsidies. Zo moet men de ideeën een concrete vorm kunnen geven. Hij meent evenwel dat dat zeer snel een decretale basis moet krijgen. De minister heeft daarover al gesproken met de inspectie. Er zijn negen topsportscholen, waar verschillende sporttakken aan bod komen. Op dit ogenblik gebeurt er binnen deze scholen een evaluatie. Er

zijn echter wel verschillen in de kwaliteit van de sporttechnische begeleiding. Sommige sporten zijn vrij duur, of men bereikt er weinig mensen mee. Men kan zich afvragen of dat de opdracht is. Het 2002-plan, wat die naam ook betekent, is een kweekvijver voor jong talent. Er is een atletiekplan, er is vraag naar zwemmen en basket. Er wordt gevraagd om deze jongeren niet te vroeg in het echte commerciële circuit te stoppen.

Topsportprojecten zijn er, zo stelt de minister, bij het Bloso, in BOIC en met het initiatief van Jean-Marie Dedecker. Bij het Bloso gaat het om een tewerkstellingsprogramma. Het BOIC sluit nu een periode af. Het is namelijk vooral zeer actief in het jaar van de Olympische Spelen.

De minister heeft een afspraak met de Waalse minister Demotte. Iedere gemeenschap werkt zijn programma op een eigen manier uit, aansluitend op het schoolsysteem. Jean-Marie Dedecker wil daarnaast nog een eliteploeg. Dat zal eerder een privé-initiatief zijn. Er zal wel wat concurrentie zijn. De mentale ingesteldheid is zeer belangrijk. Als Vlamingen drie weken weg zijn van huis, kwijnen ze blijkbaar weg van heimwee, ook al is alles in orde op technisch en sportfysisch gebied. Dat was het geval met de voetbalploeg in Mexico en nu weer in Sydney. De minister meent dat deze structuur van onderaf moet opgebouwd worden, zonder overlappingsen of concurrentie in slechte zin te subsidiëren.

Qua financiering is de minister akkoord met de vraag naar een decretale basis voor de subsidiëring van het Instituut Topsport Vlaanderen, samen met een administratieve verankering en een subsidiëeringsstructuur. Hij vraagt daarvoor wel enig respijt.

De minister is het eens met de opmerkingen van de heer André Van Nieuwkerke. Er moet orde gebracht worden in de VZW Topsport. Nochtans bestaat er al een dubbele controle : binnen de eigen administratie en binnen de VZW's. Er moet meer lijn getrokken worden in de subsidiepolitiek voor topsportmanifestaties.

De minister wil de subsidies voor de 2002-projecten niet plots stopzetten. Vanaf 2002 zal hij een nieuw subsidiesysteem van sportieve activiteiten op basis van bepaalde criteria en op basis van een adviesraad invoeren.

De minister zegt dat er overleg wordt gepleegd over de tewerkstelling van topsporters. Vorige week was er daarover bijvoorbeeld overleg met mevrouw Carla Galle. Het Bloso biedt zelf werkge-

legenheid aan een achttiental mensen. Het gaat hier om een programma dat kan werken met kredieten van minister Landuyt. De selectie gebeurt op basis van duidelijke criteria. Er is een wielerploeg en een atletiekploeg. Daar kunnen vijftien mensen aan de slag. De selectie zal gebeuren in december. Zo ontstaat er een kweekvijver van talent. Het gaat niet altijd om toppers, maar zeker wel om subtoppers. Ook het BOIC biedt werkgelegenheid voor een aantal mensen.

De minister meent dat sponsoring steeds interessanter wordt als reclamedrager. Men gaat meer en meer naar individuele sponsoring van de echte kampioenen in een aantal commercieel interessante sporttakken.

– Psychologische begeleiding bij topsport

De heer Marino Keulen meent dat Vlaanderen en Nederland een vergelijkbare inspanning leveren op het vlak van topsport. Nochtans haalt Nederland veel betere resultaten, wat in de eerste plaats te danken is aan de Nederlandse psychologische begeleiding. Nederlandse atleten zijn beter gewapend tegen stress en bovendien speelt hun mentaliteit in hun voordeel. Een Nederlander durft vooraf te zeggen dat hij voor goud gaat. In Vlaanderen is dit ongepast.

De heer André Denys nuanceert met het voorbeeld van Eendracht Aalst, dat ooit één seizoen met een psychiater gewerkt heeft en dat jaar bijna degradeerde. Volgens de heer Felix Strackx heeft alles te maken met de onderdanige en bescheiden Vlaamse identiteit.

De heer Kris Van Dijck repliceert dat men een groepssport niet met een individuele sport kan vergelijken, en is het eens met de heer Marino Keulen.

De minister wil over deze problematiek geen voorbarige uitspraken doen. Wel kreeg hij wat de psychologische omkadering betreft een interessant voorstel van de heer Robert Vandewalle.

– Sport en het Belgische voorzitterschap van de EU

De heer André Denys meent dat België via het Belgische voorzitterschap van de EU een voortrekkersrol kan spelen inzake stimuleren van de sport. Hij hoopt dat de commissie inzake kan krijgen in de documenten om het standpunt van Vlaanderen te leren kennen over o.a. doping in de sport, de sociale rol van de sport, vrouwen in de sport en mensenhandel in de sport.

De heer Felix Strackx dringt aan op verduidelijking van de doelstellingen betreffende eventuele projecten in verband met “meer vrouwen in de sport”.

De minister meent dat de dopingharmonisering zeker ter sprake kan komen tijdens het Europese voorzitterschap. Hij benadrukt dat de federaties geen rechter en partij mogen zijn. Dat impliceert dat de overheid zich daarop moet structureren.

Het thema vrouwen in de sport is aangedragen door de Waalse minister van sport Rudy Demotte. Die heeft een studie daarover besteld bij de ULB. De minister weet niet precies wat de finaliteit van deze studie is, of het de bedoeling is : meer vrouwen in de sport, mogelijk meer gemengde sport of meer moslimvrouwen tot sport bewegen.

– Mensenhandel in de sport

Om de nog steeds niet uitgeroeide mensenhandel in de sport tegen te gaan, meent de heer André Denys dat afspraken moeten worden gemaakt met de federaties om misbruiken aan te pakken. Hij merkt op dat de voetbalfederatie beloofd heeft om samen te werken, maar nog altijd geen arbeidskaart heeft ingevoerd.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat deze problematiek grensoverschrijdend is en beter op internationaal vlak wordt aangepakt.

De minister deelt mee dat deze problematiek zijn blijvende aandacht geniet.

– Verlaging van de leeftijd voor deelname aan wielervedstrijden en wielervedproeven

Wat de leeftijdsgrenzen van het wielrennen betreft is de heer André Denys ontgoocheld over de houding van de Belgische Wielerbond (BWB). De verlaging van de leeftijdsgrens werd gekoppeld aan een gestructureerd opleidingssysteem, dat complementair is aan de Vlaamse wielerscholen. Het uitgangspunt was dat de BWB in alle provincies opleidingscentra zou verzorgen. Maar de heer Ponnet, de grote stimulator van het project, heeft evenwel ontslag genomen omdat hij onder meer teleurgesteld is over de besluiteloosheid van deze bond. De heer André Denys voelt zich bedrogen en vraagt de minister om terzake garanties te bieden en de gemaakte afspraken niet op de helling te zetten.

De heer Kris Van Dijck sluit zich aan bij deze kritiek. Wie zich niet aan de afspraken houdt, mag reacties verwachten. De verlaging van de leeftijds-

grens was wel degelijk voorwaardelijk. Een degelijke begeleiding is een *conditio sine qua non*.

De minister was verrast door de negatieve reacties over het verlagen van de leeftijdsgrenzen in het wielrennen. Hij had vernomen dat er na zoveel jaar een goede samenwerking was gegroeid tussen de wielerscholen en de KBWB en dat de heer Ponnet, een van de meest ervaren mensen, blijft samenwerken met de wielerbond, maar dan op zelfstandige basis.

De heer André Denys heeft eerder de indruk dat er uit de persverklaring van de heer Ponnet ontgoocheling spreekt.

De minister heeft een afspraak met vertegenwoordigers van de Wielerbond. Hij zal vragen dat ze duidelijkheid verstrekken. Het budget voor de wielerscholen werd van drie op zes miljoen frank gebracht. Dankzij de leeftijdsverlaging heeft Erik De Vlaeminck vijftien nieuwe rennertjes voor veldrijden in opleiding.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de problematiek van de leeftijdsgrenzen voor deelname aan bepaalde sporten best in een internationaal kader wordt besproken. Atleten treden immers vaak in verschillende landen aan, waarbij het eenzijdig vastleggen van leeftijdsgrenzen niet aangegeven is.

– Decreet op de gemeentelijke sportdiensten

Mevrouw Van Hecke zegt dat de minister een nieuw decreet op de gemeentelijke sportdiensten in het vooruitzicht heeft gesteld. Uit het evaluatierapport van dit decreet blijkt nochtans dat niet het decreet maar wel de uitvoeringsbesluiten aangepast moeten worden. Waarom moet er dan een nieuw decreet komen en tegen wanneer is dit gepland ? Is het de bedoeling om het contract over de jeugdsport een decretale basis te geven ? Het Cultuurpact geldt immers ook voor de sportsector en verhindert dat er te lang met reglementen zonder wettelijke basis gewerkt wordt.

De minister meent dat zich inderdaad een wijziging opdringt van het decreet op de sportdiensten. Hij doet dit aan de hand van een schets van de huidige situatie. De Vlaamse partners van het sportbeleid zijn Bloso, de federaties en de gemeentelijke sportdiensten. De doorstroming van de informatie en de subsidies van de federaties naar het niveau van de clubs functioneert meestal zeer slecht, wat wordt opgevangen door de gemeentelijke sportdiensten. Zij vormen de spil tussen die clubs, het onderwijs

en het provinciaal en het Vlaams niveau. De minister wijst erop dat het grote probleem is dat minder dan één gemeente op twee over een erkende sportdienst beschikt. Om aan de gemeenten via een basissubsidie de nodige impulsen te kunnen geven om een sportdienst op te richten, volstaat een wijziging van het uitvoeringsbesluit volgens de minister niet. Daarvoor is een decreetswijziging nodig. Deze wordt tegen de helft van volgend jaar gepland. Hij is het ermee eens dat het contract jeugdsport een decretale basis moet krijgen en geïntegreerd moet worden in dat decreet.

– Decreet op de sportfederaties

Mevrouw Mieke Van Hecke verneemt dat de uitvoeringsbesluiten van het decreet over de sportfederaties niet schitterend zijn en aanleiding geven tot een een rampzalige administratieve rompslomp. Bloso heeft zich ook te zeer beperkt tot een inspecterende en controlerende rol in plaats van een begeleidende. De concrete uitvoering van het decreet sportfederaties druist zodoende volledig in tegen de oorspronkelijke doelstellingen van de auteurs van het decreet van 1999. Wat de aanvullende subsidies voor jeugdsport betreft, blijkt trouwens dat er niet voldoende projecten werden ingediend zodat de beschikbare budgetten niet zullen worden opgebruikt. Mits enige creatieve begeleiding vanuit Bloso hadden de sportfederaties misschien wel meer interessante projecten ingediend. Het stimuleren van de jeugdsport is en blijft immers de belangrijkste prioriteit van het Vlaams sportbeleid.

In de begroting heeft de minister ook 25 miljoen ingeschreven voor een nieuw decreet over sportieve vrijetijdsbesteding. Mevrouw Van Hecke informeert naar de concrete realisatie van dit decreet en wijst er in dit verband op dat voor de sportfederaties die niet langer gesubsidieerd kunnen worden via het decreet van 1999, omdat ze niet op de sporttakkenlijst voorkomen, de overgangsbepalingen inwerking treden. Dit heeft negatieve gevolgen voor hun subsidiëring en dus voor hun werking die toch wel belangrijk is in het kader van het sportparticipatiebeleid. Vandaar dat de CVP-fractie een amendement indient op het programmadecreet om de inwerkingtreding van deze overgangsbepaling uit te stellen tot het moment van de inwerkingtreding van een nieuwe decretale regeling. Mevrouw Van Hecke herinnert in dit verband aan het voorstel van decreet van haar fractie houdende de erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportorganisaties wat een oplossing zou kunnen geven aan deze problematiek.

De minister is verwonderd over de zware kritiek van mevrouw Mieke Van Hecke op de toepassing van het decreet, waarvan haar fractie mee aan de basis ligt. Hij wijst erop dat hij niet aan de basis ligt van de problemen die er momenteel zijn.

Mevrouw Carla Galle, Commissaris-generaal Bloso, geeft toelichting betreffende de toepassing van het decreet op de sportfederaties. Zij merkt op dat het Bloso nooit betrokken is geweest bij het opstellen van het decreet. Het is inhoudelijk goed, maar zeer ingewikkeld wat bepaalde procedures betreft. Vele dingen dienden geregeld te worden in de uitvoeringsbesluiten. Er zijn in elk geval geen supplementaire procedures of formaliteiten ingevoerd die niet het gevolg zijn van het decreet.

De kritiek over het gebrek aan begeleiding is volgens mevrouw Carla Galle niet terecht. Vóór de uitvoeringsbesluiten er waren, hebben Bloso en de Vlaamse Sportfederatie (VSF) tientallen vergaderingen georganiseerd over de deelaspecten zoals onder meer de boekhouding, de erkenning en de facultatieve opdrachten. Zodra de uitvoeringsbesluiten er waren, werden verschillende vergaderingen georganiseerd met de federaties, waarop de tekst van het decreet en de uitvoeringsbesluiten per artikel werden overlopen en de juiste interpretatie nogmaals werd toegelicht. Op het ogenblik dat de federaties hun erkennings- en subsidieaanvraag hebben ingediend, werden ze bovendien individueel begeleid. Voor bepaalde thema's die nieuw waren, zoals bijvoorbeeld jeugdsport, hebben de federaties tijd nodig om de reglementering te leren kennen. Alle projecten en voorstellen werden daarom bilateraal besproken, opnieuw ingediend en aanvaard. Ze voegt eraan toe dat de projecten die momenteel ingediend zijn voor 2001, stukken beter zijn dan de projecten 2000. Men dient de federaties de tijd te geven om zich in te werken.

– Inventaris sportinfrastructuur

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar het overzicht van de sportinfrastructuur die door Bloso ter beschikking van de leden werd gesteld. Zij informeert of het gevraagde plan voor eventuele bijkomende sportinfrastructuur hierbij gevoegd is.

De minister deelt mee dat witte vlekken inzake infrastructuur worden opgespoord. Het is de bedoeling de gemeenten aan te zetten tot het nemen van initiatieven. De voorziene kredieten zullen gebruikt worden voor infrastructuur met een internationale uitstraling. Er wordt onder meer gedacht aan het overdekken van de wielerveden aan de

Blaarmeersen in Gent. De voorwaarde is wel dat de KBWB besluit zich aan te passen aan de federale staatsstructuur en aan het decreet op de sportfederaties. Het is niet de bedoeling de clubs en de sporters te straffen. Als de federatie zich niet wil aanpassen, dan kan de Vlaamse overheid daar geen miljoenen franken meer blijven aan besteden, stelt de minister.

De heer André Denys vraagt zich af waarom die wielersbaan te Gent moet overdekt worden. Hijzelf fietst in de zomer in de Blaarmeersen en in de winter in 't Kuipke. Hij heeft daar nog niemand van de KBWB zien fietsen. Hij denkt dat andere investeringen nuttiger zijn.

– **Topsportal Vlaanderen en Bloso-centra**

Mevrouw Mieke Van Hecke vernam dat er zou beslist zijn om het beheer over de Topsportal Vlaanderen aan Bloso toe te vertrouwen. In hoeverre valt dit te rijmen met de beslissing van de vorige Vlaamse regering inzake prioritaire Bloso-centra? Betreffende de reeds vroeger opgemaakte lijst van Bloso-centra die afgestoten worden, informeert zij naar de beslissing betreffende de infrastructuur te Liedekerke.

Ook de heer André Van Nieuwkerke informeert naar de stand van zaken betreffende de Bloso-centra. Niet-prioritaire centra worden verkocht. Er werden bijkomende investeringsmiddelen gevraagd en beloofd. Blijkbaar laat een serieuze verhoging van de middelen echter nog op zich wachten. Deze centra zijn nochtans erg belangrijk: ze moeten model staan voor de promotie en invulling van het Vlaamse sportbeleid.

De minister deelt mee dat het dossier Liedekerke nog in de schemerzone zit. Voor een beslissing rond de sporthal van Liedekerke wacht de minister de installatie van het nieuwe schepencollege af. Hij wil daarmee een grondig gesprek voeren. De topsportal in Gent werd aan het Bloso toegewezen, aangezien de andere partners (provincie en stad) geen kandidaat meer waren voor de exploitatie en dat het Bloso-centrum vlak naast de topsportal gelegen is.

– **Sportpromotieplan Vlaanderen**

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar het Sportpromotieplan Vlaanderen, dat door Bloso werd uitgewerkt in uitvoering van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. Hier is een grondige studie aan vooraf gegaan. Het is onmogelijk

dit op te volgen met de 3 miljoen frank die hiervoor is voorbehouden. De spreker merkt op dat in de toelichting ook melding werd gemaakt van een centraal aanspreekpunt voor de sport, en vraagt hierover meer uitleg.

De heer André Van Nieuwkerke merkt op dat in de beleidsnota werd onderstreept dat sportpromotie meer aandacht diende te krijgen. Dat blijkt echter niet uit de huidige begroting.

De minister geeft toe dat hij in de budgettaire ruimte geen geld heeft gevonden voor de ontwikkeling van een sportpromotieplan in 2001. Het zal voor 2002 zijn. Om het bestuurlijke beleid te verbeteren, komt er een centraal aanspreekpunt.

– **Vacatures bij de administratie Jeugd en Sport**

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op het groot aantal vacatures bij de administratie Jeugd en Sport. Wacht de minister op de hervorming van de administratie?

De heer Mesotten, directeur cel Jeugd en Sport, schetst de bestaande van zijn dienst. Die werd opgericht op aandringen van de vorige regering. Men begon de werkzaamheden in maart 2000. Op dit moment heeft hij slechts één medewerker. Hij zal evenwel binnenkort een juriste aanwerven en twee mensen van A1-opleidingsniveau. Daarnaast zal hij vanaf 15 januari ook een beroep kunnen doen op vier ondersteunende personeelsleden. Hij deelt ten slotte nog mee dat het voorzitterschap van de EU volop voorbereid wordt in samenwerking met het Bloso.

– **Raad van bestuur van Bloso**

Mevrouw Van Hecke vraagt of de implementatie van de aanbevelingen uit de Bloso-audit zoals aangekondigd in de Beleidsnota van de minister, beperkt blijft tot de vervanging van de Raad van Bestuur van Bloso d.m.v. het amendement nr. 3 van de meerderheidsfracties bij het verzameldecreet, n.a.v. de budgetcontrole van de begroting 2000 (*Parl. St. VI. Parl. 2000-2001, nr. 414/3*).

Ze leidt dit immers af uit de toelichting bij dit amendement, dat overigens niet in de bevoegde commissie werd ingediend maar in de commissie voor institutionele en bestuurlijke hervorming en ambtenarenzaken. In deze toelichting stellen de indieners dat Bloso nood heeft aan een goed functionerende en compacte raad van bestuur. De reductie van de raad van bestuur tot een werkbare en slagvaardige groep van 8 leden is volgens hen ge-

past. Bij de bespreking werd als bijkomende verantwoording voor de indiening van het amendement aangevoerd dat de huidige raad van bestuur ernstige werkingsproblemen heeft gezien de vernietiging door de Raad van State van het ministerieel besluit over de voorzitter van de raad van bestuur en dat hiervoor een urgente oplossing nodig is. Aangezien de minister van Sport niet deelnam aan deze bespreking, wenst mevrouw Mieke Van Hecke toch enige verduidelijking aan de minister te vragen m.b.t. de motivering van dit amendement. Kan de minister voorbeelden geven van deze werkingsproblemen en vanwaar de hoogdringendheid van deze maatregel die blijkbaar niet kan wachten op de globale reorganisatie van de VOI's die door de minister toch reeds aangekondigd werd voor de komende maanden ? In dit verband wijst de spreker ook op het reeds in behandeling zijnde voorstel van decreet van haar fractie over de globale hervorming van het Bloso (*Parl. St. Vl. Parl* 2000-2001, nr. 305/1) waar voor de verdere bespreking enkel gewacht wordt op het advies van de Vlaamse Sportraad.

De minister antwoordt dat hij wat betreft het amendement respect heeft voor dit parlementair initiatief en dat hij wenst dat Professor De Knop en zijn team die het Bloso een nieuwe start hebben gegeven, kunnen verder werken. Hij schrijft zich in in de strekking van het Bloso-amendement.

IV.3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

IV.3.1. Decreetsbepalingen

Artikel 14 (programma 42.20, b.a. 33.24, en programma 45.10, b.a. 33.33, 52.01 en 63.01) en artikel 21 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

IV.3.2. Begrotingstabel

Programma 42.20 Medisch-sociaal beleid

(b.a. 12.03, 12.24 en 33.24)

Programma 45.10 Jeugd en Sport

(b.a. 12.21, 12.22, 12.23, 33.33, 52.01, 63.01)

Programma 49.10 Dotatie Bloso

Deze programma's worden aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

De verslaggever,

De voorzitter

Mieke VAN HECKE

Jos STASSEN

BIJLAGE

BIJLAGE BIJ DE BEGROTING CULTUUR

**Kabinet van de Vlaamse Minister van
Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en
Ontwikkelingssamenwerking**

Aan de leden van de commissie Cultuur, Media en Sport

uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
vragen naar / e-mail Johan Hanssens	telefoonnummer 02/553.28.10	datum 13-12-2000

Geacht commissielid,

hierbij vindt U een overzicht van de heroverwegingen gedaan bij de begrotingsopmaak 2001 binnen de programma's 45.1 t.e.m. 45.5, Cultuur en Jeugd.

Heroverwegingen zijn in deze gedefinieerd als transferten van een basisallocatie van een programma naar een andere basisallocatie, al dan niet van hetzelfde programma.

In globo geeft dit als :

transferten binnen PR 45.1 : 15,9 miljoen
transferten binnen PR 45.2 : 289,7 miljoen
transferten binnen PR 45.3 : 36,1 miljoen
transferten binnen PR 45.4 : 603,6 miljoen
transferten binnen PR 45.5 : 113,4 miljoen

Met vriendelijke groeten,

Johan Hanssens
Adjunct-Kabinetschef Algemeen Beleid en Begroting

Transferten binnen PR 45.1 : 15,9 miljoen

(in miljoen frank)

VAN					NAAR				
O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag	O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag
45	10	12.20	NGK	7,8	45	10	33.25	NGK	7,8
45	10	12.20	NGK	0,8	45	10	33.32	NGK	0,8
45	10	34.01	NGK	0,2	45	10	33.05	NGK	0,2
45	10	74.02	NGK	5,7	45	10	33.25	NGK	5,7
45	10	74.02	NGK	1,4	45	10	33.32	NGK	1,4

Transferten binnen PR 45.2 : 289,7 miljoen

(in miljoen frank)

VAN					NAAR						
O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag	O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag		
45	45.2	12.20	1	2,0	45	45.2	33.03	1	2,0		
				7,0			33.14		7,0		
				1,6			33.33		1,6		
				7,0			33.54		7,0		
				4,4			33.56		4,4		
	45.2	33.04	1	4,9		45.2	33.03	1	4,9		
				2,4			33.13		2,4		
				2,8			33.39		2,8		
				3,0			33.54		3,0		
				12,5			33.56		12,5		
				1,4			33.57		1,4		
	45.2	33.10	1	10,0		45.2	33.03	1	10,0		
	45.2	33.11	1	14,8		45.2	33.14	1	14,8		
	45.2	33.19	1	44,8 4,5		45.2	33.21 43.11	1	44,8 4,5		
	45.2	33.34	1	9,9		45.2	33.33	1	9,9		
	45.2	33.55	1	2,5		45.2	33.03	1	2,5		
	45.2	33.56	1	12,9		45.2	33.57	1	12,9		
	45.2	33.64	1	35,2		45.2	33.03	1	35,2		
	45.2	34.01	1	0,2		45.2	33.57	1	0,2		
	45.2	41.03	1	3,7		45.2	33.03	1	1,9		
				1,0		45.2	33.13		1,0		
				60,0		45.2	33.18		60,0		
				14,0		45.2	33.20		14,0		
				1,4		45.2	33.33		1,4		
				0,6		45.2	33.56		0,6		
				1,0		45.2	33.57		1,0		
				2,6		45.2	41.01		2,6		
				2,2		45.2	41.02		2,2		
3,9				45.4	33.11	3,9					
45.2				43.01	1	5,5	45.2		33.02	1	5,5
						10,0			33.03		10,0

Transferten binnen PR 45.3 : 36,1 miljoen

(in miljoen frank)

VAN					NAAR				
O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag	O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag
45	30	12.20	NGK	25,1	45	30	12.21	NGK	25,1
45	50	12.20	NGK	3,5	45	30	12.22	NGK	3,5
45	30	12.21	NGK	1,5	45	30	12.22	NGK	1,5
45	30	12.21	NGK	6,0	45	30	12.25	NGK	6,0
45	30	12.21	NGK	2,0	45	30	33.02	NGK	2,0
45	30	33.66	NGK	1,5	45	30	33.02	NGK	1,5
45	50	33.05	NGK	10,0	45	30	33.61	NGK	10,0

Transferten binnen PR 45.4 : 603,6 miljoen

(in miljoen frank)

VAN					NAAR				
O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag	O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag
45	20	41.03	ngk	3,9	45	40	33.11	ngk	3,9
45	50	12.20	ngk	2,4	45	40	41.03	ngk	2,4
45	50	74.02	ngk	0,5	45	40	41.03	ngk	0,5
45	50	12.19	ngk	0,5	45	40	12.25	ngk	0,5
45	50	33.05	ngk	1,3	45	40	33.06	ngk	1,3
45	40	33.01	ngk	10,0	45	40	33.06	ngk	10,0
45	40	33.20	ngk	1,0	45	40	33.06	ngk	1,0
45	40	33.20	ngk	12,0	45	40	33.01	ngk	12,0
45	40	33.23	ngk	52,2	45	40	33.22	ngk	52,2
45	40	33.23	ngk	7,2	45	40	33.31	ngk	7,2
45	40	33.28	ngk	95,0	45	40	33.31	ngk	95,0
45	40	33.27	ngk	4,5	45	40	33.31	ngk	4,5
45	40	33.49	ngk	12,2	45	40	33.31	ngk	12,2
45	40	33.28	ngk	4,1	45	40	33.36	ngk	4,1
45	50	33.05	ngk	2,5	45	40	33.31	ngk	2,5
45	40	33.37	ngk	365,6	45	40	33.36	ngk	365,6
45	40	33.49	ngk	8,9	45	40	33.36	ngk	8,9
45	50	33.05	ngk	5,0	45	40	33.36	ngk	5,0
45	50	33.05	ngk	6,2	45	40	33.39	ngk	6,2
12	10	33.02	ngk	10,0	45	40	33.39	ngk	10,0
11	10	33.02	ngk	9,9	45	40	33.39	ngk	9,9
45	40	33.24	ngk	1,4	45	50	12.19	ngk	1,4
45	40	33.24	ngk	0,3	45	40	33.32	ngk	0,3
45	40	33.35	ngk	6,1	45	50	12.19	ngk	6,1
45	40	33.35	ngk	0,5	45	40	33.49	ngk	0,5
45	50	12.24	gvk	10,0	45	40	33.49	ngk	10,0
45	40	33.39	ngk	22,6	45	40	33.34	ngk	22,6

Transferten binnen PR 45.5 : 113,4 miljoen

(in miljoen frank)

VAN					NAAR				
O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag	O.A.	PR.	B.A.	Krediet-soort	Bedrag
45	50	12.19	ngk	18,0	45	50	12.25	ngk	18,0
45	50	12.19	ngk	0,5	45	40	12.25	ngk	0,5
45	50	12.20	ngk	3,5	45	30	12.22	ngk	3,5
45	50	12.20	ngk	2,4	45	40	41.03	ngk	2,4
12	10	12.24	ngk	0,8	45	50	33.05	ngk	0,8
45	50	33.11	ngk	2,5	45	50	12.19	ngk	2,5
45	50	74.02	ngk	0,5	45	50	12.19	ngk	0,5
45	50	74.02	ngk	0,5	45	40	41.03	ngk	0,5
45	50	33.05	ngk	1,3	45	40	33.06	ngk	1,3
45	50	33.05	ngk	10,0	45	30	33.61	ngk	10,0
45	50	33.05	ngk	2,5	45	40	33.31	ngk	2,5
45	50	33.05	ngk	5,0	45	40	33.36	ngk	5,0
45	50	33.05	ngk	6,2	45	40	33.39	ngk	6,2
45	40	33.24	ngk	1,4	45	50	12.19	ngk	1,4
45	40	33.35	ngk	6,1	45	50	12.19	ngk	6,1
45	50	12.24	gvk	10,0	45	40	33.49	ngk	10,0
45	50	33.05	ngk	46,0	45	50	33.13	ngk	46,0
45	50	12.22	ngk	4,5	45	50	33;13	ngk	4,5